

Kördüğüm- Margaret Pargeter

Birinci bölüm

Lee Moreau ellerinin titremesini önlemek için yumruklarını sıktı. Geçmişiyile gurur duyduğunu söyleyemezdi ama son birkaç yıl içerisinde bütün bunların maziye karışmış olduğunu umuyordu. Thames Valleye geri dönmekle ne büyük bir tehlikeyi göze aldığını biliyordu, ancak beş yıldan fazla bir süre Slade Western ortalarında gözükmeyince, kendini yeniden emniyette hissetmeye başlamıştı.

Üstelik kendisini öylesine rahat hissetmişti ki, onun uzak bir akrabasıyla nişanlanmakta bir sakınca görmemişti. Ama şu anda eğer altıncı hissi onu yanıltmıyorsa, birkaç saniye önce büyük bir süratle yanından geçip giden arabada bir an için gördüğü o küstah esmer baş, Slade'den başkası değildi. Yanılmış olması için dua etti, zira bu gördüğü adam gerçekten Slade'ye, sakın ve düzenli bir geleceğe ilişkin tüm planları da suya düşüyor demektir. On dokuz yaşındayken, iki yıl için onunla birlikte yaşamayı kabul etmiş, ancak aradan daha altı ay geçmeden verdiği sözü tutamayacağını anlayarak onu bırakıp gitmişti. O günden bu yana da onu bir daha görmemişti. Bu süre içerisinde onun kendini arayıp aramadığını yada nerede yaşadığı hakkında bir bilgisi olup olmadığını bile bilmiyordu. Eğer aradan geçen bunca zamandan sonra yeniden geri döndüyse, bunun nedeni yıllarca önce verilen o sözü hatırlatıp borcunu almak ya da akrabalarından biriyle evlenmesini önlemek değildi herhalde. Bir zamanlar Lee'ye karşı duyduğu doyumсуz arzu, belki de nefret, çoktan küllenmiş olmalıydı artık.

Lee elindeki karalama defterini aceleyle sırt çantasının içine yerleştirdikten sonra yolun kenarındaki çalılar arasına bıraktığı motosikletini aldı ve başlığını takıp motoru çalıştırdı ve sanki peşinden atlılar kovalıyormuşçasına büyük bir süratle yola koyuldu. Kendini tehlikede gibi hissediyor, bir an önce eve varmak istiyordu. Neden böyle davrandığını kendi bile bilmiyordu. Biraz önce yanından geçen adam Slade olamazdı! River Bendegiden yola saptığında hala bu cümleyi tekrarlıyordu kendi kendine.

Belki de Mattle nişanlandığından bu yana, mutluluğuna gölge düşürecek bir olay çıkmasından çok korktuğu için böyle işkilliydi. Her hızlı araba kullanan esmer erkek Slade olacak değildi ya! Hem Slade onun nişanlandığını öğrenmiş olsa bile artık bir şey yapamazdı. Aralarında yerine getirilmemiş bir anlaşmadan başka bir şey yoktu... hem Slade bu anlaşmayı ona şantaj yaparak elde etmişti.

Motosikletini garajda duran arabasının yanına bıraktı. Bir süre görmeyen gözlerle çevresine bakındıktan sonra evden içeri girdi. River Bend, büyükbabasının bir zamanlar restoran olarak işlettiği çok eski bir yapıydı. O öldüğünden beri Lee, büyükbabasının kendinden istediği gibi bu evde yaşamaya devam etmiş ama onun ölümünden çok önce kapanmış olan restoranı bir daha açmamıştı. Hayatını çocuk kitapları yazarak ve resimlendirerek kazanıyordu. Bu arada evin boş duran odalarından bir kaçını da sakın bir hayattan hoşlanan, güvendiği ve sevdiği birkaç arkadaşına vermişti.

Bu odalarda kalan üç arkadaşı yaklaşık dört yıldan beri Lee'yle aynı çatı altında yaşamaktaydılar. Bunlardan biri, büyükbabasının son hastalığı sırasında Lee'ye büyük yardımları dokunan Julia Brown adında bir hemşireydi. Özel hemşirelik yapmayı hastanelerde çalışmaya tercih eden Julia'yla, onun yakın arkadaşı ve yine hemşire olan Sandra Peel, kasabada bir pansiyonda kalmaktansa kırların ortasındaki bu kocaman evde yaşamayı seçmişlerdi. Lee'nin üçüncü konuğuysa Nigel Blakey adında, Reading'deki Western fabrikasında çalışan bir elektronikçiydi. Genç adamın Julia'ya aşık olduğu Lee'nin gözünden kaçmamıştı ama, Julia onun varlığının farkında değilmiş gibi görünüyordu. Sandra'ysa bir bilmeceydi sanki. Lee onun birisine aşık olduğundan şüpheleniyordu, ancak son zamanlarda genç kız öylesine içine kapanmıştı ki, ağzından laf almak mümkün değildi.

Aceleyle mutfağa dalan Lee, Sandra'yı ocağın başında buldu. Lee ile üç konuğu alışılmışın dışında bir düzen kurmuşlardı. Her hafta onlardan kira almak yerine, tüm masrafları ve ev işlerini onlarla paylaşmayı tercih etmişti Lee. Hiçbir zaman dostlarının sırtından para kazanmayı düşünmeyen genç kadın için arkadaşlarının varlığı ve dostluğu her şeyden önemliydi. İşi ona yeterince para sağlıyordu zaten, ama ıssız kırların ve koruların çevrelediği River Bend, özellikle kış aylarında dayanılmayacak kadar yalnız bir yer oluyordu.

Bu gece yemek sırası Sandra'daydı. Lee geciktiği için özür diledikten sonra pişen yemeğin kokusunu içine çekerek <<nefis kokuyor>> dedi.

Sandra oldukça keyifsiz, <<günün iyi geçti mi bari?>> diye sordu.

<< Hem evet... hem de hayır,>> diye karşılık verdi Lee dalgın bir tavırla << Ya seninki?>>

<<Şöyle böyle.>> Sandra omuzlarını silkti.

Aklı bambaşka yerlerde olan Lee, arkadaşını bu içine kapanık soğuk davranışının farkına varmamıştı. <<telefon eden oldu mu?>>

Onun nişanlısından söz ettiğini düşünen Sandra da <<Matt bu akşam yemeğe geliyor, öyle değil mi?>> diye ters ters sordu <<neden telefon etsin ki?>>

Sandranın doğrulanmayı bekler gibi kendine bakmakta olduğunu fark eden Lee, üstündeki gerginlikten sıyrılmaya çalışarak, küçük bir açıklamada bulundu. << son zamanlarda o kadar işi vardı ki, bana sanki bu akşam gelemeyecekmiş gibi geliyor.>> Sandra somurtarak, <<Eve geldiğiden beri arayan olmadı.>> dedi. <<hem eğer acele etmezsen, üstünü değiştirmene vakit kalmadan gelmiş olacak.>>

Lee başıyla onayladı, ama içten içe arkadaşını böylesine yiyip bitiren sorunun ne olduğunu merak etmeye başlamıştı. Ancak bunu ona açıkça soracak cesareti de bulamıyordu kendinde. İçini çekerek mutfaktan çıktı ve üst kattaki odasına gitti. Kapıyı arkasından kapayınca yeniden içindeki huzursuzlukla baş başa kaldı. Kendini yatağın üstüne atıp, sinirli hareketlerle parmağındaki alyansla oynamaya başladı.

Matt'e Slade'den söz etmeye çalışmış, genç adam her seferinde onu susturmuştu. Belki de Slade'in adı geçmiş olsaydı Matt onu dinleyecekti, ama hiçbir zaman bu fırsatı bulamamıştı. O günleri yeniden gözlerinin önüne getiren genç kadın, Slade'le aralarındaki ilişkiyi bilen pek az kişi olduğunu hatırladı; onlarda Slade'in çok yakın bir iki arkadaşığı ki, şu anda hepsi deniz aşırı ülkelerde yaşıyorlardı.

Buraya geldiği zaman daha on sekiz yaşındaydı. Daha ilk karşılaşmalarında genç adam ona sahip olmak istediğini açıkça belirtmekten kaçınmamıştı. O günlerde Slade'den ne kadar da korkuyordu... Ama korkusuna rağmen, yinede tıpkı bir pervane gibi, kendisini ateşe atmış ve işte sonunda da kanatları da yanmıştı.

Sık sık yaptığı gibi Lee yine Matt'e durumu açıklamaya çalışırken genç adam <<Senin geçmişini öğrenmek istemiyorum sevgilim>> diyerek onun sözlerini yarıda kesmişti. << Ben de tecrübesiz bir erkek sayılmam, onun için de, güvenimi kazanmak için bana eskiden olup bitmiş hikâyeleri anlatmana hiç gerek yok.>>

Sevgili Matt, bin Slade'e bedeldi! Düşüncelerinde bile olsa yine de ona ihanet etmeye dayanamıyordu. Aceleyle yataktan kalkıp giyinmeye başladı. Slade'den ayrıldıktan sonra hiçbir erkeğe ilgi duyamayacağını sanmıştı, ama Matt sıcak dostluğu, yumuşak tavırları ve hiçbir zaman

ısrarlı olmayan öpücükleriyle ona hiçbir şeyin imkânsız olmadığını ispatlamıştı. Onun sayesinde hem kendine, hem de insanlara olan güvenini yeniden kazanmıştı. Slade'î tümüyle kafasından silip attığına inanarak ona mutlu ve emniyetli bir gelecek sağlamaya hazır olan Matt'ın evlenme teklifini kabul etmişti. Matt'ın, Slade gibi her ülkede bir fabrikası yoktu belki, ama Lee zaten kürklere, mücevherlere ve pahalı arabalara düşkün bir kadın değildi. Tüm istediği düzenli bir aile hayatı ve böyle bir hayatı kendine sağlamaya hazır bir erkekti sadece. O zamandan bu yana çok değişmişti genç kadın. Slade'le tekrar karşılaşırlarsa, genç adamın bunu hemen fark edeceğinden emindi. Ilık bir duş aldıktan sonra fazla zamanı kalmadığından üstüne ipek bir elbise geçirdi ve makyaj yapmadan sadece saçları taramakla yetindi. Aslında Tanrı vergisi olan çok güzel bir cildi vardı, bu nedenle zaten genellikle pek makyaj yapmazdı. Koyu kızıl saçları pırıl pırıl parlardı her zaman. Ama en çarpıcı yanı gözleriydi. Gözlerinin rengi menekşeleri andırıyordu. Slade, gözlerine hayran kalmıştı; içinde bulunduğu ruh haline göre gözlerinin renk değiştirdiğini söylemişti hep.

Lee'nin biçimli kaşları çatıldı, dolgun dudakları büzüldü... Hala onu düşündüğü için kendi kendini azarladı. Kararlı bir tavırla annesini düşünmeye çalıştı. Annesi ona hep, Fransız olan babasına benzediğini söylerdi. Babası o daha beş yaşındayken bir kazada ölmüştü. Lee zaman zaman babasını hatırlardı, ama onu hiçbir zaman tam olarak gözlerinin önüne getiremezdi. Babasıyla oturup konuştuğunu hayal meyal hatırlıyordu, ancak nelerden söz ettiklerini çıkartamıyordu; ama bir şeyi çok iyi hatırlıyordu, o da babasıyla Fransızca konuştuğuydu.

Annesi her zaman için babasının akrabalarını nefretle anmış ve kızın onlarla ilişki kurmasını önlemişti. Ancak bütün bunlar Lee'nin, akrabalarının nasıl insanlar olduklarını merak etmesini engelleyememişti. İşte bu nedenle de, Paris'te Slade'î bırakıp kaçtıktan sonra Londraya döneceği yerde, onları bulmak için güneye inmişti. Ne yazık ki planları suya düşmüş ve Dordogne'a giderken bir kaza geçirerek hafızasını kaybetmişti. Ona bakan rahibeler mükemmel bir Fransızcası olduğu için onu Fransız sanmışlardı. Aradan birkaç ay geçip de yeniden hafızasına kavuşan Lee, durumu onlara açıklayınca evine dönmesine izin vermişlerdi.

Gürültüyle kapanan bir kapı sesiyle genç kadın toparlandı. O günleri hatırlamak istemiyordu artık. Aceleyle odasından çıkıp aşağı, arkadaşlarının yanına indi. Slade'le ilgili hatıralarını geçmişe gömmek en iyi yoldu.

Arkadaşları oturma odasında televizyon seyrediyorlardı. Julia, <<Matt gecikti,>> dedi.

Matt'ın hatırlatılması üzerine Lee kendini suçlu hissetti. Nigel'in verdiği içkiyi aldıktan sonra düşünceli bir tavırla, << herhalde acil bir işi çıktı,>> diye mırıldandı.

Tam o sırada telefon çaldı. Anında ayağa fırlayan Sandra, <<ben bakayım mı?>> diye sordu.

Lee telaşla, << gerek yok, Matt olmalı,>> diye atıldı. << Ben baksam daha iyi.>>

Holdeki telefona doğru yürüyen Lee'nin dudaklarında anlayışlı bir gülümseme vardı. Arayan gerçektende Matt'di.

Lee'nin endişeyle neden geciktiğini sorması üzerine genç adam, << senden özür diyorum sevgilim>> dedi. <<ama korkarım bu gece gelemeyeceğim. Sanırım haberin yok, kuzenim Slade geldi ve bu gece benimle görüşmek istiyor.>>

Lee her yanının buz kestiğini hissetti. Demek yanılamamıştı bugün akşamüstü arabasıyla yanından geçen adam Slade'den başkası değildi. Kaderine isyan etti birden, ama bunun boş bir öfke olduğunu biliyordu. Hiddetini Matte yöneltti bu kez. Genç adamın Slade'î olduğundan daha yakın bir akrabasıymış gibi göstermesine sinirlenmişti. Herkes gibi Matt de onun etkisi altında kalmıştı.

<< iyi ama Matt, ona nişanlıyla buluşacağını söylemedin mi? Yoksa nişanlandığını bilmiyor mu?>>

Matt güldü. << Slade'in her zaman her şeyden haberi olur. Bunu da öğrendiğinden eminim, hem

haberi yoksa bile bunu ona söylemek gerekir.>>

<< Buna hiç gerek olmadığını biliyorsun değil mi?>>

Matt ağır ağır, << Söylemeliyim>> dedi. Lee'nin bu konuda ne kadar isteksiz olduğunu hala anlayamamıştı. <<o da ailemin bir parçası, bunu biliyorsun Lee.>>
Lee terden sırlıklam olmuş alınına düşen bir tutam saç eliyle geriye doğru itti. << O kadarda yakın akrabam olduğunu sanmıyorum.>>

Matt onun bu sözlerini bir süre düşündükten sonra << Bir zamanlar onunla arkadaşınız öyle değil mi?>> diye sordu. << Annesiyle birlikte Londra'ya gelmiştin galiba...>>

Lee hemen genç adamın sözünü keserek, << Evet ama bu yıllar önceydi.>> dedi.
Matt onun sesindeki telaşı fark etmemiş gibiydi.

<<öyleyse onun, bana ikinci bir fırsat tanımayacak bir adam olduğunu bilmen gerek. Beklide bu gece bana hayatım en iyi teklifini yapacaktır. Düşünsene, ikimiz içinde çok iyi bir fırsat olabilir bu. Eğer bu gece onu görmeye gitmezsem, beni bir daha çağırılmayabilir.>>

Matt'ın bu uyarısı karşısında Lee buz gibi terler dökmeye başlamıştı. Eğer Slade, onun kuzenlerinden biriyle nişanlandığını öğrenirse, ona başka bir fırsat daha tanımazdı. Eğer hala Lee'den öç almak peşindeyse o zaman bu nişanı bozmakta ve genç kadını mahvetmekte bir an bile tereddüt etmeyecekti, bundan emindi. Lee güçlükle,

<<Yaşamımız bu denli bağlı mı ona?>> diye fısıldadı.

Matt her zamanki sabırlı tavıyla, <<sevgilim,>> diye mırıldandı. << Eğer ailem için bu kadar çok özveride bulunmak zorunda kalmayıydım bugün çok daha değişik bir durumda olurum.>>

<<Seni çok iyi anlıyorum Matt.>> Lee genç adamın ailesinin son birkaç yıl içerisinde bir takım hastalıklar atlattığını biliyordu. Babası birkaç kez üst üste ameliyat olmuş, bunların masraflarını hep Matt karşılamıştı. Ardından annesi yüklü bir borca girmiş, bunu da Matt üstlenmek zorunda kalmıştı. Ama ailesine yaptığı bu para yardımı, kendi durumunu epeyce sarsmıştı.

Lee<<Daha sonra uğrar mısın?>> diye sordu

<Evet desem de gelemeyebilirim.>>

<<Öyleyse yarın görüşürüz.>>

Matt büyük bir içtenlikle <<bundan emin olabilirsiniz.>> dedi.

Arkadaşlarıyla birlikte yemek yemek için mutfağa geçerlerken, Matt'ın gelememesini kısaca << İş çıkmış.>> özetledi Lee. Genellikle yemeklerini mutfakta yiyorlar, böylelikle yemek odasını ısıtma derdinden kurtulmuş oluyorlardı.

Julia kuru bir sesle, << iş mi yoksa özel bir konu mu?>> diye sordu. Matt'ın ailevi sorunlarını aşığı yukarı hepsi biliyordu.

Ama Sandra hemen Matt'ın savunmasına girişti. <<Ailesinin ondan çok fazla şey beklemesi onun kabahati değil ki... Aslında kabahat ailesinde de değil. Birinin babasına bakması gerek, annesiye çabuk yoruluyor, sıkıya hiç gelemiyor. Bir de sık sık saçma sapan işler yapıyor. Onun, kendine dur diyecek birine ihtiyacı var.>>

Sandranın Lee'ye nasıl öfkeyle baktığını fark eden Julia hemen araya girerek, <<Lee'nin nişanlısını

annesinden soğutmasını mı istiyorsun yoksa?>> diye sordu.

<<O kadarda ileri gitsin demiyorum,>> dedi Sandra ateşli bir tavırla. <<Mrs. Leland yardım istemeye bayılıyor. Aslında iyi bir kadın ama birinin onu idare etmesi gerekiyor.>>

Ama Lee'nin akli ne Matt'de, ne de Lelandlardaydı. Yemekten sonra Julia'nın Nigel'la birlikte dışarı çıkacağını duyunca hem Lee hem de Sandra, bu işe çok şaşırıldılar. Onlar gittikten sonra Lee yatak odasına çıkıp yarım kalan yazısının başına oturdu.

Aradan epeyce zaman geçmesine rağmen kağıdın üstünde hala tek kelime bile yoktu. Sonunda Lee yazı yazmaktan vazgeçti, ev onu boğmaya başlamıştı adeta. Sandra'yı bulmak için aşağı indi.

Sandra oturma odasında televizyon seyrediyordu. <<Ben motosikletimle biraz dolaşacağım,>> dedi Lee. Genç kızın pek yalnız bir hali olduğunu görünce de dayanamayıp, << Neden banimle gelmiyorsun?>> diye sordu. << Birlikte bir yere gidip Cola içeriz.>>

Sandra sanki hayatta en nefret ettiği şey motosikletle dolaşmakmış gibi yüzünü buruşturdu. <<Hayır sağ ol. Hem eğer Matt gelirse evde onu karşılayacak birinin bulunması iyi olur,>> diye ekledi daha nazik bir tavırla.

Lee onu haklı buldu. Nedense yeni nişanlanmış bir genç kadın havası yoktu kendinde ve bunu fark ettiği zamanda, Matt'i sevdiğini tekrarlamaya başladı içinden. Şu andaki sersemliği Slade'in ani dönüşünden kaynaklanıyordu. Kısa sürede bu yeni duruma alışacaktı. Hem belki Slade burada uzun boylu kalmazdı.

Tam garajın kapılarını kapamaya hazırlanırken duyduğu bir sesle irkildi. Dikkatle garajın içine bakınca küçük ve zayıf bir silueti fark etmekte gecikmedi. <<oh, Trigg!>> diye sertçe söylendi. <<Burada ne işin var senin?>>

Trigg Mansfield komşularının küçük oğluydu. Daha sekiz yaşındaydı, astımı vardı ve şu anda evinden üç mil uzaktaydı. Lee'nin şaşkın gözlerle kendine baktığını gören küçük çocuk hiç pişmanlık göstermeyen bir tavırla saklandığı yerden doğruldu.

<<Motosikletine bir göz atmak istedim.>> dedi Trigg. <<Annemle babam evde değiller, onun için beni kimse merak etmez.>>

<<oh, Trigg!>> Lee ona mı yoksa ailesine mi kızsın, bilemiyordu. Genellikle Mansfieldler yakınlarda bir bara ya da otele gidip bir bardak içki içerlerdi, ama Lee onların sekiz yaşında ve de hastalıklı olan oğullarını böyle karanlıkta, evde yalnız bırakmalarından hiç hoşlanmıyordu. Hele bir de bu çocuk Trigg gibi her bulduğu fırsatı değerlendirmesini bilen yaramaz bir çocuksa.

<<Senin evde olman gerekirdi Trigg.>>

Trigg muzip bir tavırla ona gülümsedi. <<Sen götürürsen olurum.>>

Lee tereddüt ediyordu. <<Önce evi arayıp annenle babanın gelip gelmediklerini bir kontrol etsek daha iyi olmaz mı? Eğer evdeler ise gelip seni alırlar.>>

Trigg'in yüzü asılmıştı. <<Oh, Lee, lütfen yapma bunu! Hem onların evde olmadığından eminim.>>

Lee daha fazla itiraz etmedi zaten niyeti dolaşmaktı, onun için Trigg'i evine kadar bırakmasının bir zararı olmayacaktı. Trigg pek mutlu bir çocuk değildi. Annesi çok sinirli bir kadındı, babasıysa her

şeye boş veren bir tipti. Her ikisi de Trigg'e ihtiyaç duyduğu düzenli ve huzurlu hayatı sağlamaktan acizdiler.

Lee'nin kaşları çatılmıştı. <<Arabayı almalı.>>

Ama Trigg'in gözleri motosikletin üstündeydi. <<Ben arabalardan hiç hoşlanmam,>> dedi.

Lee için çekerek, <<Pekâlâ, gel bakalım,>>dedi. İçinden daha sonra pişman olmaması için dua ediyordu. Lee kaskını büyük bir uysallıkla bekleyen Trigg'in başına geçirdi ve bu iş bitince onu motosiklete bindirdi. Trigg, Lee'yle sık sık motosiklet gezilerine çıktığından bu işe alışıkta.

Arkasına Trigg olduğu için genç kadın, içinden geldiği gibi süratli gidemiyordu. Tam bir dönemece geldikleri sırada farın birden sönmesi, dönemeci onlarla aynı anda dönmüş olan arabanın onları görmesini engellemişti. Arabanın farlarının güçlü ışığı Lee'nin gözlerini aldı, motosikletin kontrolünü kaybetti ve birden ıslak otların üzerinde kaymaya başladılar. Önlerine bir hendek çıkmasıydı Lee belki toparlayabilecekti. Ama sonuçta Lee hendeğe, motosiklette onun üzerine düşmüş. Trigg'se biraz öteye fırlamıştı.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 07:58:48 ÖS

Aracın altından doğrulmaya çalışan Lee, kendinden çok Trigg'in ne durumda olduğunu merak ediyordu. Bu arada arabadan inen adam yanlarına gelmişti.

<<Hayatımda hiç bu kadar aptalca bir iş görmedim.>> diye homurdandı adam. <<Canınızdan oluyordunuz neredeyse.>>

Trigg'in üzerine eğilmiş olan Lee, birden olduğu yerde donup kaldı. Bu sesi nerede olsa tanırdı! Slade'in kendini tanımamış olması için dua etmeye başladı içinden. Midesi bulanıyor elleriyse fena halde titriyordu. Kendini korumak istercesine Trigg'i kucakladı. Boğuk bir sesle, <<Birden farım bozuldu,>> dedi.<< benim kabahatim yoktu.>> Birden ürkütücü bir sessizlik oldu. Lee nefes bile almaya korkara beklemeye başladı. Genç adamın karanlıkta derin bir nefes aldığını duydu. Başını kaldırıp genç adamın yüzüne baktığı zaman gözlerinin parladığını gördü. Genç adam boğuk bir sesle, <<Tanrım, sensin demek!>>dedi.

Lee ona ne karşılık vereceğini bilemiyordu, vakit kazanmak için Trigg'in ayağa kalkmasına yardım etti.

<<Bunu bilerek yaptığımı iddia etmeyeceksin herhalde?>> diye söylendi öfkeli bir tavırla.

Slade gayet sakin bir tavırla, <<Öyle olmaması gerekir>> dedi. <<Neyse, bunu daha sonrada tartışabiliriz. Şu anda önemli olan ikinizin de bir yerine bir şey olmadığını saptamamız.>>

<<Çok hızlı sürüyordun arabayı>> diye homurdandı Lee.

<<Bunu unut dedim sana Lee. Şu genç dostuna bir göz atalım önce.>>

Trigg, <<Benim bir şeyim yok efendim>> dedi.

Ama Slade yinede onun her yanını iyice muayene etti. <<İyi görünüyorsun, ama eminim korkmuşsundur. Kaç yaşındasın bakalım?>>

<<sekiz>>

Slade doğruldu, bakışlarını Lee'ye yöneltti. <<Hiç değişmemişsin. Hala sorumluluk duygusundan yoksunsun ve hala şu motosikletinden kurtulamamışsın.>>

<<Ama ruhsatım ve ehliyetim var.>>

<<Ve her zamanki gibi delice sürüyordun>> diye sözlerine devam etti Slade, sanki o hiç konuşmamış gibi. <<Bu süre içinde biraz olsun büyüdüğünü sanmıştım.>> Büyümek ha! Adamdaki cürete bak! Lee öfkeli bir tavırla, <<Burada durup hakaretlerini dinlemek istemiyorum>> dedi. <<Annesiyle babası endişelenmeye başlamadan önce Trigg'i evine götürmeliyim.>>

Slade <<Tamam!>> diye kesip attı ve Trigg'e dönerek, <<Bu kez şanslıymışsınız>> dedi. <<Ama seni bir daha Lee'nin motosikletinin üstünde görmek istemiyorum. Şimdi seni evine götüreceğim. Evin nerede bakalım?>>

Trigg<<Willows'da>> diye mırıldandıktan sonra ağlamaya başladı. Ama Slade küçük çocuğun ağlamasını umursamadan ikisini birden arabaya bindirdi ve yola koyuldu. Karanlıkta genç adamın keskin hatlarına bir göz atan Lee, onun küstahlığından ve emreden tavırlarından hiçbir şey kaybetmemiş olduğunu düşünüyordu. Sürekli kendi kendine ondan nefret ettiğini tekrarlayıp durdu. Slade, Willows'a nasıl gideceklerini öğrendikten sonra <<Sen nasılsın?>> diye sordu Lee'ye.

<<İyiyim>> diye mırıldandı genç kadın. <<Bunu sormak zahmetine neden katlandığını anlayamıyorum doğrusu.>>

Bu sorunun cevabını Slade Western'da bilmiyordu. Beş yıl süreyle Lee'nin varlığını inkar ettikten sonra, onunla yeniden karşılaştığında ondan su kadar etkilenmek genç adamın hiç hoşuna gitmemişti. O menekşe gözlerin bir bakışı tüm korunma mekanizmalarının yıkılmasına neden olmuştu. Hatırladığından da güzeldi genç kadın. Lee gözlerinin içine baktığı zaman, aradan geçen bunca yıla rağmen gösterdiği tepkiye kendi bile şaşırılmıştı. Demek Lee onu uyutup yerine Matt'i bulmuştu! Bu nişan haberini alır almaz buralara kadar gelmesinin tek nedeni Matt'in iyiliğini düşünmesinden kaynaklanıyordu.

<<Ölümden kıl payı kurtulmuş her insana sorabileceğim bir soruydu bu.>> dedi Slade sertçe.

<<Arabayı çok hızlı sürüyordun, şimdide aynı şeyi yapıyorsun!>> diye suçladı Lee onu.

<<Eğer arabayı söylediğin kadar hızlı kullanıyor olsaydım öyle aniden durabilir miydin sanıyorsun?>>

Slade haklıydı, Lee sustu. Trigg ona iyice sokulmuştu, hala ağlıyordu. <<Umarım annemle babam eve dönmemişlerdir>> dedi ağlamaklı bir sesle. <<Bana kızacaklar diye ödüm kopuyor.>>

Lee yutkundu. <<Endişelenme ben olanları anlatırım>> diye fısıldadı Trigg'in kulağına. Slade arabayı evin önüne park eder etmez, evin kapıları ardına kadar açıldı ve Dulcie Mansfield onlara doğru koşmaya başladı. Trigg yeniden ağlamaya başlamıştı.

<<Trigg!>> Genç kadın Trigg'i Lee'nin kollarından alıp kucakladı. <<Bir tanem nerelerdeydin? Çıldırarak üzereydim!>>

Dulcie'nin elinde tuttuğu çantaya bir göz atan Lee onun eve daha yeni dönmüş olduğunu hemen anladı. O sırada George da yanlarına gelmişti ama o karısı kadar telaşlı görünmüyordu, tam

tersine sıkkın bir hali vardı.

Oğluna dönerek, << Yatak odanın kapısını açık bırakmasaydın senin evde olduğunu fark etmeyecektik bile>> dedi.

Lee <<özür dilerim>> dedi. <<Yolda küçük bir kaza geçirdik.>>

<<Kaza mı!>> diye bir çığlık attı Dulcie. Genç kadının gözleri iri iri açılmıştı. <<Nasıl oldu?... nerede oldu?>>

<<Ben... şey>> diye kekeleydi Lee. <<Trigg'i getirmek için motosikleti almıştım... şey.. yolda Mr. Western'la karşılaştık...>>

Slade arabadan inmişti ama, Lee'nin yardımına koşmaya pek niyetli görünmüyordu. Bu olayda kendi oynadığı rolü açıklamaya da niyetli değildi, olduğu yerde durmuş önünde cereyan eden sahneye bakıyordu yalnızca. Bu genç ve yakışıklı erkeğe bakan Dulcie'nin gözleri iyice açılmıştı.

<<Yani.. Bu beyin arabasına mı çarptınız?>> Ve Dulcia arkasında duran kocasının kollarının arasına düşüp bayıldı.

Lee'ye hiç konuşmadan olayların gelişmesini izliyordu. Dulcie'nin bir zamanlar oyuncu olmak istediğini, ama altı ay süreyle Londra'daki tiyatro okuluna devam ettikten sonra evliliğin oyunculuk kadar zor bir iş olmadığını düşünerek oyunculuğa veda ettiğini biliyordu. Evlilik onun rol yapma yeteneğine bir zarar vermemiş tam tersine başı sıkıştığı zamanlarda imdadına yetişmişti.

Partilerde sık sık bayılarak herkesin ilgisini üstüne çekmeyi çok iyi başarıyordu doğrusu. Ama Slade'in bunlardan haberi olmadığı için, karşısında gelişen bu sahneyi üzgün bir annenin tepkileri olarak yorumladığı muhakkaktı.

Dulcie'nin gözlerini açmasından yararlanan Lee telaşla <<Arabasına çarpmadık>> diye açıkladı. <<Sadece yoldan çıktık>>

<<Aman Tanrım!>> diye inledi Dulcie. <<Oğlum biricik oğlum ölebilirdi!>> Trigg dürüstçe <<öyle bir şey olmadı>> dedi.

<<Dulcie!>> George Mansfield'in kaşları çatılmıştı. <<Trigg'in durumu gayet iyi. Eminim Lee böyle bir kaza olsun istemezdi.>>

<<Hep onun tarafını tutarsın sende!>> diye homurdandı Dulcie. <<Sırf güzel diye katil olsa bile onu korurdun!>>

<<Dulcie!>> George'un yanakları kızarmıştı. <<Bunun çok saçma bir şey olduğunu sen de biliyorsun. Şimdi çeneni kapa ve Trigg'i eve götür.>>

<<Ama onu doktora göstermemiz gerek>> diye bağırdı Dulcie. Trigg hemen itiraz etti. <<Buna hiç gerek yok anne! Yavaşça otların üstüne düştüm o kadar.>>

<<Oh hayır!>> diye inledi Dulcie. <<Bir şeyin olmadığına nasıl emin olabiliriz?>> Trigg'i bu zor durumdan kurtarmak için Lee araya girdi bu kez. <<Bence ılık bir süt her şeyi halledecektir.>>

Dulcie acı acı, <<Tabii senin umurunda bile değil. <<Sana kalsa, kimse duymasında oğluma ne olursa olsun...>>

Bu kez iyice kararlı bir tavırla araya giren George karısının ve oğlunun koluna girdi. <<Eğer Trigg gerçekten kötü durumdaysa, burada ayakta durmaması gerekir.>>

George onları evden içeri sokarken, Lee Dulcie'nin omzunun üstünden Slade' bakmakta olduğunu gördü. <<Trigg'i buraya kadar getirdiğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır Mr. Western.>>

Slade gayet ciddi bir tavırla <<Hiç önemi yok.>> dedi.

Lee arkalarından << yarın sabah sizi ararım>> diye seslendi.

Arabaya doğru yürürlerken Slade <<İyi insanlara benziyorlar>> dedi. <<Yeni komşuların mı?>>

Lee kısaca <<üç yıldan beri>> diye karşılık verdi ona.

Slade emniyet kemerini genç kadının beline takarken, o da kendi kemdine neden bunu yapmasına izin verdiğini düşünüyordu. Birden sinirlendi ve <<Ben kendim takarım.>> diyerek genç adamın elini itti. Ama Slade onun bu davranışına hiç aldırmadan kemeri taktı. Ve sonra genç kadının yüzünü avuçlarının arasına aldı. <<Hala bana kızgın mısın?>> diye sordu.

Lee onun son yarım saat içinde olanlardan söz ettiğini fark etmemiştir bile. Beyninde bir şimşek çaktı genç kadının. <<Daha doneli beş dakika bile olmadan kalkmış bana hala şöylesin, hala böylesin diye suçlamalar yağıdırıyorsun.>> diye öfkeyle patladı. <<Her zaman olduğu gibi, hiçbir kabahatim olmadığını bilmene rağmen, yine de beni suçluyorsun. Hala kendi sorduğun soruların cevabını yine kendin veriyorsun. Hiçbir zaman bir melek olduğumu iddia etmemiştim ama sende bir aziz değilsin! Sana bir şey daha söyleyeyim mi, eğer Mansfieldler pencereden dışarı bakacak olurlarsa, görecekleri manzara yıllarca herkesin dilinde dolaşır.>>

<<Kollarımın arasında değilsin... En azından şimdilik.>> Slade parmağını genç kadının dudaklarının üstünde dolaştırdı.

<<Ve de hiçbir zaman olmayacağım>> dedi Lee, onu kendinden uzaklaştırırken. Slade'in neden söz ettiğini çok iyi anlamıştı, bunun hiçbir zaman gerçekleşmesini istemiyordu. Eğer Slade, burada kaldığı birkaç hafta boyunca kendini oyalayacak birini arıyorsa, başkasını bulmalıydı.

Sanki kafasından geçenleri okumuş gibi, Slade onu bıraktı ama bu arada genç kadının parmağındaki nişan yüzüğünü tutmuştu. Genç adamın kadife gibi sesi, daha kelimeler ağzından çıkmadan neler diyeceğini anlamasına yetmişti Lee'nin. <<Bunun hata olduğunu biliyorsun, değil mi? Matt'le nişanlanman hiç de mantıklı bir şey değildi.>>

<< o çok iyi bir insan>>

<<Bende bunu söylemek istiyorum zaten.>> genç adamın gözleri şu anda kapkara kesilmişti. <<Senin gibileri için gereğinden de iyi.>> Slade'in aşığılaması Lee'nin öfkesinin kabarmasına yetmişti. <<Bu konuda ne yapacaksın çok merak ediyorum doğrusu?>>

Onu kıskırtmanın ne kadar tehlikeli bir şey olduğunu hatırlaması gerekirdi. Slade gülümsemişti ama Lee bunun altında yatan kararlı ifadeyi sezinlemekte gecikmedi. <<Sen ve ben, oturup konuşmalıyız.>> dedi Slade.

Lee boğazının kuruduğunu hissediyordu, Slade ondan buluşmak için söz almak niyetinde görünüyordu. Ne olursa olsun onunla bir daha karşılaşmamaya gayret etmeliydi. Slade onu istediği kıvama getirmeye çalışıyordu. Ve de işin en kötü tarafı bu bir başlangıç niteliğini taşıyabilirdi.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 07:59:48 ÖS

İKİNCİ BÖLÜM

Birden büyük bir beklentiyle Slade'in gözlerinin içine bakmakta olduğunu fark eden Lee, elini genç adaminkinden kurtardı ve bakışlarını önüne çevirdi. Onun parmaklarının değdiği yerler alev alev yanıyordu sanki. Duyularını belli etmemek için ellerini yumruk yapıp kucağına koydu.

<<Konuşacak bir şeyimiz olduğunu hiç sanmıyorum>> dedi Lee soğukça. <<Beni motosikletimin durduğu yere bırakırsan çok memnun olurum. Birbirimizi tekrar görmemiz için herhangi bir neden yok.>>

<<Bunun gerekli olduğuna inanmasaydım böyle bir teklifte bulunmazdım>> dedi Slade sakince. <<Ancak bu gece yeterince büyük bir şok geçirdiğinin farkındayım.>> Arabayı çalıştırıp, geri geri ana yola çıktı. <<Seni eve bırakacağım, motosiklet dediğin o nesne olduğu yerde kalabilir. Bu gecelik bu kadar macera yeter.>>

İtiraz etmek için ağzını açan Lee birden durdu. Ondand kurtulmak için her şeye razıydı. Onunla yalnız olduğu zamanlarda kendini hiç de emniyette hissetmiyordu ve şu son birkaç saat içerisinde onunla yeterince birlikte olmuşlardı. Hastaymış gibi davranmasına hiç gerek yoktu zira midesi bulanmaya başlamıştı. Ve her geçen saniye ona sanki yanında oturan adamdan ne kadar çok etkilendiğini vurgular gibiydi. Genç adam, hala yüreğinin heyecanla çarpmasına neden olabiliyordu.

Slade arabayı River Bend'in önünde durduğu zaman Lee <<Teşekkür ederim>> dedikten sonra arabadan indi ve eve doğru koşmaya başladı.

Onun arkasından arabadan fırlayan Slade iki adımda genç kadını kolundan yakalayivermişti. <<Bu kadar acele etme.>> dedi sertçe.

Lee gerilmişti, onun bu kadar uzun boylu olmasına sinirleniyordu. Slade'in boyu bir seksen altıydı ve güçlü bir yapıya sahipti. Zayıf görünmesine rağmen sırf adaleydi. Geçmişte edindiği tecrübelere dayanarak Lee onunla itişmesinin kendine bir yarar sağlamayacağını çok iyi biliyordu.

<<Çok yorgunum Slade.>> Büyük bir inatla bakışlarını genç adamın omzunda tutuyordu. <<Her yanımda ağrıyor.>>

Genç adamın gözleri karanlığın içinde parlıyordu. <<Motosikletin altında kaldın küçük budala. Söylediklerimi tekrar etmekten hoşlanmam ama, hala eskisi gibi dikkatsiz ve sorumsuzsun. Hem o çocuğa hem de kendine büyük bir zarar verebilirdin. Neden böyle yapıyorsun Lee?>>

<<Ben sorumsuz değilim! Motosikletimi almaya gittiğimde Trigg orada gizleniyordu. Onu evine götürmem için bana...>>

<<Senin araban yok mu?>>

<<Var>>

<<Öyleyse neden onu kullanmadın?>> Yavaşça Lee'yi sarstı. <<Hala...>>

Lee öfkeyle onu kendinden uzaklaştırdı. <<Şu kelimeyi sözlüğünden çıkarsan çok memnun olurum, bunu duymaktan usandım artık!>>

Dalgın olan Slade onun söylediklerini duymamıştı adeta. <<Gecenin bu saatinde neden yalnız

başına dışarı çıkıyordun? Matt gelemeyecekti. Yoksa bir başkasıyla mı buluşacaktın?>>

<<Benimle böyle konuşmaya hakkın yok!>>Lee'nin yanakları kızarmıştı. <<Bende, senin o doymak bilmeyen arzun yok!>>

<<Tanrım zaman sana her şeyi unutturmuş olamaz.>>

<<Biraz abartmıyor musun?>> Lee iyice öfkelenmişti şimdi. <<Hem neden geçmişi kurcalıyorsun sanki?>>

Slade'in yüzü birden sertleşmişti. <<Senin deyimimle, 'Geçmişi kurcalamamın' nedeni başkalarının iyiliği için. Matt hiçbir zaman seninle başa çıkamaz.>>

Lee öfkesinde köpürüyordu. Ne demek istiyordu bu adam? Neden onu yalnız bırakmıyordu? Böyle kötü imalarda bulunmaya hiç hakkı yoktu! <<Yani benim de en az senin kadar kötü olduğumu mu söylemek istiyorsun?>>

Slade onun gözlerinin içine bakıyordu, şimdi dudaklarında keyifli bir gülümseme vardı. <<Yatağına girdiğin zaman söylediklerimi tekrar düşün.>>

<<Beni bırakırsan doğru yatağıma yatacağım, ama seni düşünmeyeceğimden emin olabilirsin.>>

Genç adamın dudaklarındaki gülümseme silinmişti. <<Sana damgamı bastım ben, bunu silmen için de sana izin vermedim. Çok yakında seni arayacağım. Beni bekle ve söyleyeceklerimi dinlemeye hazır ol.>>

<<Bugün burada ne işin vardı senin?>>

Slade dişlerinin arasından, <<Beni gördün mü?>> diye fısıldadı.

<<Akşamüstü hızla yanımdan geçtin.>>

<<Haklısın buralardaydım. Bu geceyse seni görmeye geliyordum.>>

Lee acı acı, <<Bu gece Matt'le buluşacaktık ama bana telefon ederek gelemeyeceğini bildirdi>> dedi. <<Senin kendisiyle iş için konuşmak istediğini söyledi. Bu fırsattan yararlanıp ona aramızdaki ilişkidende söz ettin mi bari?>>

<<Hayır.>> Slade genç kadının gözlerinin içine bakıyordu. <<Sana evlenme teklifinde bulunduğ zaman senin bunu ona anlatmış olduğunu düşündüm.>> Genç adam omuzlarını silkti. <<İstediyimi elde etmenin başka yolları varken neden Matt'i kendimden uzaklaştırıyım ki?>> Lee dikkatle genç adamın suratına bakıyordu. <<Madem Matt'e bundan söz etmedin, neden işi biter bitmez River Bende'e gelmedi?>>

<<Yarın sabaha kadar yetiştirilmesi gereken birkaç iş istedim ondan.>> Slade parmağını genç kadının yanağında gezdirdi. <<Senin bunu anlayışla karşılayacağından emindim.>>

Bu adam canavarın tekiydi! İçinden onun yüzüne bir yumruk atmak geliyordu. Matt'in gelmesini mahsus önlemişti. Genç adamın yüzüne bakınca bu konuda yanılmadığını daha iyi anladı. Kendi arzularının dışında her şeye kapalıydı, yüzüyle salt otoriteyi yansıtıyordu. O karanlık gözlerde insanı ürküten bir ifade vardı ve ayrıca güçlü bir irade. Ama Lee daha yenilmemişti! Genç adamın parmaklarının dolıştığı yerlerde hissettiği yanma hissini umursamamaya çalıştı. Başını arkaya atıp ters ters, <<Beni iyi dinle Slade!>> dedi. <<Artık hayatıma karışmaya hakkın yok, bundan böyle benden uzak durursan çok sevinirim.>>

Slade gülümsedi, dudakları Lee'ninkiyle birleşirken genç kadının kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı. Bir an için kendini bu zevk dünyasına kaptırır gibi olduysa bile kendini hemen toparlamakta gecikmedi. Ama o an için eskiyle ilgili tüm anıları yeniden yaşar gibi oldu. Slade'in onu kendine doğru çekerkenki iç çekişini ve vücutları birbirine değdiği an yükselen alev gibi arzuları fark etmemek mümkün müydü?

Slade'in gözlerinde garip bir pırıltı dolaşıyordu ama bu kez, eve doğru koşan Lee'yi durdurmaya kalkışmadı. Genç kadının arkasından seslendiği zaman, Lee onun sesindeki muzaffer ifadeyi sezinlemekte gecikmedi. <<Benden imkansız istiyorsun Lee, eğer bunu şimdi anlamadıysan bile pek yakında anlayacaksın.>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:00:24 ÖS

Lee'yi o gece uyumakta güçlük çekti. Daha yeni uykuya dalmıştı ki Julia onu uyandırdı.

<<Geç kaldın>> dedi Julia endişeyle. << İşe gitmeden önce bir şeyin olup olmadığını kontrol edeyim dedim.>>

Lee boş gözlerle Julia'ya bakıyordu. Genç kadının akli hala bir gece önce olanlardaydı.

<<Bir şeyin mi var?>> diye sordu Julia endişeyle.

Lee kendini toparlamaya çalıştı. Julia'ya bir gece önce olanları kısaca anlattı. <<Biz hızlı gitmiyorduk, neyse ki karşımız çıkan arabada öyle. Sonradan yoldan çıkıp bir çukura yuvarlandık ama şansımıza çukurun içi de otlarla doluydu.>> diye sözlerini bitirdi.

Julia şaşırmış görünüyordu. <<Seni kurtaran bu adam kimdi?>> diye sordu. <<İyi birimiydi?>>

Lee kısaca <<Anlayışlı biri değildi.>> demekle yetindi.

Julia hemen durumu anlamıştı. <<Seni mi suçladı?>>

Lee gergin bir tavırla <<Doğal olarak>> dedi.

<<Bazı erkekler kadınların karşısında her zaman kendilerini suçsuzmuş gibi göstermeye bayılırlar.>> dedi Julia kuru bir sesle. <<Madem kimseye bir şey olmadı, yerinde olsam bu konuyu daha fazla düşünmezdim.>>

Lee yorganını açtı. <<En iyisi ben ilk iş gidip motosikletimi alayım.>> dedi. Slade'den daha fazla söz etmek istemiyordu.

Julia endişeli bir tavırla onu süzdü. <<İyi olduğundan emin misin? Motosikletin altında kalmak hiç de hoş bir durum değil doğrusu.>>

Lee omuzlarını silkerek, <<Birkaç yerim çürüdü ama hepsi bu>> dedi.

Aşağıdan gelen bir korna sesi konuşmalarını yarıda kesmişti. <<Nigel sabırsızlanıyor.>> Julia'nın yanakları birden kızarmıştı. <<Arabam çalışmadı, Nigel da beni iş yerime kadar götürmeyi teklif etti.>>

Lee sırttı. <<ya!>>

Julia bakışlarını hemen ondan kaçırdı. <<Görüşmek üzere. Kendine iyi bak...>> kapıdan dışarı çıkmadan önce dönüp Lee'ye baktı. <<Eğer kendini iyi hissetmezsen hemen yatağa gir ve bir doktor çağır.>>

Lee arkadaşının önerisini dinlemek niyetinde değildi, ama yataktan kalktıktan sonra her yanının tutulmuş olduğunu hayretle fark etti. Şanslı olduğunu söylerken Slade çok haklıydı. Aslında Lee'ye karşı biraz daha anlayışlı olmuş olsaydı, genç kadında onunla münakaşaya girmezdi. Geçmişte birlikte geçirdiği günler aklına geldiği zaman Lee'nin gözleri öfkeyle yanmaya başladı, Slade ona pek çok şey vermişti ama anlayışlı olmamıştı hiçbir zaman. Eli açık bir insan olmasına rağmen duygularında verici değildi. Onda uyandırabildiği tek duygu ihtiras olmuştu, bir de sahiplik duygusu. Slade bencil adamın tekiydi. Lee'yi pek umursamamıştı ama genç kadın kendi dışında bir erkeğe baktığı zaman da yer yerinden oynamıştı hep.

Öfkesinden tir tir titrediğini fark eden Lee, Slade'i kafasından silmeye kararlı bir tavırla sabahlığını giydi ve kendine çay hazırlamak için mutfığa indi. Konukları olduğu için memnundu ama sabahın bu saatinde ev yalnızca kendine kaldığı anları da çok seviyordu.

Tam çayı ateşin üstüne koyarken Matt geldi. Ön kapı kilitli olmadığından, kapıyı açıp içeriye girmişti. Onun arkasında durduğunu hissettiği zaman Lee birden yerinden sıçradı. <<Erkencisin.>> dedi genç adama.

Matt onu hafifçe dudağından öptü. <<Kapıyı çalmadım>> diye açıkladı. <<Yatakta olabileceğini düşündüm.>>

<<Yatakta mı?>> Lee hayretle ona bakıyordu.

Matt endişeli bir tavırla genç kadını baştan aşağı süzdü. <<Bu sabah Slade aradı beni. Bir kaza geçirdiğini söyledi.>>

<<Aman>> dedi Lee ters ters. <<Buna kaza bile denemezdi.>>

<<Motosikletin nerede?>>

Genç adamın soruş şeklinden Lee onun motosikletin nerede olduğunu bile bildiğini anladı. Dudakları gerildi. <<Yolun üstünde, buradan bir mil kadar uzakta. Gelirken yanından geçmiş olmalısın.>>

Matt duraksadı, Lee'nin bir adım geri çekilmesi üzerine genç adamın yüzünde incinmiş bir ifade belirdi. <<Slade, o çocuğu motosikletle evine kadar bırakmaya kalkışmanın hiç akıllıca bir tutum olmadığı kanısında, korkarım bende onunla aynı fikirdeyim.>>

<<Neden?>> Lee'nin menekşe rengi gözlerinde fırtınalar esiyordu. <<Dün akşam senin buraya gelmeni engellemesi yetmiyormuş gibi birde nişanlıyı eleştirmeye mi kalkıyor?>>

Matt'in yanakları kızarmıştı. <<Sadece bu noktaya dikkatimi çektir, bende onunla aynı fikirdeyim... bazen ... çok inatçı oluyorsun.>>

Herhalde Slade bunu böyle söylememişti! <<Bu bana bir eleştiri gibi geldi>> dedi sertçe.

Her avukat gibi Matt de müşterisini nasıl yumuşatacağını çok iyi biliyordu. <<Sadece böyle durumlar yarattığın zaman beni nasıl zor durumda bırakabileceğini hatırlattı bana.>>

Öfkeyle ekmeği kesmekte olan Lee, <<Nasıl yani?>> diye sordu.

Matt onun karşısındaki sandalyeye oturdu. Ağır ağır, <<Bak sevgilim>> dedi <<Bu olay seni ne

kadar sarsmış farkında mısın? Sana bir şey olmasını istemem. Ama düşünülmesi gereken bir konu daha var, Mansfieldler'in davranışlarının ne kadar tutarsız olduğunu sen de bilirsin. Eğer Trigg bugün biraz durgunsa annesi bu durumdan seni sorumlu tutmakta bir an bile tereddüt etmeyecektir. Bunu bir dram haline getirip gazetelere ya da polise haber vermesi işten bile değil... Belki de ikisini birden yapar.>>

<<Ama... ama bunu yapamaz!>> Lee dikkatle Matt'in yüzüne bakıyordu. <<Yapabilir mi?>>

Matt keyifsizce, <<Göreceğiz bakalım>> diye mırıldandı. <<Hem bunu yapmasa bile söylentiler olacak, bu da benim işim için hiç de iyi bir puan olmaz.>>

<<Benim işim içinde iyi olmaz>> dedi Lee acı acı. Kendinden başkasını düşünmeyen erkeklerden bıkmıştı artık. Matt daha ona bir şeyi olup olmadığını sormadan, bu kazanın mesleğine nasıl zarar dokunacağını anlatmaya kalkışmıştı. Onun tek düşündüğü kendine bir zarar gelmemesiydi!

Ama birden Matt'in tavrı değişmişti. <<Ah, tatlım benim.>> diyerek Lee'nin elini avuçlarının arasında sıkıttı. <<Bu sabah buraya yalnız kendimden söz etmek için gelmedim. Slade telefonla beni arayıp olanları anlattığı zaman aklım başından gitti.>>

Lee ona, hiç de akli başından gitmiş birine benzemediğini söylememek için kendini zor tuttu, bunun yerine Slade'e saldırdı <<Slade Western'in bizim işimize burnunu sokmaya hiç hakkı yok.>>

Matt hemen <<Ama o bize yardımcı olmaya çalışıyor tatlım>> diye itiraz etti. <<Onun görüşüne göre bir avukatın karısı mükemmel olmalı. Herhalde akrabam olduğu için bu kadar titizlik gösteriyor. Ailemizin saygınlığı söz konusu olduğu zamanlarda hep böylesine titizdir işte.>>

Lee ona bunun nedenini sormadı, bir keresinde bu soruyu Slade'e sormuş ve karşılığında hiçbir cevap alamamıştı. <<Slade'in beni beğenmemiş olabileceği hiç aklına gelmedi mi Matt?>> diye sordu.

Genç kadının elini bırakan Matt düşünceli bir tavırla tabağından aldığı kızarmış ekmeği kemirmeye başladı. <<Seni beğendiğinden eminim. Bunun aksi mümkün mü;>> Ve Matt kendine hiç uygun olmayan bir mantıksızlıkla, <<O kadar güzelsin ki>> diye ekledi.

Lee tersçe <<Bunu lehte bir puan olarak düşünmeyebilir,>> dedi.

Matt düşünceli bir tavırla onu inceliyordu, sanki genç kadının söylediklerini tartar gibiydi. Lee'nin vereceği cevaptan endişelenmeye başladığı bir sırada yeniden konuşmaya başladı. <<Çok çekici bir kadınsın>> dedi Matt çekinerek. <<Üstündeki şu eski sabahlığıyla bile kalabalığın içinde göze batarsın sen. Slade buralarda olduğu süre içinde biraz daha... şey, nasıl söyleyeyim bilmem ki... Sandra gibi giyinsen daha iyi olurmuş gibime geliyor.>>

Sandra'nın soğuk ve insanlardan uzak bir havası vardı. Lee, Matt'in ne demek istediğini çok iyi anlamıştı, ama yine de bu öfkelenmesini engellememişti. <<Slade buraya geleli daha bir gün bile olmadı ama daha şimdiden aramıza girmeyi başardı! Hem kendi o kadar mükemmel değilken başkalarını nasıl eleştirebiliyor hiç anlayamıyorum doğrusu.>>

Matt sıkıntılı bir tavırla oturduğu yerde kımıldandı. <<Ara sıra gönül maceraları oluyor.. Ne de olsa otuz altı yaşında bekar bir erkek, ama maceralarını hep gizli tutmayı...>>

Matt ona bilmediği bir şeyi anlattığını mı sanıyordu? Lee öfkeyle ona baktı, sonra birden sakinleşti. Matt, Slade'e hayrandı, onu düş kırıklığına uğratmak kimin haddineydi? Slade'in hayatı başarılarla doluydu. Eğer arada bazı hataları olmuşsa da bunları kimseye belli etmemişti; hem iş hem de özel hayatını lekesiz olarak korumayı çok iyi başarmıştı.

Lee için çekti, birden Matt'le münakaşa etmek üzere olduklarını fark etmişti, belki de bu Slade'in oyunlarından biriydi. <<Dulcie Mansfield'e bu sabah telefon ederim>> diyerek konuyu aniden değiştirdi. <<Ve Trigg'in nasıl olduğunu öğrenirim. Eğer Dulcie beni tehdit etmeye kalkışırsa o

zaman sekiz yaşında bir çocuğu geceleri yalnız başına evde bırakmasının doğru bir şey olmadığını, hiçbir yargı makamının böyle bir davranışı onaylamayacağını söylerim ona.>>

Matt rahatlamış görünüyordu. <<Ama çok dikkatli olman gerek>> diye uyardı Lee'yi. <<O çocuğu ne kadar sevdiğini biliyorum ama Dulcie de onun annesi unutma.>>

<<Bunu hatırlatmana hiç gerek yoktu.>>

Saatine bir göz attıktan sonra Matt isteksiz bir tavırla yerinden kalktı. <<Yarım saat sonra bir randevum var... Acele etmeliyim.>>

Lee onun ceketini düzeltmesini ve saçlarını eliyle geriye doğru taramasını seyretti. Kendine göre bir çekiciliği vardı Matt'in de, ama Slade kadar uzun boylu ve yapılı değildi. Slade'den birkaç yaş büyüktü ve kişilikleri birbirinden çok farklıydı. Genellikle Matt sakin ve sessiz biriydi ve bir şey karar vermeden önce enine boyuna uzun uzun düşünürdü. Slade'se anında karar verirdi ve hayatında hiçbir şeyi kendine dert edindiği görülmemiştir. Lee panik içindeydi, Matt'le kurdukları bu uyumlu beraberliğe hiç kimsenin son vermesine izin vermeyecekti.

Matt ona sağlığıyla ilgili birkaç soru daha sorduktan sonra Lee gülümseyerek <<Bu gece gelecek misin?>> diye sordu.

Matt başıyla onayladıktan sonra eğilip onu dudaklarından hafifçe öptü. <<Slade dinlenmen gerektiğini söyledi, ama ben bir ara uğrayıp seni görmek isterim yine de.>>

Matt o gece gerçekten de geldi ama oldukça geç bir saatte geldiği gibi, bu kez gecikmesinin nedeni de Slade değildi. En azından doğrudan Slade'le ilgili olmadığı konusunda ısrar etti genç adam. Slade ona bitirmesi için bir sürü iş vermişti ama Matt onlar evrak çantasına doldurduğu gibi soluğu Lee'nin evinde almıştı. Kendinden istenilen işleri daha sonra yapacaktı.

Matt'in o kadar yorgun bir hali vardı ki, Lee dilinin ucuna kadar gelen bir soruyu son anda sormaktan vazgeçti. Genç kadın, Matt olmadan bu güne kadar işlerini gayet düzenli bir biçimde yürüten Slade'in, neden birden Matt'e bu kadar çok ihtiyacı olduğunu merak ediyordu doğrusu. Bildiği kadarıyla ülkenin her yanında avukatları vardı. Matt'e, Slade'in ne kadar burada kalacağını sormak için yanıp tutuşuyordu. Aslında soruyu sormaktan değil, alacağı cevaptan korkuyordu. Onun tahminlerinden de uzun bir süre burada kalmasıydı genç kadını ürküten.

Oldukça yorucu bir gün geçirmiş olan Lee, Matt'i Sandra'nın ellerine teslim etmekten çekinmemiştir. Matt yemeğini yedikten sonra kahvelerini hep birlikte oturma odasında içtiler. Genç kadın Sandra'nın nişanlısının etrafında nasıl pervane olduğunun farkında bile değildi, Sandra'ya genç kadının nişanlısına karşı olan bu umursamaz tavrını beğenmemiş olmalıydı ki, arada bir Lee'ye tenkit dolu gözlerle bakıyordu.

O sabah Lee motosikletini durduğu yerden aldıktan sonra Mansfieldler'i ziyaret etmişti. Trigg'in iyi olduğunu gözleriyle görmek istiyordu, telefonla konuştu taktirde, Dulcie'nin vereceği bilgilere güvenemeyeceğini biliyordu.

Bir gece önceki davranışlarının tam aksine bu sabah Dulcie herhangi bir şikayette bulunmamıştı. Lee'ye bunun tam tersini umuyordu hâlbuki. Dulcie, Trigg'in her zamanki gibi okuluna gittiğini, George'la kendisininse dün geceki şokun etkisini üstlerinden atmış olduklarını söylemişti genç kadına. George, karanlık bastıktan sonra bir daha yalnız başına dışarı çıkmayacağına dair Trigg'den söz almıştı. Dulcie ona bir şeri ikram ettikten ve Slade hakkında sorular sormaya başladıktan sonra Lee birden neden onun kendine bu kadar iyi davrandığını anladı. Genç kadının sorularını elinden geldiğince dürüst ama fazla açık vermeden cevaplamayı başardı.

Eve döndüğü zaman, Slade'in dün gece, yeniden görüşecekleri tehdidinin etkisiyle bir türlü işe

oturamadı. Yayınevinin, kitabını beklemekte olduğunu bilmek bile genç kadına yardımcı olmamıştı. Sonunda çalışmaktan vazgeçti ve vücudunun ağrımaya başlamadan evi temizlemeye başladı. Ama kulağı hep kapıdaydı. Ancak şu anda, Matt ve arkadaşlarıyla birlikte otururken, kendini biraz olsun emniyette hissediyordu.

Saat on sularında Nigel eve döndüğü zaman Lee oldukça rahatlamıştı. Nigel daha önceden evi arayıp kaçta döneceğini bilmediğini bildirmişti onlara.

Yorgun bir tavırla onlara gülümseyen Nigel, <<Geciktiğim için özür dilerim çocuklar.>> dedi. <<Aslında dönmem bile bir mucize sayılır. Büyük patron döndü ve sabahtan beri toplantı üstüne toplantı yaptık. Bizim iş yerini görseniz...tanınmaz bir halde... bir anda havası değişti ortalığın.>>

'Çok haklısın.' Diye geçirdi içinden Lee. Daha bu sabah aynı şeyleri kendide Matt'e söylememiş miydi? Herkes büyük bir ilgiyle Nigel'in anlattıklarını dinliyordu.

<<Her zaman yaptığı gibi işlerin ilerlemesini deniz aşırı bir ülkeden izlemek yerine bu kez işin başında oturmak niyetinde.>> diye sözlerini bitirdi Nigel. Lee her yanının buz kestiğini hissedebiliyordu.

Julia büyük bir merakla, <<Londra'da mı kalacak?>> diye sordu.

<<Sanmıyorum.>> Nigel koltuklarından birine attı kendini. Julia'nın uzattığı kahve fincanını gülümseyerek aldı. <<Sanırım annesi de yanında, nehrin kenarındaki eski evlerini açacaklar. Söylentilere göre pek yakında orada bir barbekü partisi vereceklermiş, buna hepimiz de davetliyiz.

Sandra <<ne kadar güzel>> diye atıldı.

<<Herkesi çağırıyorlar.>> Nigel onlara gülümsedikten sonra yorgun bir tavırla içini çekti. <<Keşke tatile bu hafta sonu çıkacağım yerde geçen hafta çıkmış olsaydım. Yine de...>> genç adam tereddütle Julia'ya baktı. aaEğer geçen hafta çıkmış olsaydım o zaman benimle birlikte gelmeyi kabul etmeyecektin.>>

Julia'nın yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Diğerlerine şöyle bir göz attıktan sonra, <<Sana söyleyecektim>> diye kendini savundu <<Bu karar daha birkaç saat önce vardım.>>

Nigel muzaffer bir tavırla ona baktıktan sonra, <<saat altıda seni aradığım zaman.>> dedi.

Sandra'yla Matt onlara takılmaya başladılar ama Lee hiçbir şeye katılmadan köşesinde oturdu. Bu gelişmeden memnun olmuştu, özellikle Nigel için çok sevinmişti, ama Julia'nın bu konuda ne kadar hassas olduğunu bildiğinden, ona takılarak genç kızı rahatsız etmek istemiyordu.

Kısa bir süre sonra Julia'nın sertçe Sandra'ya <<Biz tatile çıkıyoruz balayına değil.>> demesi üzerine düşüncelerinde haklı olduğunu anladı Lee. <<İkimizin de iki haftalık tatili var, ayrıca aynı yere gitmeyi düşünüyorduk, bu nedenle birlikte gitmemamız için bir neden göremedik.>>

<<Venedik'e>> Julia'nın yüzü eski neşeli halini almıştı yeniden.

Matt yan gözle Lee'ye bakıyordu, elini uzatıp genç kadının kızıl saçlarını okşadı tembel bir hareketle. <<Bu yıl sen hiç tatil yapmadın Lee.>>

Lee onun birlikte bir tatil yapmalarını önermeye hazırlandığının farkındaydı ama nedense onunla birlikte tatile çıkmak gelmiyordu içinden. Aceleyle, <<Bu yıl çıkmaya niyetim yok.>> dedi. <<Belki gelecek yıla.>>

Nigel, Julia'nın kaşlarını çatmasına aldırmadan, <<O da balayınız için olacak herhalde.>> dedi.

<<Öyle.>> Lee'nin aklına Slade gelmişti birden hemen eslini Matt'in omzuna koydu. Her ne olursa olsun Matt'le yaptıkları planların bozulmasına izin vermeyecekti! Matt'i seviyordu, Slade'in onu Matt'e layık görmemesine rağmen, bu konuda son karar yine Matt'in di, öyle değil mi?

O gece Slade ortalarda görünmeyince, Lee onun bir gece önce sırf onu korkutmak için tehditler savurduğunu düşünmeye başlamıştı, ama Nigel'dan annesinin de onunla birlikte geldiğini ve evi açmaya hazırlandıklarını duyunca birden iyice ürktü. Slade hiçbir şeyi amaçsız yapmazdı. Dünyanın her yanına yeni yeni fabrikalar açmıştı; bütün bunlar dururken Reading'deki fabrikasıyla birden böyle ilgilenmesinin belirli bir nedeni olmalıydı. Aileden kalma evleri buradaydı, ama yıllarca bu evi umursamadıktan sonra birden oraya karşı böylesine büyük bir özlem duyması inanılır gibi değildi. Slade'in şu sıralarda fabrikanın üst katındaki kendi özel dairesinde kaldığını düşünüyordu Lee.

Yorgun gözlerini tavana diken Lee yeniden eskilere dönmüştü. Ünlü bir Hollywood aktrisinin kızı olmak sanıldığı kadar kolay bir hayat değildi. Annesinin ölümüne kadar yatılı okullarla Los Angeles da ki evleri arasında gidip gelmişti. On sekiz yaşına bastıktan sonra okuldan çıkmasına izin verilmişti ama o zaman bile annesi mutlu olmamıştı. Film endüstrisinin kızının üstünde yaratacağı etkiden korkmuştu hep. <<Senin oyuncu olmanı istemiyorum.>> diye tekrarlamıştı her gün ve sık sık büyükbabasının yanına yollamakla tehdit etmişti Lee'yi.

Lee'nin aktris olmak gibi bir niyet yoktu, ama Amerika'yı bırakıp büyükbabasının yanına gitmekte istemiyordu doğrusu. Yıllarca yatılı okullarda okuduktan sonra biraz olsun rahat etmek istiyordu sadece. Liz istemeye istemeye kızını serbest bırakmış ve bu özgürlük Lee'nin başına vurmuştu. Gençliğinin ve güzelliğinin erkekleri nasıl etkilediğini görmek genç kıza heyecanlandırmıştı. Bir süre bundan yararlanarak erkeklerle kedi fareyle oynar gibi oynamıştı. O günleri düşündüğü zaman, genç kadın başını derde sokmadan o devreyi nasıl atlattığına hala şaşıyordu.

Büyükbabasını pek sık görmezdi. Annesiyle büyükbabasının arasında hiçbir zaman sürtüşme olmamıştı, ama her ikisinde kendi hayatlarını yaşamaktan hoşlandıklarından, bir türlü bir araya gelememişlerdi.

Lee annesinin ölümünün büyükbabasını sandığından daha çok sarsıp sarsmadığını düşündü. O sıralarda on dokuz yaşlarında olduğundan büyükbabasının duygularından çok içine girdiği yeni ortamla ilgileniyordu. Yaşlı dönemi atlattıktan sonra kısa sürede yeni arkadaşlar edinmişti. Hiçbir zaman büyükbabasının işini devralmayı düşünmemesine rağmen restoran işlediği sırada, personel ekisiği olduğu zamanlar, işlere yardımcı olmaktan da kaçınmamıştı.

İşte Slade'le de, yine böyle büyükbabasına yardımcı olduğu bir sırada tanışmışlardı. İzinli bulunan resepsiyon memurlarından birinin yerine baktığı bir gece Slade annesiyle birlikte gelmişti. O sıralarda şef garson geçici olarak izinli olduğundan, onları masalarına götürmekte Lee'ye düşmüştü.

Onunla ilgili ilk izlenimini hala unutmamıştı, ancak bu izlenimin pek olumlu olduğu da söylenemezdi. Slade, gözlerinde garip bir pırlıltıyla onu tepeden tırnağa süzmüştü... Ve sonra birden ona kim olduğunu soruvermişti genç adam.

İsteksizce onlara kim olduğunu açıklaması üzerine annesi, Lee'nin onlarla birlikte bir süre oturmasını istemişti. Mrs. Western, Lee'nin annesi tanıyordu ve bir süre annesinden söz etmişlerdi.

Bütün ısrarlarına rağmen onlarla birlikte yemek yemeyi reddeden Lee, daha sonra Mrs. Western dinlenme salonunda kahvesini içerken oğluyla birlikte bir içki içmeyi kabul etmişti. Ailesini

tanımları hoşuna gitmişti, ama Western ailesiyle daha fazla yakınlaşmaya hiç niyeti yoktu.

Ama Slade Western'ın kendine göre bazı düşünceleri vardı. İlk karşılaştıkları andan itibaren Lee'yi ne kadar beğendiğini açıkça belli etmişti. Garipti ama Lee de nedense genç adamdan etkileniyordu ve bunu hissettikçe başka erkeklerle flört ediyordu; o böyle yaptıkça da Slade onun daha fazla üstüne düşüyordu. Ateşle oynamakta olduğunu ancak Slade onu, annesiyle birlikte Londra'ya gitmeye ikna ettiği zaman anlayabildi.

Londra'ya gitmeden önce birkaç kez, o da Mrs Western'ın daveti üzerine, nehrin kıyısındaki o görkemli eve gitti. Ama Slade'den uzak durmaya çalışıyordu, onun ayarındaki bir erkekle baş edecek olgunluğa sahip olmadığını çok iyi biliyordu zira. Ve bu nedenle de karşısına çıkan erkeklerle flört etmeye başladı. Ancak, aradan haftalar geçince, günün birinde Slade'in onun bu masum flörtlerini ne kadar ciddiye aldığını anladı.

Büyükbabasıyla birlikte yaşamak artık eski heyecanını yitirmişti genç kız için. O nedenle, Mrs. Western hem güzel bir tatil geçirmesi hem de yarım gün kendine sekreterlik yapmasını istediği zaman Lee bu teklife hayır diyememişti.

Londra'ya gittikleri zaman hayat gerçektende pespembe görünmüştü genç kıza. Sık sık partiler veriliyor, bol bol eğleniliyordu. Ancak bir gece Slade onu bir arkadaşının kollarında yakaladığı zaman öfkesinden köpürmüştü. Lee'nin, genç adamın kendini zorla öptüğünü söylemesini bile inanmamıştı.

<<Lydia'ya seni buralara getirirse neler olacağını daha önceden söylemişim. Seni River Bend'de bırakmalıydı. Karşına çıkan her erkekle flört etmekten kendini alamıyorsun işte.>>

Lee böylesine çirkin bir saldırı karşısında kendini savunmanın bir yararı olmayacağını anlamıştı. <<Annene yardımcı olduğumu çok iyi biliyorsun Slade. Umarım yakında kendime iyi bir iş de bulurum. Ama bulamazsam, o zaman yeniden büyükbabamın yanına döneceğim.>> Genç adamın gözlerinde birden bir arzu alevi yanmıştı. <<Çalışmana gerek olmadığını biliyorsun, gel benimle yaşa.>>

Ama bunu kendine yapılmış bir hakaret olarak kabul eden Lee, dünyada kalan en son erkek olsa bile onunla yaşamayacağını söylemişti genç adama. Ama aradan birkaç gün bile geçmeden fikrini değiştirmek zorunda kalacaktı.

Mrs. Western ondan fazla iş beklemiyordu. Lee'nin bütün görevi Mrs. Wester'ın mektuplarını yazmak, telefonlarına bakmak randevularını ayarlamak ve davetiyelerini yazıp postalamaktı. Bu arada Mrs. Western'ın evle ilgili isteklerini de kahya kadına iletliyordu. Kısa bir süre sonra kahya kadın Ann Bowie 'ti daha yakından tanımaya başlamış ve gittikçe kadına daha çok acımaya başlamıştı.

Ann on beş yıldan beri Western ailesinin yanında çalışıyordu. Yirmi iki yaşındaki oğlundan başka kimsesi yoktu. Kısa bir süre sonraysa Lee, Ann'in oğlu Ray Bowie'nin okulu bitirdiğinden bu yana başının polisle dertte olduğunu öğrendi. Son seferinde Slade onu bir daha evine almamakla tehdit etmişti.

Ann geçmişini Lee'den saklamamış, ona oğlu daha beş yaşındayken Mrs. Western'ın kendini yanlarına aldığı, hayatında ilk ve gerçek evin burası olduğunu anlatmıştı. Lee onun oğlu için endişe duyduğunu biliyordu. Ne yazık ki Ray hep işsizdi ve annesinden sürekli para alıyordu. Ann oğluna her zaman için yardım ediyordu ama Lee, onun bunu yaparken ne kadar zor durumda kaldığını da anlayabiliyordu. Ne kadar para verilirse verilsin, Ray sürekli parasızlıktan yakınıyordu.

Lee, bu durumun zamanla düzeleceğini umuyordu, ama bu beklentisi gerçekleşmedi ve olaylar

öylesine gelişti ki, sonunda bu durum Lee'nin kâbusu olmaya başladı.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:01:14 ÖS

Üçüncü bölüm

Her Şey Mrs. Western'ın Lee'yi Ann'e bir haber için mutfağa yolladığı gece oldu. Ray de mutfaktaydı, ana oğul masanın başında oturmuşlardı. Ann'in canı sıkkin bir hali vardı, Ray'se öfkeli görünüyordu.

Lee onun annesine, <<Dert etme anne.>> diye fısıldadığını duydu. <<Sana biraz önce söylemedim mi? Beni burada istemediklerini biliyorum, onun için de bir daha bu eve adımımı atmayacağım.>>

Genç adamın elleri ceketinin cebindeydi. Her zamanki gibi alnına düşen saçını sinirli bir hareketle geri atmak için elini cebinden çıkarmasıyla kol düğmesine takılı kalmış olan elmas bir kolye de beraberinde çıktı.

Ann bayılmak üzereydi, Lee'nin gözleriye fal taşı gibi açılmıştı. Bir fısıltı halinde, <<Bunu nereden buldun Ray?>> diyebilirdi.

Onun cevap vermesine fırsat kalmadan Ann atıldı. <<Bu... Mrs. Western'ın kolyesi. Oh Ray, bunu nasıl yapabildin? Ben seni odamda sanıyordum meğerse sen ne işler karıştırıyormuşsun!>>

<<Yokluğunu fark etmez bile>> diye savundu Ray kendini. Ama Lee onun bembeyaz kesildiğini fark etmiştiğ <<Onda bundan binlercesi var>> diyerek Ray kolyeyi yeniden cebine soktu.

<<Sakin ha! Onu bana ver .>> Ann elini oğlunun cebine sokup kolyeyi aldı. <<Sen çıldırmışsın!>> diye bağırdı. <<Madam seni affedebilir ama Mr. Slade bunu öğrenirse ikimizi birden buradan atar!>>

İkiside Lee'nin varlığını unutmış gibiydiler. Sonunda Lee daha fazla dayanamayarak, <<Neden yaptın Ray?>> diye sordu.

Ray yutkunduktan sonra <<Paraya ihtiyacım vardı.>> diye açıkladı. <<Yokluk nedir nereden bileceksin sen.>>

<<Tahmin edebiliyorum.>> dedi Lee anlayışlı bir tavırla <<Ama bu kolye senin sorunlarını kökünden halledemezdi. Bunu yerine koymalısn.>>

<<Çok doğru.>> Ann'in yanaklarından yaşlar süzölüyordu. <<Madam bunun kaybolduğunu hemen anlar. Hemen yerine bırakmalısın... ama çok dikkatli ol.>>

<<Oraya tekrar çıkamam anne>> diye mırıldandı Ray. Ne kadar korktuğu açıkça belli oluyordu.

Lee onların geleceğinin kendine bağlı olduğunu anladı birden. Bu olaydan Mrs. Western'a söz etmeye niyetli olmadığına gör, onlara biraz daha yardım etmesinde sakınca görmemişti. <<Dinle Ann.>> dedi. <<Kolyeyi bana verin. Odama gidiyormuş gibi yapıp Mrs. Wester'in odasına girer kolyeyi yerine bırakırım. Mrs. Western salonda Slade'se çalışma odasında, kimse benim yaptıklarımı görmez.>>

Lee tam kolyeyi ait olduğu yere bırakmaya hazırlanırken birden Slade belirdi kapıda. Mrs.

Western'in takılarını nereye koyduğunu çok iyi bilen Lee odadan içeri girerken ışığı yakmak ihtiyacını duymamıştı, onun içinde şu anda Slade'in hakkında neler düşündüğünü çok iyi biliyordu.

Slade ona düşünmesi için zaman tanımadı bile. Eğer onunla yaşamayı reddederse hemen polisi arayıp kolyeyi onun çaldığını bildireceğini söyledi.

Lee ne yapacağını şaşırılmıştı. Eğer gerçeği söylerse Slade'in Ray'le annesini, bir daha geri dönmek üzere bu evden atacağını biliyordu. Ann'in ne kadar güçlükler içinde bu günlere geldiğini bilen genç kız onlara zarar vermeden kendisini savunamayacağını anladı sonunda. Eğer Slade'in teklifini reddederse o zaman da hapse girecekti, ama bunun utancını hayatı boyunca üstünden atamayacağını çok iyi biliyordu. Genç adamın teklifini kabul etmekten başka çaresi kalmamış gibiydi...

Bir saat sonra Lee, annesinin New York'taki avukatının kendisiyle görüşmek istediğini bahane ederek evden ayrıldı. Slade her şeyi ayarlamıştı ve birlikte New York'a uçtular. Şimdi bu kez de Slade ona bir şans tanımamıştı ve hala genç kadının hırsız olduğuna inanıyordu.

Ondan sonraki iki gün, Lee için hayatının en uzun günleri oldu, ama umduğu gibi Slade çıka gelmemişti. Başından beri genç adamın kendisiyle alay ettiğini düşünen Lee, bu kadar korkmasının yersizliğine inanmaya başladı.

Julia'yla Nigel Cuma akşamı Venedik'e uçtular, Sandra da kuzeyde yaşayan bir akrabasının düğününe gitti. Lee'nin evde tek başına kalması hoşlarına gitmemişti, ama genç kadın onlara kendi başının çaresine bakabileceğini söyledi.

<<Siz olmadan önce nasıl idare ediyordum sanıyorsunuz?>> diye takıldı onlara Lee. <<Benim yüzümden planlarınızı bozamazsınız, benimse sizinle birlikte gelmeye hiç niyetim yok.>>

Aslında içinden valizlerini hazırlayıp birkaç günlüğüne Londra'ya gitmek gelmiyor değildi. Nigel'a, Slade'in nerede olduğunu sormamak için büyük bir çaba harcadı. Paniğe kapılmak üzere olduğunu anlatmaya çalışıyordu kendine.

Arkadaşları gittikten sonra ev birden sessizleşmişti. Şimdi dışarıda uğuldayan rüzgarın sesini daha iyi duyuyordu sanki. Birden kendini çok yalnız hissetti, keşke Matt onu arasaydı. Genç adam onu öğle yemeğinden sonra aramıştı ama Lee, onun bu akşam için ne gibi bir planı olduğunu sormayı unutmuştu.

Şömineyi yaktıktan sonra kahve yapmak için mutfığa gitmeye hazırlanırken birden kapı çalındı. Keyfi yerine gelmişti, bu Matt olmalıydı. Kapıyı kilitli tutmamasına rağmen Matt pek ender kapıyı çalmadan içeri girerdi. Lee aceleyle kapıya doğru yürüdü. Ama karşısında duran adam Matt değil Slade Western'di.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:02:20 ÖS

Slade'in ne yerinden kımıldadığını ne de ağzını açıp bir şey söylediğini görünce birden kızardı. Genç adam kollarını göğsünün üstünde kavuşturmuş, yarı kapalı duran göz kapaklarının altından inceliyordu, aklından geçenleri okumak mümkün değildi. Lee içinden, her karşılaşmalarında onun kendine böyle dikkatlice bakmasının ne kadar rahatsız edici bir durum olduğunu düşünüyordu. Keşke üstüne bu incecik yazlık elbisenin dışında bir şeyler giymiş olsaydı.

Slade'in aralarındaki gergin havayı yumuşatmak için bir hareketle bulunmayacağını far eden Lee

<<Ne istiyorsun?>> diye sordu birden.

<<Eski dostlar böyle mi karşılanır?>>

Lee kalbinin küt küt atmaya başladığını hissediyordu. <<Eski dostlar bazen istenmeyen insanlar olabilirler.>> dedi gergin bir tavırla. <<Kendime yemek hazırlamak üzereyim.>>

<<Beni de davet etmeyecek misin? Sana öğrettiklerimi ne çabuk unutmuşsun.>>

Slade'in içeri girmesi için Lee birkaç adım geri çekildi. Onun yüzüne kapamayı çok istediği kapıyı yavaşça arkalarından kaparken <<Bana hiçbir şey öğretmene ihtiyaç yoktu!>> diye parladı birden. Kaşları çatılmıştı. Nezaket kurallarını aşabilen bazı durumlar olduğunu bilmiyor muydu Slade? <<Umarım burada uzun boylu kalmayacaksınız,>> dedi Lee. <<Yapmam gereken bazı işler vardı, bu güne kadar nerelerdedin?>>

Slade onun soğuk tavrını taklit ederek, <<Matt'in çok işi var>> dedi. <<Bu gece gelmeyecek>>

<<Nereden biliyorsun?>>

Slade gayet sakin bir tavırla, <<Gerekeni yaptım>> dedi. <<Seninle konuşmamız gereken bazı konular var, kimsenin bizi rahatsız etmesini istemiyorum.>>

<<Konuşacağımız bir şey olduğunu sanmıyorum. Madem benimle konuşmak istediğin bazı şeyler vardı, bugüne kadar nerelerdedin?>>

<<Londra'ya gitmem gerekiyordu.>> dedi genç adam. Lee'nin sesindeki gizli öfkeyi hissetmişti. <<Oradan da Paris'e geçtim. Paris'i hatırlıyorsun değil mi?>>

Lee'nin yüzü solmuştu. Paris onun için hem güzel hem de acı günlerin beşiği olmuştu. Slade'le birlikte dolaştıkları sokakları, gittikleri konserleri, sabahlara kadar dans ettikleri o günleri nasıl unutabilirdi? Aklından silmeye çalıştığı o kenti neden ona hatırlatmaya çalışıyordu Slade sanki?

Karşılıklı durmuş birbirlerinin gözlerine bakmakta olduklarını fark eden Lee umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. <<Oturma odasına geçelim mi?>> diye sordu.

<<Sonunda mantıklı bir söz çıktı ağzından>> dedi Slade sakin bir tavırla. Ama Lee onun böylesine sakin görünmesine rağmen yinede bir şeylere sinirlendiğini fark etmekte gecikmedi. Yine ne yapmıştı.

Slade'e bir içki verdikten sonra koltuklardan birine oturan Lee, onun gözleriyle her hareketini izlediğini fark edebiliyordu. Slade bardağını kaldırarak, << Demek dün geceki kazanın etkilerinden sıyrıldın sonunda>> dedi.

<<Yeter artık!>> Lee onun kadehini kaldırmasını görmemezlikten gelmeyi tercih etmişti, kendi kadehiniyse içinden bir yudum bile almadan yanındaki sehpanın üstüne bıraktı. <<Bir yerime bir şey olmadığını sende biliyorsun.>>

<<Küçük arkadaşına da bir şey olmamıştı.>>

<<Nereden biliyorsun?>> Slade'in bu konuda bu kadar emin olmasına şaşırmıştı.

<<Onlara telefon ettim.>> diye açıkladı Slade. <<Çocuğun annesi davranışından çok memnun kaldı.>>

Lee sert sert genç adamın yüzüne baktı, ama onun gözleri genç kadının göğüslerindeydi. Nefesi kesilir gibi oldu, bedeninin kendine böyle ihanet etmesine sinirlenmişti genç kadın, telaşla içkisinden bir yudum aldı. İçinden 'Bana nasıl böyle bakabiliyorsun?' diye bağırarak geliyordu. Ama sakin kalmayı başardı ve nazikçe, << Böyle şeylerden çok hoşlanır o.>> diye mırıldandı.

<<Böyle düşüneceğinden emindim.>> Slade bir süre daha onu inceledikten sonra yeniden gözlerini odanın içinde dolaştırmaya başladı. <<Demek sonunda yine buraya döndün? Böyle bir şey yapacağını hiç ummamıştım.>>

<<Ben...>> Lee son anda, buradan başka kalabileceği yeri olmadığını söylemekten vazgeçti. Yaşamının o dönemiyle ilgili korkularından ve umutlarından Slade'in haberi olsun istemiyordu. Geçirdiği kazadan haberi olup olmadığını da bilmiyordu daha, ama şimdilik bu konuyu açmayacaktı ona. <<Büyükbabam hep benim burada yaşamamı isterdi.>>

<<Evlendikten sonra herhalde?>>

Lee onu duymazlıktan geldi. <<Burasını çok seviyorum, tam bana göre bir yer.>>

<<Paris'ten, Roma'dan, New York'tan da iyi mi?>>

Lee'nin cevap vermediğini gören Slade, <<Onların güzel günler olduğunu inkar edecek değildin herhalde?>> diye konun üstüne gitti.

Lee oturduğu yerde doğruldu. Isırmaktan alt dudağı şişmişti. Titrek bir sesle, <<Hiçbir şeyi inkar etmiyorum>> dedi. Gerçektende o günler hayatının en güzel günleri olmuştu. Her geçen gün Slade'i biraz daha sevdiğini anlaması bazı zorluklara göğüs germesini kolaylaştırmıştı.

Slade sertçe, <<Sana verdiklerimle çok mutlu görünüyordum>> derken, her ne kadar bu cümle bir soru şeklinde söylenmemişse de, her halinden ve söyleniş biçiminden, Lee onun kafasında hala bu konuyla ilgili şüpheler olduğunu sezmemekte gecikmemişti.

<<Haklısın>> dedi Lee. <<Öyleydim, ama artık değiştim Slade. Şimdi değersiz şeyleri eskisi gibi önemsemiyorum.>>

Genç adamın bundan ne kadar gıcık olduğu gözlerindeki vahşi bakıştan belli oluyordu. <<Ya!>> dedi ters ters. <<Ama ben sende pek bir değişiklik göremedim daha. Hala eskisi gibi sorumsuzca davranıyorsun, ayrıca görünümünde de hiçbir değişiklik olmamış. Hala on dokuz yaşındaki bir genç kız kadar tazesin.>>

Slade'in saldırısında ima etmeye çalıştığı şeyleri anlayan Lee'nin yanakları bir anda solmuştu. Aslında Slade hiçbir zaman onun duygularına değer vermemişti. Onu ilgilendiren tek bir konu olmuştu. Her şeye rağmen arada bir oturup konuştuklarında olmamış değildi. Bazen bir kafede oturup saatlerce konuşurlardı. Lee şimdi o anları yeniden yaşıyordu.

Genç kadın mutsuz bir iç çekişiyle ona baktı. Slade onun hakkındaki fikirlerini hiç değiştirmemişti, onunla tartışmanın bir yararı olmayacağına inanıyordu. <<çok yorgunum Slade>> dedi gergin bir tavırla. <<Saat geç oldu.>>

<<Bir zamanlar saatin sence hiçbir önemi yoktu.>> diye hatırlattı Slade acımasızca.

Lee tekrar içini çekti. <<Her söylediğimi geriye dönmek için bir...>>

<<Oturabilir miyim?>> diye sordu Slade, onun sözlerini yarıda keserek.

<<Çok istiyorsan...>>

Slade her zaman Matt'in oturduğu koltuğa yerleşti. <<Büyükbaban sana çok para bıraktı mı?>> diye sordu sanki havadan sudan söz edermiş gibi. <<Evin hali hiçte kötü gözüküyor.>>

Eşyaların eskiliğini fark etmişti demek! <<Herkesin en iyisini alacak parası olmayabilir,>> dedi Lee soğukça. <<Büyükbabam bana River Bend'i bıraktı ama para bırakmadı.>>

Slade düşünceli gözlerle bir süre onu süzdü. <<Burasını satabilirdin ama gördüğüm kadarıyla bunu düşünmemişsin bile. Neden? Bir zamanlar burasını çok sıkıcı bulan sen değil miydin?>>

İşte yine geçmişten söz ediyordu! Lee hiçbir zaman buradaki hayatı sıkıcı bulmamıştı. Sadece o sıralarda çok gençti ve dolaşmak, gezmek, görmek istiyordu. <<Şu anda benimle birlikte burada yaşayan üç arkadaşım daha var. İki özel hemşire biri de erkek. Nigel Blakey... Senin fabrikanda çalışıyor.>> Neden ona bunları açıklamak ihtiyacını duyuyordu acaba? <<Ev ba büyük geldiği için burasını birileriyle paylaşırım diye düşündüm.>>

Slade'in hiç de şaşırılmış gibi bir hali yoktu, demek Matt'den hakkında yeterince bilgi almıştı.

<<Şimdi nerede arkadaşların?>> diye sordu Slade.

Lee istemeye istemeye, <<Julia'yla Nigel birlikte tatile çıktılar, Sandra'ysa bir düşün için evine gitti.>> diye açıkladı.

Slade alaylı bir tavırla, <<Dünyayı döndüren aşktır.>> diye mırıldandı.

Lee öfkeyle, <<Aşık olmanın nesi kötü?>> diye sordu.

<<Yeterince safsan tabii ki bir sorun yoktur>> dedi Slade ve bu kez daha yumuşak bir sesle, <<Geceyi tek başına geçireceğin için korkmuyor musun?>> diye sordu.

Genç kadın şu anda gözleriyle onu öldürebilecek kadar öfkeliydi. <<Yapacak pek çok işim var korkmaya zamanım olacağını hiç sanmıyorum.>> dedi.

<<Oh, evet>> derken genç adamın gözlerinde alaycı bir pırıltı dolaşmıştı. << Yazdığını duydum. Başarılı mısın bari?>>

<<Genellikle başarılıyım. Hiçbir zaman bu işten çok para kazanamayacağım ama hayatımı sürdüreceğim kadarı da geçiyor elime.>>

<<Resimlendirmeyi de sen mi yapıyorsun?>>

Slade'in onun yaptıklarıyla ilgileniyormuş gibi bir hali vardı ama, Lee bunun ardından daha başka soruların da geleceğini biliyordu. <<Bugüne kadar kendi kitaplarımın resimlendirilmesini ben üstlendim.>>

<<Ya şimdi?>>

<<Yayımcım bundan böyle bu işi usta birinin yapması gerektiğine inanıyor.>> genç kadın omuzlarını silkti. <<Bilemiyorum...>> 'Neden bunları Slade'e anlatıyorum sanki?' diye düşündü. 'Neden ona buradan gitmesini söylemiyorum? Neden sadece Matt'i düşünmüyorum?'

Slade kısıklı gözlerinin ardından Lee'yi inceliyordu. <<Eskiden hep heyecan dolu bir hayatın olsun isterdin, şöyle arkana yaslanıp oturduğunu hiç görmemiştin senin. Her yaptığın normalin iki katı hızda geliyordu. Öyle kolay kolay pes eden bir adam olmamama rağmen yorgun düştüğüm anlar

olduğunu çok iyi hatırlıyorum. Bir zamanlar tanıdığım kadınla şimdi karşımda oturan kadın arasında pek bir benzerlik göremiyorum artık. Bir zamanlar bir anını bile boşa harcamayan, kanı kaynayan genç kadının şimdi hayattan elini eteğini çekip yazarlık yapması mümkün değilmiş gibi geliyor.>>

Lee'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. O sözünü ettiği hızlı hayatı yaşamasının tek nedeninin kendine olan güvensizliğinden kaynaklandığını hala anlayamamıştı Slade. Eğer anlayamadıysa bu onun kabahatiydi. Akıllı karışan Lee birden bunu düşünmeye başladı. Eğer Slade'i o kadar çok beğenmemiş olsaydı, sırf Ann'le Ray'in hatırı için, genç adamın kendini bir hırsız olarak bilmesine izin verir miydi? Slade'le beraber olabilmek için bu durumdan yararlandığını yavaş yavaş anlamaya başlıyordu. Yaptığının doğru olmadığını bildiğinden, kendini Slade'e teslim edebilmek için bu olayı bir bahane olarak kullanmıştı. Slade yakışıklı bir erkek olmasının yanı sıra hem zeki hem de güçlü bir erkekti. Zengindi ve Lee'ye istediği her şeyi verebilecek güçteydi. Zengindi ve Lee'ye istediği her şeyi verebilecek güce sahipti. Ama ne yazık ki genç kadın hayattan iki şey beklediğini, onun aşkını ve onunla evlenmeyi istediğini çok geç anlamıştı. Ama Slade hiçbir zaman bunlardan söz etmemişti. Ve aradan altı ay geçtikten sonra Lee, onun hiçbir zaman ne aşktan ne de evlilikten söz etmeyeceğini, her zaman için onun metresi olarak kalacağını düşünmeye başlamıştı.

Bu düşüncelerle kafası iyice karışmış olan Lee, <<Yazmaktan hoşlanıyorum>> dedi. <<Gerçekte çok değiştim.>>

<<Umarım çok fazla değişmemişsindir.>>

Lee yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. Geçmişinin yeniden yüzüne çarpılması dengesini bozmuştu. Slade'in ona böyle geçmişiyile ilgili bir takım imalarda bulunmaya hiç hakkı yoktu!

Konuyu yine yazarlığa çeviren Lee, <<Sonunda hoşlandığım bir işim olduğu için çok şanslıyım.>> dedi.

<<Bir zamanlar sana verdiklerimden hoşlanıyordun.>>

Lee hiç düşünmeden, <<Ama o seksti>> diye atıldı.

<<Bunu kabul etmene sevindim.>>

Slade'in dudaklarındaki o alaycı gülümsemeyi silmek için neler yapmazdı! <<Ama ben bunu hayatımı kazanmak için yapıyordum.>> dedi Lee öfkeyle.

<<Öyle mi?>>

<<Kendime bir iş aramam için bana hiç fırsat tanımadın>> diye savundu kendini Lee.

<<Bunu aklımdan geçirmene bile izin veremezdim>> dedi Slade yumuşak bir sesle, <<Neden seni hayatın zorluklarından uzak tutmaya çalıştığımı hiç merak etmedin mi?>>

Lee'nin kaşları çatıldı. Geçmişe dönmek istemiyordu, bu çok tehlikeli olurdu.. bir zamanlar ondan ne kadar etkilendiğini hatırlaması bile yeterli bir uyarı olmalıydı. Oturduğu yerde rahatsızca kıvıldandı genç kadın. Slade'in gözlerindeki ifade ona, eskiden de olduğu gibi genç adamın kendini arzuladığını söylüyordu. Hiç ummadık bir biçimde yüreği heyecanla çarpmaya başlamıştı.

Slade'in sorusunu cevaplandırmamıştı, ama o bunun farkında bile değildi. Hızla yerinden kalkan genç adam Lee'nin yanına oturdu ve onu kollarının arasına aldı. Lee boğuk bir sesle onun kaba kuvvete başvurduğunu söylemeye kalkıştıysa da genç adam buna gülüp geçti. Hiç de pişmanmış gibi bir hali yoktu genç adamın.

<<Gerçekten de yapmam gereken bir sürü işim var Slade>> diye söylendi Lee. Onun gözlerinde beliren kararlı ifadeden etkilenmemeye çalışıyordu. <<Konuşmak istemiyorum.>>

<<Bende istemiyorum.>> Ve kolunu Lee'nin omzuna dolayıp sertçe onu kendine doğru çekti. Genç kadının yerinden kımıldamasına bile fırsat bırakmamıştı. Lee onun bedeninin sıcaklığını hissedebiliyordu. <<Buradan gitmeye hiç niyetim yok Lee>> diye mırıldandı Slade.

Lee son çare olarak, nişanlısının adının ortamı değiştireceği umuduyla <<Matt!>> diye bağırdı.

<<Sana önceden de söyledim ya... Sabaha kadar oturacağı kadar iş verdim ona.>>

Lee'nin dudakları kurumuştü boğazı sıkışıyordu. Slade onu kollarının arasında sıktıkça, genç kadının da kanı kaynamaya başlamıştı. Slade'in elleri ağır ağır bedeninde dolaştıkça Lee her yanının ateş gibi yanmaya başladığını hissetti. Slade onunla ilgili hiçbir ayrıntıyı unutmamıştı ve şu anda bu bilgisinden yararlanarak genç kadını baştan çıkarmaya uğraşıyordu!

Lee büyük bir üzüntüyle <<Matt'e bu kadar işi bilerek veriyorsun>> diye onu suçladı. <<Bizi ayırmak istiyorsun sen.>>

Slade yavaşça ondan uzaklaştı ve genç kadına baktı. Gözlerinde 'sen benimsin' diyen bir ifade vardı.

<<Ben yapılması gerekeni yapıyorum.>> dedi Slade sertçe. <<Eğer biri ona yardımcı olursa Matt günün birinde bir başkasını bulacaktır.>>

<<Demek beni ona layık görmüyorsun!>> Lee öfkeyle yerinden doğruldu. Bu kez Slade onu engellememişti.

<<Haklısın seni ona layık görmüyorum.>> dedi acımasızca. <<Artık onun hayatından çıkma zamanın geldi.>>

Lee'nin kanı tepesine fırlamıştı. <<Üstümde hiçbir hak iddia edemezsin! Bana karışmaya hakkın yok senin!>>

<<Yok mu?>> diye sordu Slade ağır ağır. <<Bence bu konuda yanılıyorsun. Bir anlaşma yapmıştık, sen ve ben ama sen anlaşmana sadık kalmadın. Bana iki yıl demiştin.>>

Tanrım, yoksa yeniden o konuya mı dönüyorlardı? <<Slade, bu söz artık geçmişte kaldı. Bu konuda bana kızmaya haklısın, ama artık beni istediğini hiç sanmıyorum. Hem ben kendime yeni bir hayat kurdum. Nişanlandım ve pek yakında evleniyorum. Böyle birden geri dönüp hayatımı mahvetmeye hiç hakkın yok!>>

Slade ağır ağır oturduğu yerden kalktı ve ona doğru yürümeye başladı. Gözlerini bir an bile genç kadının yüzünden çekmeden, <<Başına gelenlerden sen sorumlusun.>> dedi. <<Anlaşma süresi sona ermeden çekip gitmen büyük bir hataydı. Bir hırsızın bazı hakları olduğunu ileri sürmesi çok saçma bir şey, hele de benim akrabalarımın biriyle nişanlanması, şansını zorlaması demektir.>>

<<Matt senin akrabam bile sayılmaz.>>

<<Belki çok yakın bir akrabam değil, ama beni iyi dinle seni uyarıyorum Lee.>>

<<Bense sadece annenden uzak durmamı istediğini sanıyordum.>>

<<Yanılmışsın demek.>>

<<Slade>> diye yalvardı genç kadın. Onun kendi hakkında böyle olumsuz düşüncelere sapanmasını istemiyordu. <<Matt'i seviyorum ben.>>

<<Hayır sevmiyorsun.>> dedi Slade ciddi bir tavırla. <<Sen hiçbir erkeği sevemezsin.>>

<<Matt öyle düşünmüyor ama.>>

<<Aptallık ediyor.>>

<<Ben bir hırsız değilim.>> diye fısıldadı Lee. <<Durumun seni yanıtlığını...>> Slade tatsız bir kahkaha attı. <<Beni aksine inandırmak için biraz geç kalmadın mı? Seni suçüstü yakalamıştım, unuttun mu? Bundan daha iyi kanıt olabilir mi?>>

<<Her şey görüldüğü gibi gibi olmayabilir.>>

Genç adamın dudakları bükülmüştü. <<Düşünecek zamanın vardı. Şimdi kendini temize çıkarman için bir şansın daha var.>>

Bunu yapamazdı Lee. Ann Bowie'nin hala onların yanında çalışıp çalışmadığını bilmiyordu. Bu konuda ağzını açtığına çoktan pişman olmuştu, şimdi durum eskisinden de kötü olmuştu. <<Kusura bakma ama bunu yapamam.>> dedi üzüntüyle. <<Ama inan bana çok değiştim.>>

<<Değişmek mi?>> Slade'in alaycı bakışları üstünde dolaştı onun. <<Sanmıyorum en azından dış görünüm olarak... Her zamanki kadar güzel ve çekicisin... Ve yanıltıcısın.>>

<<Bana inanmıyorsun, değil mi?>>

<<En iyisi benim seni inandırmam olacak.>> diyerek genç adam onu yeniden kollarının arasına aldı.

Lee'nin öfkesi genç adamın hoşuna gider gibiydi. Delici bakışları genç kadının yüzünde dolaştıkça, Lee yavaş yavaş her şeyi unutup onun etkisi altında kalmaya başladığını hissetti. Uzun zamandan beri kendinden esirgediği birtakım duyguların açılığını hissetmeye başlamıştı.

Aç gözlerle genç adama baktı. Slade'in saçları her zamanki gibi gür ve siyahtı, yüz hatlarında herhangi bir yumuşama olmamıştı. Yalnızca şehvetli dudaklarının sıcak ve hayat dolu yanının yansıtıyordu. Lee birden Slade'in de aynı açıklıkla kendisine bakmakta olduğunu fark etti. Bir zamanlar onları birbirlerine çeken o korkunç güç yeniden etkisini göstermeye başlamıştı.

Alev alev yanan yüzünü, duygularını ele vermesinden korktuğu için önüne eğdi.

Slade alçak sesle, <<Gözlerimin içine bak!>> diye emretti.

Lee hiç karşı koymadan başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Dudaklarında küçük tebessümle genç kadının alev alev yanan yanaklarını avuçlarının arasına aldı, tıpkı eskiden yaptığı gibi. Lee ona karşı koyması gerektiğini bilmesine rağmen en ufak bir tepki bile göstermiyordu. Genç adamın elleri yavaş yavaş ensesine, omuzlarına doğru kaymaya başlamıştı. Onun bu yumuşak okşayışları altında Lee her şeyi unutmaya hazırdı.

Slade biraz önce parmaklarının dolaştığı o al al olmuş yanakları öpmek için başını eğdiği zaman Lee içgüdüsel bir hareketle dudaklarını uzattı ona, ama genç adam büyük bir inatla bu dudakları görmemezlikten gelip onu yanağından ağır ağır öpmeye başladı. Bir anda dudakları birbirini buldu.

Lee kollarını genç adamın boynuna doladı, parmakları özlemine çektiği o gür siyah saçların arasında özgürce dolaşıyordu şimdi.

Birden daha fazla sabredemeyen Lee, Slade'in gömleğinin düğmelerini açmaya başladı büyük bir telaşla. Biraz da Slade'in yardımıyla bütün düğmeler açılınca, gömleği genç adamın sırtından çıkarıp yere attı sonra onun güçlü göğsüne başını dayayıp onun hızlanan kalp atışlarını dinledi. Slade de en az kendisi kadar arzuluymdu. Lee ondan ayrıldığından beri nelerden yoksun kaldığını ilk kez bu gece onun kollarının arasındayken fark ediyordu.

Slade'in dudakları yakıcı ve acımasızdı. İkel bir içgüdünün etkisiyle öpüşüyorlardı. Arada bir Lee can acısıyla inliyorduyrsa da Slade bunları duymuyordu bile, her şeyden yoksun kalmış bir adamın açlığıyla öpüyordu genç kadını.

Lee birden bedeninin canlandığını hissetti. Aradan beş yıl geçmişti ve bu süre içerisinde genç kadın bu gibi duyguları insanın ancak gençliğinde duyabileceğine inanmaya başlamıştı. Bir zamanlar arzularının ne boyutlara çıktığını ve bunlardan ne çok utandığını hatırladı. Eğer Slade'in karısı olsaydı, o zaman bu duygularından dolayı utanç duyacağına, kocasına karşı böyle duygular beslediği için mutlu olacaktı, ama Slade'in metresi olmak ona, bu gibi duygularını baskı altında tutması gerektiğine inandırmıştı onu. Ancak onun kollarında olunca yeniden aynı arzuları duymaya başlamıştı.

Telefon çaldığı zaman, Lee kendine bile yabancı gelen bir sesle, açmaması için yalvardı Slade'.

Dudaklarını genç kadının dudaklarından çekmeden, <<Bu kadar uzun kaldığım için kabahat bende,>> diye mırıldandı Slade. Genç adamın sesi boğuk boğuk çıkıyordu, ama telefonun çalmaya devam etmesi üzerine kendini kontrol altına almayı başarmıştı. <<Baksan iyi olacak. Matt beni arıyor olabilir.>>

Lee koridora kadar nasıl gittiğini hatırlamıyordu bile, Slade'in sözlerinin anlamını daha fark etmiş değildi. Arayan gerçektende Matt'di. Boğuk bir sesle, <<Matt!>> diye fısıldayabildi. <<Ben... neredesin? İşin olduğunu sanıyordum.>>

<<Slade'le görüşmem gerekiyor.>> dedi Matt.

<<Sl...Slade mi?>> diye kekeleydi Lee.

<<İyi misin Lee?>> diye sordu Matt birden.

Ama genç kadının ona bir cevap vermesine fırsat kalmadan Slade ahizeyi Lee'nin elinden almıştı bile.

<<Bir şeyi yok Matt>> dedi Slade. <<Onunla biraz eski günlerden söz ediyorduk da.>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:03:05 ÖS

Dördüncü bölüm

Duyduğu öfkenin etkisiyle yavaş yavaş kendine gelen Lee, Slade'in konuşmalarına kulak misafiri oldukça, genç adamın Matt'e işle ilgili bazı sorular sormakta olduğunu fark etti. Kısa bir sessizlikten sonra Slade <<Öğrenmek istediklerim bunlardı.>> dedi. <<Yarına görüşürüz.>>

Nişanlısıyla konuşmak isteyip istemediğini sormak nezaketini bile göstermeden Slade'in telefonu kapamış olmasını, öfkesinden far etmeyen Lee, <<Neden ona burada olacağını söyledin?>> diye parladi.

<<Neden söylemeyeyim ki? Gerektiğinde beni nerede bulabileceğini bilmesi gerekiyordu.>>

<Burada daha fazla kalmamalısın.>> Lee'nin öfkesi üzüntüye dönüşmeye başlamıştı. <<Bir şeylerden şüphelenirmiş gibi bir hali vardı.>>

Aralarında kısa bir sessizlik oldu, ardından Slade onu yeniden kollarının arasına çekti. <<Bunun ne önemi var?>> diye sordu. Lee'nin uzun saçlarını okşarken Matt'i çoktan kafasından çıkarıp attığı belli oluyordu.

<<Ama benim için çok önemli,>> dedi Lee. <<Ne düşüneceğini şaşırmıştır şimdi.>>

Slade geniş omuzlarını umursamaz bir tavırla silkti. <<Böylece onu, artık aranızda her şeyin bittiğini söyleyeceğin ana hazırlamış oluyorsun.>>

<<Hiçbir zaman!>>

Slade kuru bir sesle, <<Bu çok uzun bir zaman,>> dedikten sonra genç kadının dudaklarını dudaklarıyla örttü.

Lee onu kendinden uzaklaştırmaya çalıştı ama davranışlarının pek de içten olmadığını kendi bile farkındaydı. Bir ara Slade'in kulağına, <<Bana ait olan bir şeyden hiçbir zaman vazgeçmem.>> diye fısıldadığını hayal meyal hatırlar gibiydi. <<Ne kadar aksini iddia edersen et, beni hala arzuladığını biliyorum.>>

Gerçeği inkar etmenin bir yararı yoktu, yalnız bedeni değil mantığı da Slade'le doluydu artık... İçini kasıp kavuran arzunun dışında hiçbir şey düşünemez olmuştu.

Onun teslim olmaya hazır olduğunu fark eden Slade de yumuşamıştı artık. Gözlerinin içine bakabilmek için onun çenesini tutup kaldıran parmakları sıcacıktı. <<İlk sevişmemizi hatırlıyor musun?>> diye sordu Slade boğuk bir sesle. <<O geceyi hayatım boyunca unutamayacağım.>>

Anıların etkisiyle koyulaşan gözlerini çeviren Lee <<Ben de>> diye mırıldandı.

<<Seni unutmaya çalıştım.>> diye acı acısöylendi Slade. <<Nişanlandığını duyana kadar da bunu başardığımı sanıyordum.>>

Slade'in dudaklarında beliren acı dolu gülümseme genç kadının yüreğini hüzünle doldurmuştu, ama aynı anda gözlerinde parlayan muzip ifadeyi görünce, <<Öbür kadınlar sana yardımcı olmadılar mı?>> diye sormaktan da kendini alamadı.

<<Hayır!>> Genç adam birden ciddileşmişti. <<Başka kadınların...ya da erkeklerin...bununla hiçbir ilgisi yok. Seni istiyorum, bu kez benden kaçamayacaksın.>>

<<Ama daha önce başarmıştım bunu.>>

Genç adamın gözlerinde öfkeli bir ifade doluştu. <<O zamanlar aramızdaki ilişkiye sırt çevirebileceğine inanmıyordum da ondan.>>

<<Slade!>> Bu, geçmişi yeniden kendine hatırlatmaması için acı bir yakarıştı! <<Benim duygularımı önemsemiyorsan bile hiç olmazsa Matt'inkileri düşün.>>

Slade parmaklarını genç kadının dudaklarına hafifçe bastırarak onu susturdu. <<Matt zamanla yoluna girer. Unut onu artık.>>

<<Olanaksız bir şey bu.>> Lee bunları otomatik olarak söylüyordu, itiraz etmesi gerektiğine inandığı için böyle yapıyordu, aslında şu anda Matt umurunda bile değildi genç kadının. Ve Slade'in dudakları kendininkileri bulduğu zaman küçük bir inilti koptu dudaklarının arasından, Matt çoktan mazi olmuştu artık. Slade'in dudakları kendisinden başkasını düşünmesini engelliyordu. Slade'in dudakları yanaklarına oradan da boynuna doğru inerken Lee onun kollarının arasında titriyordu.

Sanki aradan yıllar geçmemiş, birbirlerinden daha dün ayrılmışlar gibiydi... Yine de genç adamın okşayışlarında hissettiği ama bir türlü anlayamadığı yeni bir takım özellikler vardı. Bir zamanlar olduğu gibi içinden gelen duyguları bastırmaya çalışmıyordu artık. Onun kalbinin küt küt atışını duyabiliyordu genç kadın. Genç adamın solukları düzensizdi, boynunda dolaşan dudaklarının arada bir titrediği oluyordu. Genç adamın arzusu onu kiskıvrak yakalamıştı adeta, kendisini aciz bir kedi yavrusu gibi hissetmeye başlamıştı ve Slade onu aynı ateşle öpmeye devam ettikçe, bacalarının artık kendini taşımasından korkmaya başladı.

Şimdiye kadar Slade'in kendisiyle böylesine büyük bir şehvetle seviştiğini hatırlamıyordu, sanki şu anda genç adam içinden yükselen ihtirasın elinde bir oyuncaktı. Sanki bugüne kadar insanüstü bir güçle zapt etmeye çalıştığı birtakım duygularını artık alabildiğine serbest bırakmıştı...Genç adamdaki bu değişikliğin ne olduğunu tam olarak anlayamıyordu ama artık umurunda bile değildi, kendini ona teslim etmiş, onun içinde uyandırdığı ihtiras fırtınasıyla sürüklenip gidiyordu.

Slade'in üstündeki giysileri çıkardığını fark etmemişti bile. Ancak genç adam onu kollarının arasına alıp şöminenin önündeki tüylü halının üstüne yatırırken çırlıçiplak kaldığını fark etti. Yerin sertliği bile umurunda değildi artık.

Slade yanına uzanıp onu kollarının arasına aldığı zaman arzuyla inledi Lee. Eskiden onunla ağır ağır sevişmekten zevk alan, hatta bazı zamanlar arzudan çılgına dönüp kendine yalvarmasını bekleyen Slade bu kez sabırsız hareketlerle genç kadına sahip oldu. Arzunun alevi onları yutarken, Lee uzun zamandan beri varlığını bile unuttuğu birtakım duyguları yeniden yaşamının tadına vardı.

Birlikte şöminenin önünde uzanmış yatıyorlardı. Ama şu anda dünyanın herhangi bir yerinde olabilirlerdi. Her zamanki gibi sevişme sonrasının getirdiği rehavetli dakikaları yine birbirlerinin kollarının arasında yaşıyorlardı. Lee yavaşça titredi ama Slade hala onu kollarının arasında tutmaya devam ediyordu. Lee bundan mutluluk duyuyordu, ancak genç adamın meraklı gözlerini yüzünden çekmesini diliyordu içinden.

<<Canını acıttım galiba.>> Slade'in kaşları çatılmıştı. <<Biraz sabırsız davrandığının farkındayım, ama benden sonra başkaları olmuştur herhalde?>>

Lee büyük bir zorlukla, <<Senden başkası olmadı,>> diye fısıldadı. Bu itirafı yapmak genç kadına çok zor gelmişti.

<<Neden?>> Genç adam hala büyük bir dikkatle onun gözlerinin içine bakıyordu.<<Aradan o kadar uzun bir zaman geçti ki.>>

Bu sorunun cevabını kendisi bile bilmiyordu. Matt'den önce de pek çok erkek çıkmıştı karşısına ama hepsinin tekliflerini de reddetmişti, hem de nedeni bilmeden. Ama şimdi, Slade'in kollarının arasında yatarken, bunun cevabını buldu birden. <<Başka erkeklerle... sevişemezdim>> diye itiraf etti, yaptığı bu açıklamanın akıllıca olmadığını bilmesine rağmen.

Slade yavaşça onu dudaklarından öptü. <<Lee sevgilim, zamanımızı boşa harcadık; o yılları birlikte geçirebilirdik.>>

<<Bilemiyorum...>> diye fısıldadı genç kadın. Onun haklı olabileceğini geçirdi aklından. Parmaklarını genç adamın gür saçlarının arasında dolaştırdığı zaman onun nasıl ürperdiğini görünce birden şaşırdı, ama Slade yine de duygularını saklamaya çalışıyordu ondan sanki.

Slade'in çok zaman oldu>> demesi üzerine Lee yeniden ürperdi.

>>haklısın.>> Başından geçen kaza, daha sonra daha sonra kaçtığı adama karşı duyduğu karşı konulmaz arzuyu körelten o kaza sonrası dönem, hafızasına yeniden kavuşması, ancak Slade'le geçirdiği o altı ayı hatırlayamaması.

Doktorun söyledikleri geldi aklına. <<Bazı olayları hatırlamayı belleğin reddedebilir.>> diye uyarmıştı onu. Ve o zamanlar, belleği Slade'le geçirdiği o altı ayı hatırlamayı reddetmişti. Slade'le birlikte olduğu süre içerisinde gelecekle ilgili bir beklentisi olamayacağını biliyordu, ya şimdi? Şimdi durum daha farklı mıydı sanki?

<<Bundan sonra Matt'le evlenebilir misin artık?>> diye sordu Slade muzaffer bir ifadeyle.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:03:53 ÖS

<<Hayır.>> Lee içini çekti. Biraz önce olanlardan sonra Matt'le evlenemeyeceğini anlamıştı artık.

Slade onun kulağına <<Sonunda mantıklı olmaya karar verdiğin için çok sevinçliyim.>> diye fısıldadı.

Mantıklı mı? Bir an için bakışları karardı genç kadının. Slade'e güvenemiyordu. Bazı bakımlardan Slade'e pek fazla yaklaşmamıştı ve bazı konularda hiçbir zaman anlayamayacaklarını biliyordu. Ayrıca bu nişanı bozmasından başka çare yoktu, ama bu yaptığının mantıklı bir davranış olarak nitelendirilip nitelendirilemeyeceği konusunda şüpheleri vardı.

<<Yarın ona söylersin>> diye ısrar etti Slade.

<<Yarın mı?>>

Genç adamın bakışları sertleşmişti. <<Bir an önce söyle de kurtul.>>

<<Sanırım haklısın.>> Keşke Matt'i incitmeden bu işi halletmenin bir yolu olsaydı, ama gerçeği söylemekten başka çaresi yoktu.

Onun cevabından memnun kalmış olan Slade, genç kadını bir öpücükle ödüllendirdi. <<Pişman olmayacaksın.>> dedi yerinden kalkmadan önce.

Yerinden kıpırdamak bile istemeyen Lee tembel tembel, <<nereye gidiyorsun?>> diye sordu. Pantolonunu giymekte olan Slade'e bakınca kalbi hızla çarpmaya başladı. Genç adamın geniş omuzları, dar beli ve güçlü bacak adalelerini görünce yutkundu, bu adamda Latin kanı akıyordu, hele o başını tutuşu yok muydu, o ateşli kanı vurgular gibiydi.

<<Anneme telefon edip bu gece gelemeyeceğimi bildireceğim>> diye açıkladı Slade

pantolonunun fermuarını çekerken. <<Eve döneli daha birkaç saat oldu, nerede olduğumu merak edecektir.>>

<<Burada... burada olduğundan ona söz etmeyeceksin değil mi?>>

<<Hayır.>> Slade'in sert sert kendinden yana bakmakta olduğunu gören Lee telaşla üstünü örtmek için bir şeyler aramaya başladı. <<Bunu kendimden çok senin iyiliğin için yapıyorum.>>

Lee'nin yanakları kızarmıştı, bakışlarını genç adamdan kaçırdı. <<Evine... daha sonra da dönebilirsin.>>

<<Ah!>> Slade'in gözleri parladı. <<Demek daha benden ayrılmak istemiyorsun?>>

Lee'nin yanakları iyice kızarmıştı. Slade evini arayıp annesine not bıraktıktan sonra yeniden genç kadına döndü. <<Annem haber vermeden ortadan kaybolursam beni çok merak eder. Sence bir sakıncası yoktur umarım.>>

Lee onun özel muhafızı olduğunu biliyordu, aslında günümüz işadamlarının çoğunun böyle koruyucuları vardı, onun için Slade'in böyle bir şey yapmasına gerek duymasına hiç şaşmamıştı. Mrs. Western'ı, oğlunu merak eden bir anne olarak gözlerinin önüne getiremiyordu bile. Yine de, konu annesinden açıldığı için, <<Annen nasıl?>> diye sormaktan alamadı kendini. <<İyidir hala evlenemedim diye bana çıkışıyor ama bunun dışında her zaman ki gibi.>>

<<Duyduğuma göre burada bir süre kalacakmışsın.>>

<<Evi arada bir kullanmak gerek.>> dedi Slade genç kadının yanına çömelirken.

<<Hiç evlenmedin mi?>> Lee annesinin onu ne kadar çok evlendirmek istediğini hatırlıyordu.

<<Hayır.>> Slade gülümsedi. <<Benim evlenecek bir tip olmadığımı sende biliyorsun. Pek çok güzel ilişkinin altın bir halka yüzünden bozulduğuna tanık oldum.>>

Slade'in bugüne kadar evlenmemiş olmasının bundan çok daha karmaşık bir nedene dayandığından emindi genç kadın, beklide yaradığı gibi bir kadın bulamamıştı daha. Buz gibi bir elin yüreğini sıktığını hissetti. <<Eğer insanlar doğru nedenlerle evlilik yaparlarsa, o zaman bu beraberliğin yürümemesi için hiçbir neden olmaz.>>

Slade'in gözlerinde garip bir pırlıltı dolaştı. <<Bence bizim aramızdaki ilişki en iyisi, dilersek bunu daha ileride götürebiliriz.>>

<<Nasıl?>>

<<Birde bilmezmiş gibi bana soruyorsun değil mi sevgilim?>> Uzanıp genç kadının dudaklarını öptü. <<Eskisinden kat kat iyisin, bu sana bir şey anlatmıyor mu? Beni tutsak ettin. Senin yanında olmak istiyorum... Güneşin doğuşunu seninle birlikte izlemek istiyorum... Bugüne kadar hiçbir kadınla böyle bir şey yapmak istememişim.>>

Genç kadının titrediğini fark eden Slade üşüdüğünü sanarak onu yukarı, odasına çıkardı. <<Senin şöyle sıcak bir banyoya ihtiyacın var.>> dedi odadan içeri girdikleri zaman.

Sıkıntılarını silip atar mıydı sıcak bir banyo? Genç adamın kolları belinde olduğu sürece doğru dürüst düşünmüyordu. Kendini onun iri yapılı bedeninin yanında cüce gibi hissediyordu.

Banyoya doğru yürüyen Slade, <<Ev ne kadarda sessiz.>> dedi.

<<Bu hali hoşuma gidiyor,>> diye cevapladı Lee onu yumuşakça. <<Ama restoranı büyükbabam kapadı.>>

<<Demek restoranı işletmeyi düşünmedin?>>

<<Hayır ayrıca bu konuda hiçbir tecrübem de yoktu.>>

Slade umduğu gibi onunla tartışacağı yerde banyoya girdi ve küveti doldurmaya başladı, işi bittiği zamanda içeri dönüp <<Hadi bakalım>> dedi. <<Doğru banyoya.>>

Küvet iki kişiyi alamayacak kadar küçük olduğundan Lee sıcak suda gevşerken Slade de bir duş aldı, ama işi biter bitmez genç kadını kucakladığı gibi yatak odasına götürdü. Lee gittikçe artan bir hevesle genç adama sarılırken, birlikte yatağın üstüne uzandılar. Islak olmaları umurlarında bile değildi, büyük bir açıklıkla birbirlerinin çıplak bedenlerini seyrettiler bir süre. Slade'in vücudunda dolaşmaya başlayan elleri, genç kadının soluklarının hızlanmasına, damarlarında dolaşan kanın alev alev yanmasına neden olmuştu.

<<Çok güzelsin Lee!>> Yumuşak bir sesle söylenen bu sesler, Lee'nin iyice heyecanlanmasına neden olmuştu. Genç kadının parmakları Slade'in sert omuzlarında dolaşmaya başladı. Slade'in teni kadife kadar yumuşak ama çelik kadar sertti.

<<Beni ne kadar etkilediğinin farkında mısın?>> diye inledi Slade. <<Eskiden de seni isterdim ama şimdi nedense bir türlü kendime hakim olamıyorum.>>

Kısa bir süre sonra genç adamın öpücükleri eski yumuşaklığını kaybedip ihtiras dolu bir nitelik kazanmaya başlamıştı. Elleriyle Lee'nin diri göğüslerini büyük bir özlemle okşuyorlardı. Genç adamın elleri belinden aşağı doğru inmeye başladığı zaman, Lee elinde olmadan titredi.

<<Beni öldürüyorsun sen.>> diye mırıldandı Slade genç kadına sahip olmaya hazırlanırken.

Lee'nin boğazından yükselen küçük inilti, doruğa yaklaştıkça küçük çığlıklara dönüşmüştü. Dışarıda patlayan fırtınanın farkına bile varmamışlardı. Rüzgar uğuldayarak ağaçların arasında esiyor, açık duran kepenkleri gürültüyle pencerelere çarpıyordu ama duydukları zevkin etkisiyle kendilerinden geçmiş olan Lee'yle Slade yalnızca kendi içlerinde esen fırtınanın farkındaydılar.

Çok daha sonra, yatakta yan yana yatarlarken, Lee başını çevirip Slade'in uyumasını seyret. Slade ona aşık olmayabilirdi, ama bu Lee'ye hayranlık duymasını da engellemiyordu. Genç adam bu geceki davranışlarıyla ispatlamıştı bunu.

'Bunun sonu nereye varacak?' diye düşündü Lee. Tıpkı on sekiz yaşında hayatına girdiği gibi, beş yıllık bir aradan sonra yeniden hayatına girmişti. Matt için üzülüyordu, bu olanlardan sonra onunla evlenmeyeceğini biliyordu. Böyle bir şey yaparsa, Matt'i aldatmış olurdu... Kendi için de üzülüyordu. Gelecekle ilgili tüm planları suya düşmüştü.

Uyumakta olan Slade'i izleyen genç kadının içinde yeni bir umut doğmuştu. Bekli de Slade zamanla fikrini değiştirip onunla evlenmeyi düşünürdü. Zayıf bir umuttu ama yine de düşünmeye değerdi. Onu arzuladığını hiçbir zaman saklamamıştı; ah, bir de onu sevebilseydi! O zaman her şey mükemmel olacaktı. Lee'nin dudaklarında küçük bir tebessüm belirdi. Başını Slade'in göğsüne yaslayıp gözlerini yumdu.

Pencerenin önünde ötüşen kuşların sesiyle gözlerini açan Lee bir süre boş gözlerle rüzgarın etkisiyle salınan perdeyi seyrettikten sonra, birden bir gece önce olanları hatırlayarak yerinden doğruldu. Bugün, zor bir görev bekliyordu onu.

Slade nerelerdeydi? Çevresine bakınca onunla ilgili hiçbir şey göremedi odanın içinde. Gitmiş miydi? Ona tek kelime bile söylemeden mi gitmişti yine?

Aceleyle yataktan kalkan Lee pencereye gitti ve aşağı baktı, Slade'in arabası aşağılarda gözüküyordu. Evin sessizliği de bunu anlatmak ister gibiydi. Sabahlığını giyip aşağı indi.

Holden geçerken telefon çalmaya başladı. Arayanın Slade olduğunu düşünen genç kadın titreyen elleriyle ahizeyi kulağına götürdü. Herhalde böyle aniden gittiği için ondan özür dileyecekti Slade. Ama arayan Matt'di.

<<Er... erkencisin,>> diye kekeleydi.

<<o kadar da erken değil.>> Matt onun kafasının karışık olduğunu anlamış gibiydi, ama sesinden buna bir anlam veremediği de belli oluyordu. <<Slade'i arıyorum. Fabrikada yok, annesiye bütün gece eve dönmediğini söyledi.>>

<<Ben... şey, burada yok.>>

Matt yavaşça <<Nereye gideceğini sana söylemiş olabileceğini düşündüm de.>> diye açıklamak ihtiyacını duydu.

<<Üzgünüm. Çok önemli miydi?>>

<<Pek o kadar değildi. Bugün öğle yemeğinde göreceğim onu, ama bütün sabah dolu olduğunu biliyorum, onun için onu bazı konularda aydınlatayım demiştim.>>

<<Bir yerlerde bulursun onu.>>

<<Haklısın.>> dedi Matt. <<Güzel bir sabah.>>

<<Gerçektende çok güzel.>> Bir türlü Slade'in kendinden istediğini yerine getirecek cesareti bulamıyordu. Bunu telefonda yapamazdı.

Veda etmeden önce Matt, <<Bu gece muhakkak görüşeceğiz, >> diye söz verdi ona.

Yavaşça ahizeyi yerine bırakan Lee, telefonun üstündeki görünmez bir tozu eliyle silmeye çalıştı. Birden arkasında Slade'in sesini duyunca olduğu yerde sıçradı. <<Beni korkuttun!>> diye küçük bir çığlık attı. Yüzü bembeyaz kesilmişti. <<Gittiğini sanıyordum.>>

<<Belli oluyor!>>

Slade kızgın görünüyordu. Onu tanımayan biri bunu fark etmeyebilirdi, ama Lee bütün belirtileri tanıyordu artık. <<Neredeydin?>> diye sordu genç kadın.

<<Sana bir söz gelmesini istemediğim için arabamı garaja çekmekle meşguldüm. Her neyse arayan Matt'i değil mi?>>

<<Seni arıyordu.>>

<<Ya!>> Genç adamın ses tonu Lee'nin ondan bir adım gerilemesine neden oldu. <<Artık onunla evlenmek niyetinde olmadığını neden ona söylemedin?>>

Demek telefonda konuşurken Slade arkasında duruyordu! <<Bunu telefonda nasıl

halledebilirdim?>> diye itiraz etti hemen. Alnına düşen kızıl buklelerini eliyle geriye taradı. <<Daha nazik bir davranışa layık bir insandır o.>>

Slade'in dudakları kısılmıştı. <<Ama onu boş hayaller peşinde koşturmana layık değil.>>

<<Bana bir fırsat daha tanı! Yeterince zaman yoktu.>>

<<Olduğunu sanıyordum.>> dedi genç adam öfkeyle. Lee'yi belinden tutup kendine doğru çekti ve onun itirazlarına kulak asmadan dudaklarından öpmeye başladı. Artık Matt bir hayal olup çıkmıştı.

Slade'in onunla daha işi bitmemişti. Başını kaldırıp Lee'nin kızarmış yanaklarına ve şişmiş dudaklarına baktı. <<Eğer bu sabah kalktığımda Matt'le nişanlı olman konusundaki fikirlerimi değiştirdiğimi sanıyorsan çok aldaniyorsun. Sen bana aitsin.>>

Lee'nin gözleri yaşlarla dolmuştu. <<Aslında ben hiç kimseye ait değilim, öyle değil mi?>>

Genç kadının sesindeki acı ton karşısında Slade'in kaşları çatılmıştı. <<Bazı kadınların düşündüğü biçimde olmayabilir ama bizim aramızdaki bağlar, onlarınkinden çok daha güçlü Lee.>>

<<Ama sen sadece benim bedenimi istiyorsun.>> diye fısıldadı Lee.

Slade'se <<Çok da güzel bir beden.>> diye takıldı ona. Beğeni dolu gözlerini genç kadının üstünde dolaştırdı. <<Kuşkularım olabilir ama zevkim konusunda beni hiçbir zaman suçlayamazsın.>>

Lee sertçe, <<Sadece niyetlerin,>> diye söylendi.

<<Sana her zaman layık olduğun saygıyı gösterdim Lee, bu konuda herhangi bir yakınmada bulunman için geçerli bir neden olacağını sanmıyorum.>>

<<Öyle mi sanıyorsun?>> diye sordu Lee öfkeyle. Vazgeçmek zorunda kaldığı şeyler gelmişti aklına.

Onun aklından geçenleri okumuş olan Slade gergin bir tavırla, <<Haydi Lee, geleceğinle ilgili gerçek dışı planlar yaptığın için de beni suçlayamazsın ki,>> dedi. <<Sana daha öncede söylediğim gibi ne sana bir koca, ne de bana bir eş yakışmazdı.>>

Lee, <<Sana değiştiğimi söyledim!>> diye bağırarak kendini genç adamın kollarından çekti. <<Matt'i seviyorum. Ona iyi bir eş olacağımdan emindim. Hayatta senin kadar başarılı olmamış belki, ama hiç olmazsa anlayışlı ve güvenilir bir insan.>>

Slade birden öfkelenmişti. <<Sen önce kendine bak!>> diye parladı. <<Dün geceyi benim kollarımın arasında geçirdikten sonra hala nasıl Matt'i sevdiğini söyleyebiliyorsun bana? Eğer kadınların aşk anlayışı buyusa Tanrı beni aşktan korusun.>>

Yaşlar Lee'nin yanaklarından aşağı süzölmeye başlamıştı. Başını önüne eğdi. <<Aramızda bir şeyler olduğunu biliyorum ama dün gece sen benim bu zayıflığımı kendi çıkarların için kullandın. Nişanı bozmak için geldin buraya, yoksa benim durup dururken seni arayıp da Matt'e ihanet etmeye niyetim yoktu.>>

Lee'nin hıçkırıkları genç adamın yüzünün asılmasına yetmişti. <<Dün gece olanların önüne geçmenin yolu yoktu.>> dedi Lee'nin yüzünü avuçlarının arasına alırken. <<Buraya gelmemin nedeni zorla sana sahip olmak değildi, hatta bunu düşünmemiştim bile. Buraya, Matt'i onu mutlu

edemeyeceğine inandığım bir kadının elinden kurtarmaya geldiğimi söylemeyi tercih ederim.>>

<<Onu mutlu edemeyeceğimi nereden biliyorsun.>> diye bağırdı Lee.

<<Bana gösterdiğin tepkiden.>>

<<Buna zorladın beni. Başından beri böyle oldu... Bana şantaj yaptın.>>

<<Lee Tanrı aşkına!>>

Lee genç adamın elini geri itti. <<Bana dokunma!>> diye hıçkırdı. <<Senden nefret ediyorum. Benden uzak dur. Seni bir daha görmek istemiyorum.>>

Slade dişlerini sıkmış Lee'ye bakıyordu. <<Bir süre sonra düşüncelerin değişecek Lee, kendini topladığın zaman yaptıklarından dolayı bana minnet duyacaksın.>>

<<Sesini bile duymak istemiyorum!>> diye bağırdı genç kadın yatak odasına çıkan merdivenlere doğru koştu. <<Çık git buradan Slade Western! Eğer bir daha evimden içeri adımını atarsan polisi çağırırım, bilmiş ol!>>

Sokak kapısının, evi temellerinden sarsan bir hızla kapandığını duyduğu zaman kendini yatağının üstüne attı Slade gitmişti artık! ama buna sevinememişti! Hüngür hüngür ağlamaya başladı. Herhalde Slade arabasına bindiği andan itibaren onu kafasından silip atmış olmalıydı. Belki de şu anda, bu gece hangi güzel kızı yemeğe çıkaracağını düşünüyordu. Daha yüksek sesle hıçkırmaya başladı.

Slade'in yatağın ayakucunda durmuş kendini seyretmekte olduğunu, ancak o konuşmaya başladığı zaman anladı. <<Seni korkutmak istemedim.>> dedi genç adam onun yanına otururken.

Neden geri dönmüştü? Sanki iradesinin dışında bir gücün etkisiyle dönmüştü buraya.

Lee hıçkırarak, <<Sana...>>

Slade parmağını onun dudağına bastırarak, <<Sus,>> diye fısıldadı. Sesi titriyordu genç adamın. <<Seni bu halde bırakıp gidebileceğimi mi sandın?>>

<<Ne önemi var ki?>> diye sordu Lee hıçkırıklarının arasından.

<<Bilemiyorum,>> diyerek içini çeken Slade, yanağını genç kadının başına yasladı. <<Bildiğim tek şey, seni üzgün görmeye dayanamadığım. Bundan böyle seninle daha iyi anlaşacağımıza dair söz veremem sana.>>

<<Benim mutlu olmamı engellemeye kalkışırsan nasıl daha iyi anlaşabiliriz seninle.>> diye acı acı sordu Lee.

<<Ben böyle bir şey yapmak istemiyorum.>>

<<Ama buraya gelmenin nedeni buydu.>>

<<Hayır Lee.>> genç adam sanki duygularını ifade etmekte güçlük çekiyormuş gibi odanın içinde dolanmaya başlamıştı. Sonunda yeniden yatağın yanına geldi ve Lee'ye baktı bir süre.

Aralarında uzayıp giden sessizliği ilk bozan yine Slade olmuştu. <<dün gece neden buraya geldiğimi ben bile kesin olarak bilemiyorum. Bazı davranışlarımın nedenini ben bile bulamıyorum

Lee, ama başkalarının mutsuzluğundan zevk alacak kadar da taşlaşmadı yüreğim benim.>>

Lee yutkunmaya çalışarak genç adamın yüzüne baktı. Hayatında ilk kez Slade'in ağzından özür dilemeye en yakın olan bu sözcükleri duyuyordu. Bunu bir özür dileme olarak kabul etmek istedi ama yapamadı. <<Buraya zaferinin meyvelerini toplamak için geldiğini söylesek daha doğru olmaz mı? Herhalde benim kadar kolayca ağına düşen pek olmamıştır.>>

<<Lee! Buraya geri dönmemin tek amacının seni Matt'dn ayırmak olduğunu kabul etmeye hazırım. Hala seni istediğimi fark ettiğim zaman, inan bana ben bile birkaç öpücükten daha ileri gitmek niyetinde değildim.>>

<<Öyleyse neden birkaç öpücükle yetinmedin?>>

<<Neden mi?>> Slade'in düşünceli bir hali vardı, sanki bu soruyu kendi kendine sorar gibiydi. <<Sanırım seni öptükten sonra kendimi durdurmak istemedim ve kısa bir süre içerisinde işler çığırından çıkıverdi.>> Genç adamın alev alev yanan gözleri bir süre Lee'nin dolgun dudaklarında dolaştıktan sonra ince sabahlığın gizleyemediği göğüslerine doğru kaydı. <<Ne kadar güzel olduğunun farkında bile değilsin Lee. İlk karşılaştığımız günlerden beri kanıma girdin. O günden beride seni hep istedim.>>

<<Beş yıl önce, bana sahip olabilmek için bana şantaj yapmıştın.>>

<<Senin için deli oluyordum sevgilim, her zaman için fırsatçı biriyimdir bilirsin. Sen bir hırsızlık yapmıştın, ayrıca başka erkeklerle birlikte olduğuna dair de pek çok kanıt vardı. Buna karşılık banım sana yaptığım teklif kanımca çok eli açık bir teklifti.>>

<<Ben bir hırsız değilim,>> dedi Lee alt dudağını ısırarak. <<Ama bunu söyleyemezdim.>>

Slade dikkatle ona bakıyordu. Gözlerindeki ifadenin Slade'i ikna etmek üzere olduğunun farkında bile değildi, ama iyi bir iş adamı olan Slade temkinli davranmayı yeğlemişti her zaman. <<Daha kötü şeylerde gelebilirdi başına.>> diye uyardı genç kadını.

<<Beni hapse yollayabilirdin.>>

Sladegülümsedi. <<Bunu yapamayacağımı biliyordun. Onun için de kendi isteğinle benimle birlikte geldiğine inanmıştım.>>

Slade gerçeğe çok yaklaşmıştı. Şaşkınlığını gizleyebilmek için Lee onu suçlamaya başladı. <<Seninle yaşadığım süre içerisinde hep gözün üstümdeydi. Bana hiçbir zaman itimat etmedin, hatta başka erkekler konusunda bile.>>

Slade derin bir nefes aldı, çenesi kasılmıştı. <<Benden önce hayatına başka bir erkek girmediğini biliyordum, yine birlikte olduğumuz zaman senin bir bakire olduğunu öğrendiğimde çok şaşmıştım. Zamanla sevişme sanatını çok iyi öğrendin Lee. Senin kadar ateşli bir kadına hiç rastlamamıştım. Yalnızca benimle yetinebileceğine inanmıyordum.>>

Hakkında böyle kötü şeyler düşünebilmesine çok öfkelenen Lee olanca öfkesiyle, <<Hayatıma senden başka erkek girmedi>> diye bağırды. Yanakları al al olmuştu. <<Matt bile.>>

<<Biliyorum ilk şoku atlattıktan sonra bu durum hoşuma gitmeye başlamıştı. Bunca yıldan sonra bile, senin sadece bana ait olduğunu bilmek beni hala mutlu ediyor. Sana olan güvensizliğime gelince... Benden daha başka ne bekleyebilirsin?>> Genç adam omuzlarını silkti. <<Seni anneme ait olan bir takıyı çalarken, en azından çalma girişimindeyken yakaladım. İkimizin de iyiliği için bunun tekrarlanmasını önlemek istiyordum.>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:05:50 ÖS

Beşinci Bölüm

Lee o günleri hatırlamanın getirdiği acıyla dolu gözlerini genç adamın gözlerine dikti. <<şüpheli bakışlarını daima üstümde hissetmenin ben nasıl etkilediğini bilemezsin.>> dedi.. <<O ve konumum.>>

Slade yatağa, onun yanına oturdu ve genç kadının elini okşamaya başladı. <<Birlikte yaşayan iki insandık sadece Lee, ilişkimizde bunun ötesinde bir şey yoktu. Eğer biraz daha büyük biri olsaydın bunu hemen fark ederdin. O zaman da kaçıp gitmezdin.>>

Lee birden, <<Beni hiç aramadın mı?>> diye sordu.

<<Aramak mı?>> Slade gözlerini ondan kaçırdı. <<Sanırım bir iki yere sordum, ama senin gitmek istediğini bildiğimden işi fazla büyütmemeye karar verdim.>>

Slade'in renginin birden solmasının bununla bir ilgisi olabilir miydi? Pek sanmıyordu. Herhalde son birkaç günün yorgunluğundan olmuştu bu. <<Pekala >> dedi Lee ağır ağır, ama bunu kabullenmek genç kadın için hiç de kolay olmamıştı. <<Bütün bunları çoktan geride bırakmıştım zaten, ama pek de kolay olamadı.>>

Slade anlayışlı bir tavırla başını salladı. <<Şu son birkaç yılın senin için kolay geçmediğini anlayabiliyorum ama, bütün bunları sana unutturmak niyetindeyim. Matt'le hiçbir zaman mutlu olamayacaktın, ama bu erkeksiz kalacağına anlamına gelmez.>>

Öfkeden yanakları al al olmuş bir halde kaşlarını çattı genç kadın. <<Bunu söyleyiş tarzın hiç hoşuma gitmedi.>>

<<Bunu yeterince nazik bir biçimde dile getirmedim galiba.>> dedi Slade dudaklarında kocaman bir tebessümle. <<Ben ikimizden söz ediyordum.>>

Lee onun özgürlüğüne ne kadar düşkün olduğunu biliyordu. <<İkimiz demekle... neyi kastettiğini sorabilir miyim?>>

<<Sadece o kadarını.>> Kendinden emin bir tavırla, Slade genç kadının elini dudaklarına götürdü. <<Seni her zamankinden daha çok istiyorum Lee. Birkaç hafta boyunca burada olacağım ve seni her fırsatta görmeyi isterim.>>

Lee öfkeyle dişlerini sıktı <<Canın cehenneme!>> dedi ağır ağır ve kelimelerin üzerine basa basa.

Ama Slade onu ciddiye almamıştı bile, <<Bu sözler senin ağzına hiç yakışmıyor.>> diye azarladı genç kadını.

<<Benim hanım efendi olduğumu mu sanıyordun?>> diye bağırды genç kadın da.

<<Lee!>>

<<Eğer öyle olsaydım bana böyle bir teklifte bulunabilir miydin?>>

<<Sen garip bir insansın Lee. Bazı konularda çok eski kafalısın, bazılarındaysa çok gevşek.>>

<<Belki de çok normal bir insanımdır.>> Lee yanaklarının yanmaya başladığını hissediyordu. <<Ama seninle yeniden birlikte yaşamak istemiyorum. Böyle bir ilişkiye girmek istemiyorum. Hiçbir zamanda istememiştim, ama buna zorladın beni.>>

Genç kızın bu tepkisi karşısında Slade yalnızca içini çekmekle yetindi, ancak hala onu ciddiye almaya yanaşmıyordu. <<Sana istediğin her şeyi vermeye hazırım. Her zaman sana karşı çok cömert olmuşumdur, bunu inkâr edemezsin. Benimle birlikte olmakla hiçbir kaybın olmadı.>>

<<Kendime olan saygımın dışında!>>

<<Abartıyorsun.>> genç adamın sabrı taşmaya başlamıştı.

<<Hayır,>> diye savundu kendini Lee, büyük bir öfkeyle. <<Burada olduğun sürece seninle birlikte olmayı kabul etmek gibi bir aptallık yaptım diyelim, sonra ne olacak? Yine beni unutacaksın, öyle değil mi?>>

<<Öyle olmayacak.>> dedi Slade. <<Benimle birlikte gelirsin. Tıpkı eskiden yaptığımız gibi dünyanın dört bir köşesini dolaşırız.>>

Lee başını iki yana salladı. <<Bir yararı olmaz!>> diye bağırdı. <<Beni sevmiyorsun bile!>>

Slade'in kaşları çatılmıştı. <<Sana karşı bir takım duygular besliyorum Lee.>>

<<Ama... aşık değilsin?>>

Slade'in yüzüne bir perde inmişti sanki. Lee'nin yanına yaklaştı ve omuzlarını tuttu. <<Aramızdaki bu duygu, biraz önce sözünü ettiğin duygudan daha fazla bizi birbirimize bağlayacaktır sevgilim. Hiç olmazsa bu aşktan daha güçlü bir olgu.>>

<<Nereden biliyorsun?>>

<<Sana ispatlayabilirim bunu.>>

<<Hayır. Artık seni dinlemek istemiyorum. Git buradan. Bu konuşma bizi hiçbir yere götürmüyor.>>

Slade küçük bir kahkaha attıktan sonra dudaklarını genç kadının öfkeli dudaklarının üstünde dolaştırdı. <<Beni dinlemekten başka seçeneğin yok benim vahşi kedim. Seni bırakmaya niyetli değilim.>>

<<Yeter artık Slade!>> yeniden onun etkisi altında kalmaya başlamadan durdurmalıydı her şeyi. <<Seni istemiyorum artık Slade!>> diye bağırdı Lee.

Lee'nin daha sert bir tepki göstererek Slade'i eliyle itmeye çalışması üzerine aralarında küçük bir güreş başlamıştı, sonunda genç adam onu yatağın üstüne itip kollarını sıkıca yatağın üstüne bastırdı ve Lee'nin sakinleşmesini bekledi.

<<Senden nefret ediyorum.>> diye inledi Lee.

Slade alaycı bir kahkaha attı. <<Benden ne kadar nefret ettiğini ispatlayayım mı sana?>>

Lee'nin içinden onun yüzüne bir yumruk atmak geliyordu. Ama Slade, büyük bir ustalıklarla ona ispatlamıştı, Lee ondan nefret etmiyordu, tam tersine genç adamı en az onun kendini istediği

kadar istiyordu. Titreyen kollarını Slade'in boynuna dolayıp, onu kendine doğru çekti.

Gözlerinde tatmin olmuş bir ifadeyle Lee'ye bakan genç adam, <<Sana ne demiştim?>> diye mırıldandı yavaşça.

Slade yavaşça sabahlığını omuzlarından aşağı sıyırırken, Lee boş gözlerle ona bakıyordu. Onun ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu. <<Slade, yapma! İşin... görmen gereken bazı iş adamları var...>>

<<Bugün günlerden cumartesi sevgilim.>> dedi Slade büyük bir açıklıkla onun bedenini seyrederken. <<Akşamüstü Matt'le yapacağım toplantının dışında hiçbir randevum yok. Olsaydı bile... Sen hepsinden daha önemlisin.>>

<<Ama...>>

<<Sus artık,>> diye homurdandı Slade soyunurken. <<Bunları konuşmak istemiyorum artık. Yapacak çok daha ilginç şeylerimiz var.>>

Daha sonra mutfağa inip kahvaltı ettiler. Dün öğlenden bu yana hiçbir şey yememiş olduklarını ancak şimdi fark ediyorlardı. Kısa bir süre önce aksini iddia etmesine rağmen Slade büyük bir telaş içindeydi, buluşması gereken birkaç iş adamı vardı, daha sonra da Matt'le toplantı yapacaktı. Lee'ye Mansfieldler'e uğramaya söz verdiğini hatırlamıştı.

Slade'le birlikte garaja doğru yürüyen Lee, <<Gecikeceğim>> dedi telaşla.

<<Ne önemi var>> diye mırıldandı Slade de. Onu gözünün önünden ayırmak istemediği her halinden belli oluyordu. <<Neden her şeyi bir kenara bırakıp hafta sonunu Paris'te geçirmiyorsun?>>

Lee hemen <<Non, monsieur>> diye cevap verdi. Fransızca konuşması Slade'in hoşuna gitmişti hep. Neden Paris'e gitmesini istiyordu acaba? Bir keresinde Slade'in, onunla birlikte dolaşana kadar Paris'in ne kadar güzel bir yer olduğunu fark etmemiş olduğunu söylemişti.

Onun önerisini reddetmesinden rahatsız olmuş gibi bir hali yoktu Slade'in. Gülümseyerek genç kadına baktı ve <<O zaman bir başka zaman birlikte gideriz.>> dedi. Tavrından Lee'yi istediği kıvama getirdiğine inandığı belli oluyordu.

Ama Lee kesin bir tavırla başını iki yana salladı. <<Lütfen benimle tartışma Slade,>> diyerek yalvardı. <<Zamanımız yok, ayrıca fikrimi değiştirmek niyetinde de değilim.>>

<<Zaman umurumda bile değil!>> Lee'yi omzundan tutup kendine doğru çevirdi. <<Sen ne biçim bir kadınsın?>> diye bağırdı genç kadının yüzüne. <<Bundan beş dakika öncesine kadar, seni bırakmamam için yalvarıyordun. Şimdiyse tutmuş, beni bir daha görmek istemediğini söylüyorsun.>>

Yeniden öfkelenmeye başlayan Lee, başını geriye atıp çenesini dikleştirdi. <<Senin metresin olmak istemiyorum Slade.>> dedi.

<<Bunu biraz daha düşünmek istemediğinden emin misin?>>

Lee hiçbir şey söylemeden başını iki yana salladı. Karşısında durmuş, kendine gülümseyerek bakan bu adamın yeniden kollarında olabilmek için yanıp tutuşuyordu. Bu adamda onu çeken neydi?

<<Birlikte ne kadar güzel vakit geçirdik sevgilim.>> Lee'nin duraksadığını görünce, Slade kendinden daha emin bir tavırla konuşmasını sürdürdü. <<Birkaç haftalığına karayıp adalarına gitmeye ne dersin?>>

<<Kes sesini! Seni dinlemek istemiyorum artık!>> Lee elleriyle kulaklarını tıkamış, öfkeden ve umutsuzluktan koyulaşan menekşe rengi gözlerini genç adama dikmişti. <<Beni satın alamazsın! Paran senin olsun!>>

<<Ya elmaslar... Kürkler?>> diye ısrar etti Slade. Uzanıp Lee'nin ellerini kulaklarından çekti. <<Bir zamanlar onlara dayanamıyordun, şimdi ne oldu ki? Seni rahatsız eden nedir?>>

<<Sen!>> diye bağırdı Lee. <<Evime geliyor ve sanki malınmışım gibi bana ne yapacağımı, ne yapamayacağımı söylüyorsun. Hem beni kuzenine layık biri olarak görmüyorsun, hem de kalkmış yeniden bana bulaşmaya kalkıyorsun.>>

Genç adamın yüz hatları bir anda sertleşti. <<Umarım bu çocukça davranışlarının altında nişanı bozmamak gibi gizli bir amaç yatmıyordur.>>

Lee aynen öyle düşündüğünü genç adamın yüzüne karşı söyleyebilmeyi ne kadar da isterdi. <<Hayır>> dedi gergin bir tavırla. Matt'e söyleyeceğine dair sana söz verdimve en kısa zamanda bunu gerçekleştireceğim.>>

Slade kısıklı gözlerinin ardından, karşısında duran bu güzel ama kararlı yüzü bir süre inceledikten sonra yüzünde tatmin olmuş bir ifade belirdi. Başıyla bir kenarda duran motosikleti işaret ederek << Şu baş belasını da defet artık>> dedi. <<Eğer bunu sen yapmazsan ben bir şeyler yapmak zorunda kalacağım.>>

Lee hayretle gözlerini kırıştırdı. Bu kadarı da olmazdı doğrusu! <<Hayatıma karışmaya hiç hakkın yok!>> diye parladı ve büyük bir inatla elini kaskına attı.

Slade birden öfkeyle >>Büyükbaban bu aleti sana nasıl aldı hala anlayamıyorum!>>

<<Büyükbabam bunu benim için almamıştı ki...>> diye hemen savunmaya geçti Lee. <<İtalyan garsonlarımızdan birinindi. Babası hastalanınca İtalya'ya dönmek zorunda kaldı. Uçak biletini alabilmek için büyükbabamdan biraz borç aldı, en kısa zamanda bu parayı ödeyeceğine dair söz vermesine rağmen o günden sonra ondan hiçbir haber alamadık. Sonunda bir gün ondan bir mektup geldi, büyükbabama motosikletin bizde kalabileceğini yazmıştı mektubunda.>>

<<Senin kullanmana izin vermek yerine bunu satabilirdi, yada bir hayır kurumuna hibe edebilirdi ama.>>

<<O zamanlar çok gençtim Slade.>> dedi Lee kısaca. <<Hem buna sadece tarlalarda biniyordum. Çok eğlenceliydi. Giulio nasıl kullanılacağını göstermişti bana.>>

<<O yaşta bile erkekleri parmağının ucunda oynatıyordun.>> dedi Slade acımasızca.

<<Sen hariç tabii.>> demekten alamamıştı kendini Lee.

Genç adamın yüzü kararmıştı. <<Buna inanmayı isterdim.>>

Lee bir an önce ondan ayrılmak için sabırsızlanıyordu. Kaskını başına geçirirken gözleri öfkeyle parlıyordu genç kadının. Aslında garaja girdiklerinde, küçük spor arabaya binmeyi düşünüyordu ama Slade'in motosikletine gösterdiği tepki karşısında, ona hayatına karışamayacağını ispatlamak için binmeye karar vermişti. Slade'in bu kadar büyük bir tepki göstermesine neden olan o alete.

Ama en az Lee kadar kararlı olan Slade bir hamlede kaskını çekip alıvermişti genç kadının başından. Bu Lee'yi durdurmamıştı. Motosikletine atladı, motoru çalıştırdı. Onun bu kararlılığını fark eden Slade, önünden kaçmak için birkaç adım gerileyince ayağı arkasında duran bir şeye takıldı ve garajın metal kapısına çarparak yere düştü. Ancak bu Lee'yi durdurmamıştı. Genç kadın büyük bir süratle garajdan çıktı. Slade için endişelenmesine rağmen, onun gibi cüsseli bir adamın, böylesine küçük bir düşüten bir yara almayacağına emindi. Hem geri dönmeye kalkarsa, kısa sürede yeniden birbirlerinin boğazına sarılacaklarından emindi.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:06:09 ÖS

Başında kaskı olmadan motora binmek yasalara aykırıydı. Bu aklına geldiği zaman neredeyse geri dönecekti ama yolu çoktan yarılarmıştı, hem yolda pek kimselerde yoktu. Devam etti.

Willows'a vardığında Dulcie onu kapıda bekliyordu. <<Gelemeyeceğini düşünmeye başlamıştık.>> diye yakındı genç kadın. <<Neyse ki George, öğle yemeğine eve gelmiyor.>>

Trigg'se motosikletin peşindeydi her zaman ki gibi. <<Motosikletine bakabilir miyim Lee? Sana söz veriyorum, binmeye çalışmayacağım.>>

<<Pekala>> dedi Lee. <<Ama önce annenden izin almalısın.>>

Dulcie'nin onaylaması üzerine iki genç kadın mutfağa geçerlerken Trigg de motosikletin başında kaldı. Dulcie'nin hazırladığı kahvenin sanki saatler önce pişirilmiş gibi berbat bir tadı vardı. Lee bir iki yudum aldıktan sonra daha fazla içemeyeceğini hissederek, genç kadından özür diledi ve kahvesini musluğa döktü.

Bir süreden beri Trigg'in ortalarda görünmemesinden işkillenen Dulcie, <<Trigg'in başına bir şey gelmez değil mi?>> diye sordu birden. <<Motosikletine bakmasına izin verdim ama nedense hala geri dönmedi, umarım bir şeyler karıştırmıyordur. Geçen akşam olanlardan sonra bir daha o alete binmeyeceğini sanıyordum Lee.>>

<<Ona bir şey olmaz.>> dedi Lee gülümseyerek. <<Anahtarları cebimde.>> Cebinden çıkardığı anahtarları Dulcie'ye gösterdi <<Bak.>>

<<Ama başına bir kaza gelebilir>> diye ısrar etti Dulcie.

<<Hiç sanmıyorum ama istersen gidip bir kontrol edeyim onu.>> diye önerdi Lee.

Ama Dulcie birden oğlunu merak etmekten vazgeçmişti. Yeniden hazırladıkları kahveleri içerlerken <<O yakışıklı Mr. Western'ı bir daha gördün mü?>> diye sordu Dulcie.

<<Evet>> cevabının hayır olmasını ne kadar da isterdi Lee.

<<Onun elektronik işiyle uğraştığını öğrendim, ülkenin her yanında fabrikaları varmış.>> Dulcie'nin dudaklarında saygı ve hayranlık dolu bir gülümseme belirmişti. <<Duyduğuma göre Amerika'da bile tanınıyormuş.>>

<<Galiba öyle.>> Lee sanki bu konudan sıkılmış gibi bir tavır içindeydi. <<Trigg'in okulla arası nasıl?>>

<<Fena sayılmaz. Ama sağlığı düzelir düzelmez onu George'un okuluna yollayacağız. Aslında benim için büyük bir rahatlık olacak bu. Dn yeniden astım krizi tuttu, bütün gün evde kalması gerekti. Benimse berbere gitmem gerekiyordu, sonunda gittim ama onu merak etmekten alamadım kendimi. Bütün gnm berbat oldu.>>

<<Trigg'i burada tek başına mı bıraktın?>>

<<Tanrım!>> diye öfkeyle soludu Dulcie. <<Siz ocuksuz kadınlar annelerin halinden hiç anlamazsınız nedense... İşiniz gücünüz bizleri eleştirmek. Çocukların olduğu zaman seni de göreceğiz, bakalım bu iş sandığın kadar kolay mıymış anlayacağız o zaman.>>

Trigg'in içeri girmesi ile konuşmaları yarıda kaldı.

<<O adam yine geldi Lee!>> diye bağırdı Trigg soluk soluğa. <<Hani bizi düşüren adam vardı ya. Yanında bir da kamyonet var. Senin motosikletini alıyorlar!>>

n tarafa doğru koşan Lee'nin gözüne ilk arpan Slade'in arabası ardından da, onun yanında duran kamyonet oldu. Motosikleti çoktan kamyonete yüklenmişti, üstünde sarı bir tulum olan başka bir adamsa kamyonetin kapağını kapatmakla meşgld. Slade arabasının yanında durmu, dudaklarında memnun bir gülümsemeyle adamları seyrediyordu.

<<Bir dakika!>> Lee kamyonetin üstündeki adamın koluna yapıştı. <<Yklediğiniz bu motosiklet bana ait.>> Buz gibi bakışlarını Slade'e çevirdi. <<İznilim olmadan malıma el srerseniz sizi polise Őikayet ederim! Buna hırsızlık denir!>>

<<Yerinde olsam böyle bir Şey yapmazdım.>> diyen Slade yanına geldiği zaman Lee onun yanağındaki morluğu hemen fark etti. <<Eğer böyle bir Şey yaparsan benim de onlara açıklayacak birkaç sırrım olabilir.>>

<<Bu motosikletimi iznilim olmadan alman için yeterli bir neden değil!>> diye homurdandı Lee.

<<Bunu yalnız senin iyiliği için yapmıyorum, biliyorsun başkalarını da düşünmek zorundayız.>> Bakışlarını anlamlı bir Şekilde kapıda duran Trigg'le Dulcie'ye çevirmişti.

<<Mantıksızlık ediyorsun Slade.>>

<<Bunu hak etmiştin!>> Genç adam elini moraran yanağında dolaştırdı.

<<Seni mahkemeye vereceğim! Diye bağırdı Lee. <<Bunu yapmaya hiç hakkın...>>

<<Hakkım vardı buna.>> Dulcie'nin Şaşkın gözlerle kendilerini izlemekte olmasına aldırmadan, Lee'nin ellerini avuçlarının arasına hapsetti. <<Sen kendine bakmaktan acizsin, Lee eğer gösterin sona erdiyse seni evine götüreceğim.>>

Burada durup münakaşa etmekle eline bir Şey geçmeyeceğini anlamış olan Lee birden, <<Ben eve dönüyorum.>> dedi. Buz gibi bakışlarını Slade'e çevirdi. <<Bu yaptığından sonra seninle birlikte geri dnmeyeceğimi biliyorsun.>>

Lee'nin kaçmasına fırsat kalmadan Slade onu kolundan yakalamıştı. <<Seni bırakırım dedim!>>

Dulcie'nin telaşla, <<Yemeğe kalmaz mısınız?>> diye sormasını Slade duymamıştı bile. Lee'yi arabaya soktuktan sonra yanına bindi ve motoru çalıştırdı.

Lee kendini toparlar toparlamaz Slade'e çattı. <<Hayatımda gördüğüm en dayanılmaz en kaba

adamsın! Hayatımı mahvettiğin yetmiyormuş gibi bir de malıma el koymaya çalışıyorsun...>>

<<İstersen bana hırsız diyebilirsin, ama unutma o zaman bende bunun benzeri bir suçlamada bulunabilirim.>>

Sanki unutulmuş gibi! Genç kadının yüzü solmuştu. <<Yine bana şantaj yapıyorsun değil mi?>>

<<Beni zorluyorsun.>> Genç adamın gözleri öfkeyle parlıyordu. << Sana şantaj yapmak istemediğimi çok iyi biliyorsun, ama bana böyle saldırmaya devam ettiğin sürece ben de aynı şekilde karşılık vereceğim.>>

Saldırmak mı? Birden gözüne genç adamın yanağındaki morluk ilişti. Birden öfkesi silinmişti. <<Bunu ben mi yaptım Slade?>> diye sordu.

<<Evet.>> Genç adamın dudaklarında küstah bir gülümseme vardı. <<Ama asıl kendimi suçluyorum... Senin aniden parlayan öfkeni hatırlayamadığıma göre yaşıyor olmalıyım. Bir başka kadın olsaydı, kendi iyiliği için verdiğim bu öğüdüyü hemen dinlerdi. Ama sen! Gözlerindeki o öldürmeye hazır bakışı kaçırdığımı sanma... O sırada beni öldürmek istiyordun...>>

Lee'nin sesi titriyordu. <<Hayır, hiçbir zaman düşünmedim böyle bir şeyi! Beni kızdırmıştın ama amacım sana zarar vermek değildi. Üstünde öyle bir izlenim bırakmış olabilirim ama o sırada ne yaptığımı bilmeyecek bir durumdaydım.>>

<<Bu sözlere inanmak isterdim.>>

<<İnanmalısın.>> Slade'in kendisine güvenmemesi onu çok üzmüştü. Ona herhangi bir konuda güven veremeyecek miydi? <<Slade...>> Duraksadı. <<Motosikletimin her zaman aramızda bir tartışma konusu olduğunu biliyorum ama onu bana vermemek konusunda ciddi miydin?>>

<<Ciddiydim.>>

<<Ama neden?>>

<<Neden mi? Çünkü hala seni istiyorum. O aletin üstünde dolaşığta kafanı kırmanı istemem.>>

Ben, ben, ben! Lee'nin mide kasları kasıldı. Slade'den bu sözcüğün dışında bir şeyler duyamayacak mıydı hiç? Bugüne kadar yeterince almamış mıydı? <<Yanlış bir iş yaptığının farkında mısın?>> diye sordu Lee. <<Böyle yapmakla beni kendinden uzaklaştırıyorsun.>>

<<Tüm umudunu buna bağlamamanı öneririm.>> dedi Lee soğukça.

Slade'in arabayı aniden durdurması üzerine Lee ön cama doğru fırladı. <<Neden yaptın bunu?>> diye bağırdı genç kadın.

<<Sana hatırlatmak için,>> dedi Slade sakince. <<Bana karşı gelinmesinden hoşlanmam. Hayatını tehlikeye sokan o baş belası aleti defettim. Şimdi geriye Matt kalıyor bir tek.>>

<<Slade!>>

<<Şiş! Tek kelime bile duymak istemiyorum artık.>> Lee'nin itiraz etmek için ağzını açması üzerine, genç kadını seri bir hareketle belinden tutup kendine doğru çekti. Bu yaptığı da, gücünü ispatlamasının bir başka yolu idi.

Lee'yi sıkıca kollarının arasında tutan Slade, <<Sen benimsin.>> diye mırıldandı üst üste birkaç kez. <<Seni istiyorum, aramızda hiçbir engel olmamalı, hepsini teker teker kaldıracamız aramızdan. Bundan başka çaremiz olmadığını sende biliyorsun.>>

<<Hayır, Slade.>> diye yalvardı Lee umutsuzca. <<Sen aklını kaçırmışsın.>>

<<Seni inandırmanın bir tek yolu var,>> diyerek Slade onu yeniden kollarının arasına aldı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Daha fazla itiraz edecek hali kalmamıştı genç kadının. Slade'in parmakları bluzundan içeri girdiği zaman, elinde olmadan inledi. Genç adamın parmakları göğüslerinin üstünde yumuşak hareketlerle dolaştıkça, Lee kanın damarlarında alev alev yanmaya başladığını hissetti.

Ama Slade bunu daha fazla sürdürmeden, birden genç kadını kendinden uzaklaştırdı. Lee gözlerini iri iri açarak onun yüzüne baktı. Nesi vardı bu adamın?

<<Ne... ne oldu?>>

Slade gülümsedi. <<Şimdilik bir şey olmadı,>> dedi yumuşak bir sesle. <<Aramızda hala bir engel var... Matt. Ona söyleyeceksin değil mi?>>

<<Evet>> diye söz verdi Lee ona.

<<Pişman olmayacaksınız.>> Slade, onun yarı aralık duran dudaklarına bir öpücük kondurdu. <<Seni ararım.>>

Lee onun gitmesini izledi. Bütün gün, Matt'den ayrıldıktan sonra Slade'in kendine evlenme teklif edebileceğini düşünerek geçirdi. Slade ona aşık olmayabilirdi ama bu Lee'ye karşı hiçbir duygusu olmadığı anlamına gelmezdi. Motosiklet için bunca zahmete katlanması da bunu göstermiyor muydu?

O gece Matt'in geleceği saati tedirgin bir tavırla bekledi. Banyo aldıktan sonra üstüne günlük bir kıyafet giydi. O güne kadar hemen hemen her cumartesi gecesi bir yere çıkmışlardı. Matt geldiği zaman onu bu sade kıyafetle görünce, nedenini merak edecekti muhakkak, ama anlatacaklarını sonuna kadar dinledikten sonra anlayacaktı her şeyi.

Saat yediye doğru Matt geldi. Her zamankinden biraz daha erken gelmişti bu kez. Arabanın sesini duyunca, onu karşılamak için dışarı çıktı Lee. Onu görür görmez bir şeyler olduğunu hemen anladı, soğuk soğuk terler dökmeye başladı. Yoksa bugün akşamüstü Slade ona her şeyi anlatmış mıydı? Bir şey söylemeyeceğine dair yemin etmesine rağmen mi? Lee bunu kendi söylemek isterdi, ama genç adamın ciddi tavrı onun çoktan her şeyi öğrenmiş olduğunu göstermiyor muydu?

<<Matt?>> diye fısıldadı, düşmemek için kapının tokmağına tutunarak, <<Bir şeye canın sıkılmış gibi bir halin ver. İçeri gelmez misin?>>

Matt yerinden kımıldamamıştı. <<Babam tekrar hastalanmış.>> dedi. Yaptığı tek hareket, yorgun bir tavırla alnını ovuşturmak olmuştu. <<Tam kapıdan çıkmak üzereydim ki annem telefon etti. Seni gördükten sonra hemen geleceğime dair söz verdim ona.>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter

Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:06:34 ÖS

Altıncı Bölüm

<<Oh.>> Lee boş gözlerle ona bakıyordu, babasının hastalığını duymamış gibiydi. Demek Slade ona hiçbir şey anlatmamıştı. Ondandır, bir an için bile olsa şüphe ettiği için kendinden utandı. Matt telaşlıydı, bir an önce oradan gitmek istemiş gibi bir hali vardı. Bu durumdayken ona nasıl, 'Ben artık seninle evlenmek istemiyorum,' diyebilirdi? Bu haksızlık olurdu.

Anlayışlı bir tavırla elini genç adamın koluna koydu. <<Çok haklısın, hemen gitmelisin. Seninle birlikte gelmemi ister misin?>>

<<Hayır, hiç gerek yok>> Dalgın bir tavırla kolunda duran eli sıktı. <<Annem yalnız gelmemi bekliyordur. Benimle konuşup içini döktüğü zaman çok rahat eder. Yanımda sen olursan rahatça konuşamayacaktır benimle.>>

Lee başını salladı, Mrs. Leland'ın gelini olmayacağı için seviniyordu. Matt'in ne kadar sevecen bir insan olduğunu biliyordu ama Mrs. Leland'ın sürekli sırtını oğluna dayamasından hoşlanmıyordu doğrusu. Yine de, böyle düşündüğü için kendisiyle gurur duyduğu söylenemezdi genç kadının.

<<Keşke Sandra burada olsaydı.>> dedi Lee. <<Size yardımcı olurdu.>>

<<Annem çok memnun olurdu.>> diye onayladı Matt de. Sonra telaşla, <<Hemşire olduğu için tabii,>> diye açıklamayı da ihmal etmedi.

Matt'le birlikte arabaya doğru yürürlerken, <<Daha sonra bana uğrar mısın?>> diye sordu Lee.

<<Bu işi yarına bıraksak daha iyi olacak.>> Lee'yi yavaşça dudaklarında öptü. <<Son zamanlarda bu cümleyi pek sık tekrarlar oldum değil mi?>>

Saat onda Lee'yi arayan Matt babasının durumunun daha iyi olduğunu ancak annesinin bu geceyi orada geçirmesini istediğini, bu nedenle de ancak yarın sabah buluşabileceklerini bildirdi.

Uzun bir süre gözleri tavana dikili yatakta yatan Lee, tam uykuya dalmak üzereyken telefonun sesiyle yerinden sıçradı. Arayanın Matt olduğunu düşünerek ahizeyi kulağına götürdü.

<<Bütün bunlar ne demek oluyor?>> Bu Matt'in sesi değildi.

<<Slade!>>

<<Merhaba Lee>> dedi genç adam bu kez yumuşak bir sesle. <<Hala yatakta mısın?>>

<<Kötü bir gece geçirdim.>> Slade sanki şu anda yanında olmak istemiş gibi konuşmuştu, heyecanla çarpmaya başlayan kalbini yavaşlatmak istercesine elini göğsüne bastırdı.

<<Benim yüzümden mi?>>

<<Kendine fazla ödün veriyorsun. Neden beni aradın Slade?>>

<<Tahmin ettiğini sanıyordum. Matt'e söyledin mi?>>

Lee hafifçe ürperdi. <<Daha değil.>>

<<Neden?>>

<<Benim bir kabahatim yok. Aramızda olanlardan sonra hala Matt'le evlenebileceğimizi düşünüyorsan...>>

Slade öfkeyle, <<Olanlardan mı?>> diyerek onun sözünü yarıda kesti. <<Kendini böylesine üzme hiç gerek yok Lee, aramızda olanlar gayet doğal şeylerdi. Sen bana aitsin Lee, her zaman da olacaksın, ama gene asıl konudan uzaklaştık. Ona neden söylemediğini öğrenmek istiyorum.>>

<<Babası hastaymış. Bana uğradı ama kalmadı, gidip babasına bakması gerekiyordu. Böyle kötü bir durumdayken onan nasıl söyleyebilirdim? Üzüntülüydü acelesi vardı.>>

<<Daha sonra uğramasını isteyebilirdin ondan.>>

<<Öyle yaptım bende.>> Gittikçe artan öfkesini bastırmak için derin bir nefes aldı genç kadın. <<Yarına bırakmamızı istedi.>>

<<Ailesi senden de önemli mi?>>

Bu sözlere sinirlenen Lee setçe, <<Böyle düşünen tek erkek o değil herhalde.>> diye karşılık verdi.

Anında Slade'in kan tepesine çıkmıştı. <<Matt'e hiçbir şey açıklama niyetinde değilmişsin gibi geliyor bana Lee. Seni uyarılmış, bu işi daha fazla ertelemeni istemiyorum. Yarın karşılaştığımızda hala öğrenmemişse, bunu ona ben söyleyeceğim.>>

Bütün sabah, 'Bana neler oluyor böyle?' diye düşündü durdu Lee. Slade'le aralarında geçenlerden sonra Matt'le evlenmesi söz konusu bile değildi artık. hatasının bedelini ödemeliydi. Slade'i sevmesine rağmen, yine de geleceği ona bom boş geliyordu, tek bir beklentisi bile yoktu.

Öğle yemeğinden sonra Matt geldi. Babası iyileşmişti, annesi de kendini daha iyi hissediyordu artık. yorgun görünmesine rağmen Lee'yi gördüğü zaman genç adamın gözlerinin içi gülmüştü. Lee kendini daha kötü hissetti o zaman.

<<Babanın iyileşmesine çok sevindim.>> diyerek genç adamı kucakladı. Ne olursa olsun, Matt onun için bir dost olarak kalacaktı.

Oturma odasına geçtikleri zaman, esnediğini gizlemeye bile çalışmayan Matt, <<Sandra daha dönmedi mi?>> diye sordu.

<<Bu akşam gelecek sanırım.>>

<<Annem eve bir uğrar mı diye sordu.>> Genç adamın düşünceli bir hali vardı. <<Neden her seferinde Sandra diye ısrar ediyor bilmem ama onu mutlaka görmek istiyor.>>

Lee dalgın bir tavırla, <<Gelir gelmez söylerim ona.>> dedi.

Matt, Lee'nin sanki o yanında olmayacakmış gibi konuştuğunu fark etmemişti. <<Hep birlikte uğrarız.>> dedi. Sonra eliyle oturduğu koltuğun kolunu işaret etti. <<Gel de bana bu hafta sonu neler yaptığını anlat bakalım. Daktilonun başından ayrılmadın herhalde?>>

Lee genç adamın kendini yanına çağırmasını görmemezlikten gelerek, <<Matt,>> diye başladı söze. <<Sana söylemek istediklerime çok şaşıracağından eminim.>>

Nedense Matt onu ciddiye almamıştı, yeniden esnedi. Her an uyuyup kalabilirmiş gibi bir hali vardı. <<Çok önemli bir şey değilse, bana daha sonra anlatmanı tercih ederim sevgilim. Evde boş bir dakikam bile olmadı, ondan öncede Slade'le bir toplantı yapmıştık. Sanki o toplantıyla ilgili olmayan bir konu vardı aklında. Sürekli odasının içinde dolaşması hiç hoşuma gitmedi, beni doğru

dürüst dinlemiyordu, çoğu kez söylediklerimi tekrarlamak zorunda kaldım. Dün gece eve gittiğimde de, annem sanki beni yıllardan beri görmüyormuş gibi sürekli yakınıp durdu, sanki bu dünyada tek sorunu olan kendisiymiş gibi.>>

<<Matt.>> Lee utanarak genç adamın yüzüne baktı. Slade'i düşünmemek için büyük bir çaba harcıyordu. <<Söylemek istediklerimin beklemeye tahammülü yok. Bu seni çok büyük bir düş kırıklığına uğratabilir... Ama nişanımızı bozmamızı istiyorum.>>

Matt kaşlarını çatmış ona boş gözlerle bakıyordu. <<Şaka falan etmiyorsun değil mi?>>

<<Hayır.>> Genç adamın gözlerindeki şaşkın bakışı gördüğü zaman kendini çok kötü hissetti. Matt'i üzmeyi hiçbir zaman istemezdi. <<Keşke şaka olsaydı.>>

Matt'in rengi solmuştu, birden oturduğu yerden doğruldu. Lee onun güçlükle yutkunduğunu gördü. <<Ciddi olduğunu anlıyorum Lee.>>

<<Öyleyim.>> Sesi bir fısıltı halinde çıkmıştı genç kadının.

<<Emin misin?>>

<<Evet.>>

Matt bir süre daha oturdu yerinde. Aralarında kısa bir sessizlik oldu, sonra ayağa kalktı. <<Nedenini sormama izin var mı?>>

Lee onun iğneleyici ses tonuna sevinmişti, genç adamın ağlamsından korkmuştu hep. Yine de aralarındaki ilişkiyi böylesine tatsız bir biçimde sona erdirmek zorunda kaldığı için kendinden nefret ediyordu. <<Seni sevmediğimi keşfettim.>>

Matt'in alnı kırmıştı. <<Sevdiğini sanıyordum sen öyle kolay kolay fikir değiştiren bir insan değilsin...>>

Lee'nin gözleri yaşlarla dolmuştu. <<Değilim Matt. Seni sevdiğimi sanıyordum ama birden bu sevginin bir evlilik için yeterli olmadığını anladım. Bunu sana anlatmazsam büyük bir haksızlık olurdu.>>

<<Çok haklısın.>> Matt onun gözlerindeki yaşların kendisi için olduğunu anlamış ama bunun nedenini çözememişti. <<Başka... biri mi var?>>

<<Hayır.>> Ona, sevdiği erkeğin kendisiyle evlenmeyi düşünmediğini söyleyemezdi.

Matt bunu kabul etmiş gibi görünüyordu. Lee'nin kendine uzattığı yüzüğü yavaşça cebine koydu. Lee onun kendisinden bir anı olarak yüzüğü saklamasını istememesine sevinmişti. Boğuk bir sesle, <<Belki görünümde bir değişiklik olmadı, ama şu anda kendimi bir kamyonun altında kalmış gibi hissediyorum,>> dedi Matt.

<<Özür dilerim Matt,>> diye fısıldadı Lee. <<Umarım günün birinde sana uygun bir eş çıkar karşına.>>

<<Senin gibi birine hiçbir zaman rastlayamayacağım Lee.>> Biraz durduktan sonra <<Bilmeden yada istemeden ters bir şey mi söyledim Lee?>> diye sordu Matt. <<Bu konuda her zaman...>>

Lee hemen başını iki yana salladı. <<Eğer böyle bir şey yapmış olsaydın, sana nedenini sorardım Matt. Sana bir açıklamada bulunman için bir fırsat tanırdım. Genellikle hiç düşünmeden konuşan

benimdir.>>

<<Yoksa annem mi? Bazı zamanlar insanı çileden çıkardığını biliyorum.>>

<<Bu kararında annenin hiçbir rolü olmadı.>> dedi Lee kesin bir tavırla. <<Onunla anlaşabiliydik. Aslında şu anda da aramızda bir sürtüşme yok.>>

<<Yine de, benden bir şeyler gizliyormuşsun gibime geliyor.>> diye konuştu Matt. <<Ama nedense bunu benimle konuşmak istemiyorsun.>>

Lee için çekti. <<Bir yararı olmaz Matt. Sorunlarımı kendi başıma halletmek zorundayım.>>

Susmak zorunda kaldığını hisseden Matt yorgun bir tavırla elini saçlarının arasından geçirdi. <<Haklısın Lee. Madem beni sevmiyorsun ve kararını verdin, artık bu konuda konuşabileceğimiz bir şey kalmadı demektir.>>

Lee onu kapıya kadar geçirdi. <<Umarım dost olarak kalabiliriz. Matt?>>

Konuşma başladığından bu yana ilk kez Matt'in dudaklarında içten bir gülümseme belirmişti. Eğilip Lee'yi öptü. <<Tabii ki dost olarak kalacağız. Eğer bir gün bana ihtiyacın olursa beni nerede bulabileceğini çok iyi biliyorsun. Seni kalbimden söküp atmadım ben.>>

Matt gittikten sonra Lee oturup ağladı. Hayatının en zor işini yapmıştı, belki de en aptalcasını! Altın gibi bir adamdan vazgeçmişti... Ne uğruna? Onu sevmeyen ve ona saygısı olmayan bir adam uğruna.

Slade'i kafasından çıkarmak istemesine rağmen onu özlüyordu. Onu tekrar görmek istiyordu. Artık özgür olduğuna göre, belki Slade ona evlenme teklif edebilirdi.

Sandra beşe doğru döndü. Düşün güzel geçmişti ama kendini yorgu hissediyordu genç kız. Lee ona çay hazırlarken Sandra da bir duş aldı. Daha sonra birlikte oturma odasına geçip çaylarını içtiler.

<<Neden biraz daha kalmadın?>> diye sordu Lee.

<<Böylece evde Matt'le sana kalırdı, bunu demek istiyorsun değil mi? Eğlencenizi yarıda kestiğim için özür dilerim.>>

<<Oh, Sandra!>> Lee'nin gözleri yaşlarla dolmuştu. <<Sana söylesem iyi olacak, nasılsa eninde sonunda sen de öğreneceksin. Matt'le artık nişanlı değiliz.>>

Sandra sanki bacakları kendini taşıyamıyormuş gibi birden önündeki koltuğa çöktü. <<Doğru mu söylüyorsun?>>

<<Bunun şaka edilecek bir yanı yok.>>

Sandra bakışlarını fincanından ayırmadan, <<Küçük bir tartışma olabilir,>> dedi.

<<Hayır! Aramızda tartışma olmadı, sadece birbirimizi sevmediğimizi anladık ve ayrılmamızın ikimiz içinde daha hayırlı olacağına karar verdik.>>

Sandra'nın ne düşündüğünü anlamak zordu. <<Üzüldüm.>> dedi genç kız ağır ağır.

Bu konuşmayı daha fazla uzatmak istemeyen Lee hemen atıldı. <<Şimdi aklıma geldi, Matt'in

babası hastalandı, annesi seni görmek istiyor.>>

<<Beni mi_>> diye hayretle sordu Sandra.

<<Evet, Matt acele etmeni istemedi ama. Annesinin seninle konuşmaktan hoşlandığını söyledi. Bu akşam uğrayıp seni oraya götürmeyi düşünüyordu.>>

Sandra dikkatle Lee'ye bakıyordu. <<Ama ayrılmaya karar vermenizden sonra buraya uğramayacak herhalde.>>

<<Belki. Geçirdiği sarsıntıdan unutabilir de, ama bunun annesinin sana bıraktığı mesajla hiçbir ilgisi yok.>>

Sandra birden neşelenmişti. <<Haklısın sence gitmeli miyim? Pek geç değil... Sence bir sakıncası...>>

<<Neden gitmeyecekmişsin ki?>> Lee omuzlarını silktilti.

<<Sen bir tanesin!>> Sandra yerinden fırlayıp Lee'yi kucakladıktan sonra ılık çalarak merdivenlerden yukarı çıkarken Lee'de onun arkasından bakakalmıştı. Bu hafta sonu Sandra'ya neler olmuştu böyle? Düşüne gitmek ona yaramıştı.

Ondan sonraki günleri de Sandra'nın Lelandlar'da geçireceğini öğrendiği zaman hiç şaşırmadı Lee, tam tersine evde yalnız başına kalacağı için memnundu, belki biraz çıkardı. Slade geldiğinden bu yana ilham perisi onu terk etmişti sanki. Slade dışında hiçbir şey düşünemez olmuştu.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:07:04 ÖS

Pazar sabahımdan bu yana Slade'in hiç sesi çıkmamıştı. Pazartesi günü telefon etmesini beklemiş ama Slade onu aramamıştı. Salı günüyse, Matt'den ayrıldığını duyan Dulcie aramıştı onu. Dulcie'nin bunu nereden öğrendiğini bilmemekle beraber, dedikodunun kulaktan kulağa yayılmış olduğunu anlamakta gecikmemişti. İşte Slade'in kendini aramamasından da bunun için korkuyordu. Slade'in bunu duymamış olması imkansızdı. Korktuğu başına geliyordu.

Gururu Slade'i ofisinden aramasını engelliyordu. Ama kendiyle yaptığı iç savaştan da yorgun düşmeye başlamıştı. Bir kitapçıya gidip dalgın dalgın kitapları karıştırmaya başladı.

<<Siz Lee Moreau'sunuz değil mi?>>

Lee yerinden sıçramıştı. Başını kaldırıp bakınca karşısında Mrs. Western'ı buldu. << Mrs. Western! Sizi gördüğüme ne kadar sevindim. Slade geri döndüğünüzü söylemişti bana.>>

Mrs. Western ona gülümsedi. <<Bana karşılaştığınızı söyledi. Hep aklımdaydın ama bir türlü elim deyip de sana telefon edemedim.>>

Slade mi sözünü etmişti... yoksa annesi mi ona sormuştu acaba? <<Herhalde yerleşmekle meşgulsünüzdür.>>

<<Öyle.>> Mrs. Western içini çekti. <<Slade yine gitti.>>

<<Ya.>>

<<Duymadın mı?>>

Lee yutkundu. Acaba ne kadar sarsıldığı yüzünden belli oluyor muydu? Duymamıştı ama tahmin etmesi gerekirdi. <<Her zaman iş nedeniyle oradan oraya koşuşturur zaten.>> diye mırıldandı.

<<Birkaç haftaya kadar dönmeyi umuyor.>>

Lee gülümsedi ama içi ıstırapla doluydu. Tüm korkularına ve umutlarına Slade'in cevabı buydu demek! Kapıdan uğrayıp gideceğini bildirebilirdi, zaman bulamadıysa bile, bir telefonda mı edememişti? Belki de gideceğini Lee'nin öğrenmesini istememişti.

Neşeli görünmeye çalışarak, <<Yeniden buraya dönmek nasıl bir duygu?>> diye sordu Mrs. Western'a.

<<Çok memnunum.>> Lydia gülümsedi. <<Thames Nehri'ni her zaman sevmişimdir. Slade burada yokken nedn birlikte nehirde şöyle bir gezinti yapmıyoruz seninle?>>

<<Çok iyi olurdu.>> Lee içinden Mrs. Western'ın bu daveti unutması için dua ediyordu.

<<Noel'i burada geçirmeyi düşünüyoruz.>> Lydia, her zaman için çok sevdiği bir insan olan Lee'ye büyük bir içtenlikle gülümsedi. <<Slade'e birkaç arkadaşını davet etmesini söyledim ama ondan önce bir barbekü partisi vermek niyetindeyiz. Büyük bir davet olacak; Reading'in yarısı gelecek. Sende gelirsin umarım.>>

<<Biri daha bundan söz etmişti bana,>> diye mırıldandı Lee.

<<Slade'in yetişeceğini hiç sanmıyorum.>> Lydia'nın kaşları çatılmıştı. <<Yıllardan beri onun şöyle akli başında bir kızla evlenmesini istedim hep. Artık torunlarımı görmek istiyorum.>>

Lee'nin hiçbir şey söylememesi üzerine Lydia onun gözlerinin içine baktı. <<Duyduklarım doğru mu, nişanlamışsın?>>

<<İdim... Matt Leland'la... Sanırım sizin uzaktan akrabanız oluyormuş.>>

<<Annesi ile uzaktan akraba oluruz. Pek sık görüşemiyoruz onlarla. Son karşılaşmamızda Matthew'nun işlerinin iyi gittiğini söylemişti.>>

<<Öyle.>>

<<Ne oldu öyleyse?>>

<<Ne mi oldu?>> Lydia'nın bu sorusunu hiç beklemiyordu doğrusu. Birden yanakları kızardı. <<Nişanı neden bozduğumu soruyorsunuz değil mi? Bir terslik olmadı, sadece bunun bir hata olduğunu anladık ikimiz de.>>

Lydia anlayışlı bir tavırla başını salladı. Tam o sırada çıkmaya hazırlanan arkadaşının kendini çağırdığını fark ederek, <<Tekne gezintimizi unutma>> dedikten sonra elini Lee'ye uzattı. <<Seni telefonla ararım.>>

Hafta geçmek bilmiyordu. Lee ilk kez River Bend'de kendini bu kadar yalnız hissediyordu. Sandra yeniden çalışmaya başlamıştı, Lee bütün gün evde tek başınaydı. Ne yaparsa yapsın bir türlü Slade'i kafasından çıkaramıyordu. Bazen tek başına birkaç aylığına başka bir yere gitmeyi kafasından geçirmiyor değildi, hava değişikliği belki de en iyi ilaçtı.

Sinirleri o kadar bozulmuştu ki, Dulcie ona telefon edip, Londra'ya gideceğini, bir günlüğüne Trigg'e bakıp bakamayacağını sorduğu zaman nerdeyse ağlıyordu. Bunu seve seve yapacağını bildirdi. Niyeti Trigg'le küçük bir piknik yapmaktı, ama Mrs. Western onu arayıp da Trigg'in onda kalacağını öğrendiği zaman, hep birlikte tekneyle gezmelerinde ısrar etti. Lee de bu teklifi memnuniyetle kabul etti.

Tekne gezisi Trigg'in çok hoşuna gitmişti. Mrs. Western'la iyi anlaşıyorlardı. Lee de hayatından memnundu. Ancak tekne ona, sürekli Slade'i hatırlatıyordu.

Öğle yemeğinden sonra, temiz havada oynamaktan yorulan Trigg kamarada uyurken, Lee'de Mrs. Western'in Trigg'le ilgili sorularına cevap verdi. Mrs. Western, Trigg'den çok hoşlanmıştı, onun hakkında öğrenmek istediği pek çok şey vardı. Bu arada Lee, Trigg'in ona zaten bazı bilgileri verdiğini öğrendi Mrs. Western'dan.

<<Bana yatılı okula gitmek istemediğini söyledi.>> dedi Mrs. Western düşünceli bir tavırla, <<Astımı yüzünden mi dersin?>>

<<Bir bakıma>> dedi Lee. <<Aslında bu konuda fazla fikir yürütmek istemiyorum. Trigg'i çok seviyorum ama bazen de onun hayatına karıştıyormuşum gibi hissediyorum kendimi. Buna hakkım yok, onun için mümkün olduğu kadar uzak durmaya çalışıyorum bu konudan.>>

Lydia anlayışlı bir tavırla gülümsedi genç kadına. <<Eğer Trigg senin oğlun olsaydı ne yapardın?>>

Lee'nin yanakları kızarmıştı. 'Acaba günün birinde benim de bir oğlum olacak mı?' diye geçirdi içinden. <<Benim oğlum olsaydı,>> dedi yüksek sesle. <<Biraz daha büyümesini beklerdim. Daha sekiz yaşında, zamanla sağlığının daha iyiye gideceğine eminim. Eğer onu şimdi yollarsam ona iyilikten çok kötülük etmiş olurum.>>

<<Bir kardeşi olması iyi olurdu.>> dedi Lydia içini çekerek. <<Slade'e bir kardeş veremediğim için üzülüyorum bazen. Eğer kardeşi olsaydı o zaman paylaşmayı öğrenirdi, şimdiki gibi her şeyi içine atmazdı.>>

Trigg'in uyanması üzerine konuşmalarına burada son verdiler, ama Lydia'nın son sözlerini unutamamıştı Lee.

Hava kararınca geri döndüler. Lydia akşam yemeğini birlikte yemelerini önermişti ama, Lee evine dönmeyi tercih etmişti. Slade, onun annesiyle birlikte koca bir günü birlikte geçirdiklerini öğrenirse zaten çok kızacaktı; bir de kendi yokken Lee'nin akşam yemeğine evlerine gelmesine daha da sinirlenecekti. Trigg, Mrs Western'nin yemek davetini kabul etmemesi için iyi bir bahane olmuştu.

Lydia'nın ısrarı üzerine partiye gelmeye çalışacağını söylemişti, ama o gün gelip çatığında, gidemeyeceğini anlayarak başının ağrıdığını ileri sürdü ve diğerlerine kendilerini beklemeden gitmelerini, iyileştiği takdirde onlara katılacağını söyledi. Ama gitmeyeceğini biliyordu.

Venedik'ten dönen Julia'yla Nigel nişanlandıklarını ilan etmişlerdi. Lee'nin Matt'den ayrılmasına çok üzülmüşlerdi. Lee onlara da Sandra'ya söylediklerinin aynısını söylemişti ama zeki bir kız olan Julia'nın gözünden onun ne kadar üzüntülü olduğu kaçmamıştı. Aslında doğrudu, üzüntülüydü ama bunun nedeni Matt değildi.

Herkes gittikten sonra Lee en sevdiği yer olan, nehrin kıyısındaki söğütlerin altına gitti. Gecenin sessizliği ruhunu dinlendirmişti. Nehrin kıyısında yaşayan hayvanların seslerini dinledi bir süre.

Birden karanlıkta ilerleyen birinin ayak seslerini duyarak oturduğu yerde irkildi. Telaşla yerinden fırlayıp kaçıma hazırlanırken kendine doğru gelmekte olan Slade'ı fark etti. Alacakaranlıkta bile onu tanıyabiliyordu. Farkında olmadan titremiştir.. son haftalar içinde kim bilir kaç kez bu anı hayal etmişti, ama o an geldiği halde şimdi buhar olup uçabilmeyi istiyordu.

<<Lee?>>

<<Slade? Seni burada göreceğimi hiç ummamıştım.>>

<<Neden?>> Slade, dudaklarında memnun bir gülümsemeyle genç kadının şaşkın şaşkın kendine bakan yüzünü inceledi.

<<Üç haftadan beri ortalarda yoktun, birde kalkmış bana neden diye soruyorsun.>>

<<İşim vardı.>>

<<Telefonla arayabilirdin.>>

<<Bekledin mi bunu benden?>>

<<Son konuşmamızdan sonra>> dedi Lee sertçe. <<Böyle bir şey yapmanı bekliyordum.>>

Slade garip bir biçimde bakıyordu ona, adeta gözleriyle içiyordu onu. Lee onun aklının yarısının çok daha başka bir konuda olduğuna yemin edebilirdi. Slade onu şöyle bir tepeden tırnağa süzdükten sonra, ağır ağır tadına vararak her yanını ayrı ayrı incelemeye başladı. Gözleri genç kadının biçimli vücudundan yüzüne doğru çıktı. Bakışları bir süre onun kızarmış yanaklarında, uzun kirpiklerinin çevrelediği menekşe rengi gözlerinde dolaştı. Bu yüzü hiçbir zaman aklından çıkaramamıştı. Onunla kıyasladığı zaman bütün diğer kadınlar ne kadar da sönük kalıyorlardı. Slade ondan böylesine etkilendiği için kendi kendine kızıyordu. Ama her zamanki gibi, bedeni yine ihanet ediyordu genç adama.

<<O kadar da meşgul değildin herhalde!>> dedi Lee öfkeyle.

<<Haklısın, senin için zaman ayırabilirdim. Tanrı biliyor ya, kaç kez elim telefona gitmişken geri çektim. Seninle konuşmak istiyordum ama senin benimle konuşmak isteyeceğin tek bir konu vardı.>>

<<Matt.>>

<<Onunla evlenmek istemediğini söylediğin zamane gibi bir tepki gösterdiğini duymak bile istemiyordum. Unutman için sana biraz zaman tanımak istedim.>>

Onun bu kadar nasırlaşmış bir kalbi olduğunu fark etmek genç kadının üstünde soğuk bir duş etkisi yaratmıştı. Onu her gördüğünde kalbi heyecanla çarpabilirdi ama bundan böyle bu adamla bir ilişkiye girmemeliydi. <<Onunla hala nişanlı olmadığımı nereden biliyorsun?>> diye sordu.

<<Casuslarım var... Annem söyledi.>> Ve genç kadının elini dudaklarına doğru götürürken, <<Parmaklarında yüzük de yok.>> diye ekledi.

Lee'nin yeniden özgür olmasına mı yoksa , isteklerinin yerine getirilmiş olmasına mı seviniyordu acaba? <<Matt'den vazgeçmemeliydim.>> parmaklarında dolaşan Slade'in dudakları içinin alev alev yanmasına neden oluyordu.

Slade onun parmaklarını sıktıktan sonra birden elini bıraktı. <<Matt'i unutamım. Beni özledin

mi?>>

Şimdi sıra kendindeydi. <<Çok işim vardı.>>

Ama Slade onun öç alış biçiminden hiç hoşlanmamıştı, genç adamın yüzü bir anda karardı. <<Bana dürüst davranmayacağını bilmem gerekirdi.>>

Lee birden, <<Sana, seni ne kadar özlediğimi söylesem bile bunun bana ne yararı olur ki?>> diye bağırdı.

Slade başını geriye atıp kuru bir kahkaha attı. <<En azından öfkenden daha iyi olurdu.>> Ellerini ona doğru uzattı. <<Gel buraya.>>

Bunu hemen yerine getirmek niyetinde olmamasına rağmen, bakışları karşılaştığı zaman Lee ondan ne kadar kolay etkilenebildiğini bir kez daha gördü. Slade'in parmakları omuzlarını kavradığı zaman, ona karşı koyamayacağını anladı.

<<Neden geldin?>> diye sordu Lee, eğer ona bir cevap vermezse tüm kontrolünü kaybedeceğini biliyordu.

<<Davetli olduğun bir parti var unutun mu?>>

<<Gitmeye niyetim yoktu.>>

<<Ama şimdi benimle geliyorsun.>>

Lee birden gülümsedi, içinden yükselen mutluluğa daha fazla karşı koyamayacağını anlamıştı sonunda. Slade onu kendine doğru çekerken, Lee hiç itiraz etmedi.

Parmaklarını Lee'nin saçlarına dolayan Slade onu büyük bir özlemle öptü. Lee de ona aynı özlemle karşılık verdi. Slade'in kendine bu kadar yakın olması, son haftalar içinde duyduğu yalnızlığın acısını hafifletmişti birden.

Slade onu öylesine büyük bir ihtirarla öpmüştü ki, dudakları ayrıldığı zaman Lee bir süre kendini toparlayamadı. <<Şimdi bana yine beni özlemediğini söyleyebilecek misin bakalım?>> dedi Slade.

Daha fazla dayanamayan Lee, <<Seni özledim>> diye itiraf etti sonunda. Ama genç adamın bu konuda neden bu kadar ısrarlı davrandığını hala anlayamamıştı. Kendinden o kadar emin bir erkekti ki, bu sözleri onun ağzından ihtiyacı bile yoktu.

<<Neden doğrudan söylemedin bunu bana?>> diye sordu Slade. <<Senin için bir anlamım olduğuna inanmamı istiyorsun ama nedense bunu belli etmekten kaçınıyorsun hep.>>

<<Belki de korkuyorum.>>

<<Seni incitecek bir şey yapmam ben. Lee...>> Genç adamın sesi birden boğuklaşmıştı. <<Seni istiyorum.>>

<<Ben de>> Genç kadının dudaklarında ürkek bir tebessüm belirmişti, Slade'in gömleğinin düğmelerini açmaya çalışan parmakları titriyordu.

Slade onun ellerini tutup gözlerinin içine baktı. <<Emin misin?>>

Lee bir an için duraksadıysa bile Slade onu öpmeye başlayınca her şeyi unutmuştu. <<Gel eve dönelim>> dedi Slade boğuk boğuk. <<sensiz hayat benim için tam bir cehennemdi.>>

Lee doğru dürüst düşünmeye çalışıyordu. <<Evet, eve dönüp üstümü değiştirmeliyim. Julia'yla Sandra en şık kıyafetlerini giydiler.>>

Slade <<Evet>> diye mırıldanmasına rağmen yerinden kıpırdamamıştı.

Slade'in her yanının arzuyla titrediğini hissedebiliyor, hatta onun adalelerinin kasılmasını görebiliyordu. Bir anda ona karşı duyduğu karşı konulmaz arzu ağır bastı, ondan uzak durma kararını unuttu. Slade konuşmuyordu artık sadece durduğu yerden, sanki hayatı boyunca ondan başkasını istememiş gibi bakıyordu genç kadına. Sonra ellerini uzatıp genç kadını belinden kavradı ve onu kendine doğru çekti.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:07:30 ÖS

Yedinci Bölüm

Slade onun gizli yakarışını çok iyi anlamıştı. Dudakları birleştiği zaman, ona daha yakın olabilmek için parmaklarının ucuna kalktı Lee. Tek bir öpücüğün üstünde bir bomba etkisi yaptığına ilk kez tanık oluyordu. Ateşten tek bir vücut olmuşlardı sanki.

Öpüşmeleri bittiği zaman Slade zorlukla soluk alıyordu ve Lee'nin çenesini tutan parmakları titriyordu. Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar bir süre, yüzlerini gizleyen maskenin altında yatan gerçek kişiliklerini arıyor gibiydiler.

<<Neden bana karşı dürüst davranmıyorsun Lee?>> diye sordu Slade sertçe. <<Bana karşı bir takım duygular beslediğine eminim, ama bunları inkar etmekten büyük bir zevk alıyorsun. Bana çok yakından tanıdığın bir erkekmişim gibi değil de, sanki ilk kez çıktığın biriymişim gibi davranıyorsun.>>

<<Konuşacak zamanımız yok.>> diyerek konuyu geçiştirmeye çalıştı Lee.

<<Mantıklı olmaya hazırsan konuşmamız hiç gerek olmayacak.>>

Slade onun yüzünü avuçlarının arasına aldıktan sonra dudaklarını uzattı. Yavaş yavaş Lee'nin bütün savunması kayboluyordu ve onu durdurmasına imkan yoktu.

Ya parti?>> diye hatırlattı Slade'e ama yerinden bile kıpırdamamıştı. Artık partiye gitmek istiyordu, Slade'in onu götürmek istediğini öğrenmenin verdiği mutlulukla uçuyordu adeta.

Slade onun gözlerinin içine baktı. <<Daha sonra gideriz. Çimenler kuru.>> Lee'yi göğsüne bastırdı.

Slade'in de en az kendisi kadar arzulu olduğunu hissedebiliyordu, kanı damarlarında daha hızlı akmaya başlamıştı. Uzun kirpiklerinin arasından Slade'in gözlerinin içine baktı. Genç adamın gözlerinde vahşi ve tanımadığı bir ifade vardı. Her zaman kendinden amin, soğuk kanlı iş adamı gitmiş yerine kolayca incinebilir bir insan gelmişti adeta. Slade onu istiyordu... Hiç olmazsa bir bakıma onun için önemli biriydi.

İlkel bir özlem yükseldi Lee'nin içinden, bu o kadar güçlü bir duyguydu ki, Slade onu kuru

çimenlerin üzerine yatırırken hiç direnmedi.

<<Sen benim kadınımsın>> diye fısıldadı Slade kulağına.

Keşke her yönüyle onun kadını olabilseydi! Bu sözleri daha fazla direnmesin diye söylemiş olmalıydı. Lee'nin şu anda her şeyden çok güvene ihtiyacı olduğunun farkında bile değildi.

Slade'in elleri genç kadının bedeninin üstünde dolaşiyor, bir yandan onu soyarken bir yandan da yumuşak hareketlerle onu okşuyordu. Sonunda üstündeki tüm giysiler çimenlerin üstüne fırlatılıp atılmıştı. Yeniden tek vücut olurlarken, Lee haftalardan beri içinde biriken açlığın sona ermek üzere olduğunu hissediyordu.

Daha sonra ağaçların arasında esen rüzgarın yaprakları hışırdatmasını dinledi, ama gözleri yanında yatan Slade'deydi. Yeni yeni yükselmeye başlayan ay ışığında, genç adamın alnına birikmiş olan ter damlacıklarının inci taneleri gibi parlamasını, büyülenmiş gibi seyrediyordu. Yeniden ona karşı bir arzu duymaya başladığını hissedince yanakları al al oldu.

<<Utanma, ben de aynı duygular içindeyim,>> dedi Slade ona.

<<Böyle yapmamalıyız.>>

<<Neden?>> diye takıldı Slade ona. Genç kadının terden ıslanmış alnına yapışmış olan saçları eliyle geriye taradı. <<Seni kollarımın arasında tutacağım anı nasıl özlemle beklediğimi bilemezsin. Seni bırakmak istemiyorum.>>

Lee ona inanmak ihtiyacı içindeydi. Sevişmeleri öylesine muhteşem olmuştu ki, Slade'den uzak olduğu süre içinde, genç adamın gönlünü başka kadınlarla eğlendirmediklerine ikna olmasına yetmişti. Birlikte eriştikleri dorukları hatırladığı zaman yanakları yeniden kızardı.

<<Daha ağırdan almak isterdim,>> dedi Slade. <<Ama seni o kadar çok istiyordum ki. Beni nasıl etkilediğinin farkında mısın Lee?>>

Lee genç adamın göğsündeki tüyler oynamaya başladı. Slade hafifçe ürperince birden umutla doldu genç kadının yüreği. Yoksa bu onu sevmeye başladığı anlamına mı geliyordu? İyice umutlanmıştı. Eğer şu anda ondan başka bir şeyi düşünüyor olsaydı böyle bir tepki göstermezdi. Bunun bir anlamı olmalıydı.

Slade tek kolunun üstünde doğrulup Lee'nin gözlerinin içine baktı. <<Beni özlemle beklediğini söyle bana>> diye emretti yavaşça.

Lee içini çekti. <<Yeniden bu konuya...>>

Slade'in yüzünde küçük çocuklara has o incinmiş ifade dolaştı. Lee içinden 'Keşke onlar kadar inatçı olmasa' diye geçirdi. <<Bir erkek bir kadın için önemliyse, genellikle bunu belli eder.>>

Lee hayretler içinde kalmıştı, biraz önceki sevişmelerinden sonra böylesine küçük bir ayrıntının üstünde bu kadar ısrarla durmasına bir anlam veremiyordu. <<İlişkimiz beni dikkatli olmaya zorluyor.>> dedi büyük bir dürüstlikle. <<Çok yalnızlık çektim...>>

Genç adam onun sözünü keserek, <<Bir daha çekmeyeceksin.>> dedi.

Ne demek istemişti bu kez?

<<Güven bana Lee.>>

Ona güvenmeyi ne kadar çok isterdi. Onu o kadar çok istiyordu ki, onun tarafından düş kırıklığına uğratılmaya tahammülü bile yoktu, ama şu anda ikisinin de aynı paralelde düşünmediklerinden korkuyordu.

Son birkaç haftanın gerginliğini üstünden attığını hissedebiliyordu Slade. Lee'nin boynunu öptü. <<Gitmemiz gereken bir parti var.>>

Lee onu duymuştu ama yerinden kalkmak için en ufak bir harekette bile bulunmadı. Slade'in kolları dolanmıştı bedenine, genç adamın hiçte acelesi varmış gibi bir hali yoktu.

Slade'in yeşil gözleri Lee'nin bugüne kadar hiç görmediği bir arzuyla dolmuştu, gözlerini ondan alamadı. Bu gözlerin içinde kaybolmuş gibi hissediyordu kendini. Slade başını kaldırıp büyük bir beğeniyle onun vücudunu seyretti, bu bakışların altında Lee kanının damarlarında alev alev yanmaya başladığını hissetti. Slade tek bir bakışıyla bile onu esir edebiliyordu.

<<Çok güzelsin Lee.>> Yakıcı bakışları genç kadının diri göğüslerinde, ince belinde, dolgun kalçalarında, uzun bacaklarında dolaştı. <<Sen bir büyücüsün, aklımı başımdan alıyorsun, kendimi senden koparamıyorum.>>

Lee'nin dudakları üstünde dolaşan parmakları hafifçe titriyordu.

<<Seni tekrar istiyorum>> diye inledi Slade.

Lee de onu istiyordu. Slade'in dudakları bedeninin en hasas noktalarında dolaşırken Lee ona daha fazla karşı koyamayacağını hissetti.

<<Sana ihtiyacım var, seni istiyorum,>> diye mırıldandı genç kadın.

Slade'in dudakları yeniden onunkileri bulmuştu bu kez büyük bir ateşle öpüyordu onu. Bununla, Lee'nin biraz önce söylediklerini ya kabul ettiğini ya da reddettiğini gösteriyordu, ama hangisi olduğunu anlayamamıştı Lee. Umurunda da değildi artık.

Ancak Slade kendini yavaş yavaş kontrol altına almaya başlamış, bu kez her dakikanın tadına varabilmeleri için hareketlerini yavaşlatmıştı. Lee'nin bütün yalvarmalarına rağmen Slade büyük bir inatla bekletti onu. Sonunda birlikte muhteşem bir doruğa çıktılar.

Daha sonra, çimenlerin üstünde solukları eski normal hızına dönene kadar uzandıktan sonra, Slade onu yavaşça yattığı yerden kaldırdı. <<Haydi bakalım,>> diye takıldı, Lee'nin ayakta durmakta güçlük çektiğini görünce. <<Acele edersek hala partiye yetişme şansımız var. Üstünü değiştirmene yardım ederim.>>

Lee kuru bir sesle, <<Kendi başıma olursam daha çabuk hazırlanırım,>> dedi, ama pantolonunun fermuarını çekerken parmakları titremişti.

<<Giydiğini onaylamam gerek.>> diye ısrar etti Slade eve dönerlerken. <<Unutma benim damım olacaksın.>>

Onun damı olacağı için mutluluğundan uçan Lee bu konuda daha fazla ısrar etmedi. Birlikte yatak odasına çıktılar. Slade her zamanki gibi ona en yakışan elbiseyi seçmişti. Artık gardırobunda eskisi kadar çok elbisesi yoktu, ama Slade seçtiği elbisenin onu bir peri kadar güzel yapacağına ısrar ediyordu.

Slade'in kendini beğenmiş bir tavırla, <<Giyinmen sabaha kadar sürmesin,>> diye onu uyarması

üzerine, Lee yatağın üstünde duran yastığı ona atacakmış gibi yaptı. Ama genç adamın gözlerinde beliren ışık, böyle bir şey yaparsa bunun sonucunun ne olacağını ona anlatmak ister gibiydi. Lee yastığı yerine bıraktıktan sonra banyoya geçti. Onun bu uysallığı Slade'in hoşuna gitmişti.

Giyinmiş bir halde banyodan çıktığı zaman, Slade'in büyük bir hayranlıkla kendine baktığını gördü.

<<Tanrım Lee.>> Onu giyinmesini beklerken bir sandalyeye oturmuş olan Slade, genç kadının odadan içeri girmesiyle birlikte oturduğu yerden fırlamıştı. <<Harikasin! Öbür erkekleri senden uzaklaştırmak için bütün gece uğraşacağı benzerim.>>

Lee gülümsedi, ama Slade'in kendine doğru geldiğini görünce birkaç adım geriledi. Pırıl pırıl parlayan saçlarını havalı bir tavırla arkaya atarak genç adama gülümsedi. <<Bu gece herkesin aklını başından almak niyetindeyim, hiçbir kuvvet beni bundan vazgeçiremez.>>

Slade yan gözle yatağa bakarak, <<Bu da mı?>> diye sordu.

<<Hayır.>> Damarlarından akan kanın hızlanmasına rağmen, partiye gideceklerse Slade'in aklına uymaması gerektiğine inanıyordu.

Telefonun çalmasıyla, aralarındaki sessiz düello da sona ermiş oluyordu. <<Evet?>>

<<Lee?>> Arayan Julia'ydı. <<İyi misin? Sesin bir garip çıkıyor.>>

<<İyiyim.>> Eliyle Slade'e konuşmamasını işaret etti. <<Partiye gelmeye karar verdim... Kapıdan çıkmak üzereydim.>>

<<Biz,>> dedi Slade durduğu yerden.

<<Biriyle mi konuşuyorsun?>> Julia'nın şaşırılmış bir hali vardı.

<<Kedi. Birazdan görüşürüz.>> diyerek Lee telefonu kapadı.

<<Ama senin kedin yok ki.>> diye itiraz etti Slade hemen.

Arayanın kim olduğunu açıkladıktan sonra Lee, <<Bazen bana kocaman bir kediyi hatırlatıyorsun.>> dedi sertçe. <<Eğer benzetmeyi beğenmediysen, sana şu kadarını söyleyeyim, telefonda konuşurken araya girmeseydin. Konuştuğunu duydu, bir şeyler uydurmam gerekiyordu.>>

Slade kuru bir sesle, <<Gelecek sefere doruyu söylemeyi dene,>> dedi.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:07:51 ÖS

Parti bütün hızıyla devam ediyordu. Ancak Slade arabayı evin önünde durdurmadan yola devam edip, arka bahçeye geçti. Şaşkın şaşkın kendine bakan Lee'ye gülümseyerek <<Benim de üstümü değiştirmem gerekiyor,>> diye açıkladı. <<Sen ön tarafa geçip arkadaşlarını bul. Ben daha sonra size katılırım.>>

Lee'nin itiraz etmesine fırsat kalmadan gözden kaybolmuştu. Mutsuz bir tavırla ön tarafa doğru yürümeye başladı Lee. Slade onu bu partiye damı olarak götürceğini söylemişti ama kapıdan içeri tek başına girdiği zaman, herkesin üstünde sanki yalnız gelmiş gibi bir izlenim bırakacaktı. Slade'in aklından geçenleri bilmeyi ne kadar da isterdi. Ne amaçla böyle yapmıştı acaba?

Şansına kapıdan içeri girer girmez Julia'yla Nigel'ı gördü. Julia, Lee'nin omzunun üstünden geriye baktı, sanki onun arkasında birini görmek ister gibiydi, ama kimse olmadığını anlayınca, garip garip genç kadının yüzüne baktı.

Lee onun bu davranışını görmemezlikten geldi. <<Burası epeyce kalabalık,>> dedi genç kadın.

<<Çok da hareketli,>> diye lafa karıştı Nigel da, <<Nereden başlayacağımızı bilemedik. Dışarıda herkes dans ediyor. Bir büfe bir de barbekü var, dilediğinin başına gidebilirsin.>>

Julia büyük bir hayranlıkla, <<Ne kadar da muhteşem bir yermiş burası,>> diye fısıldadı Lee'ye. <<Westerlar'ın yerinde olsaydım bu evden başka yerde yaşamak istemezdim. Gelebildiğine çok sevindim Lee. Senin için endişelenmeye başlamıştım. Daha önce hiç buraya gelmiş miydin?>>

<<Birkaç kere. Mrs. Western'ı tanırım.>>

<<Haklısın Matt onun uzaktan... Oh çok özür dilerim.>> Julia'nın gözleri birden bulutlanmıştı. <<Bazen böyle çamlar deviririm işte. Yoksa bizimle gelmek istememenin nedeni bu muydu?>>

<<Kesinlikle öyle bir şey yok,>> diye karşılık verdi Lee hemen. <<Eğer öyle bir şey olsaydı, sonradan fikrimi değiştirip de gelmezdim öyle değil mi? Ne Matt'in ne de benim bu konuda birbirimize karşı bir kırgınlığımız yok.>>

Aynı anda, kolunda kahkahalarla gülen Sandra olduğu halde Matt onlardan yana doğru geldi. Matt'in hayatından o kadar memnun bir hali vardı ki, Lee biraz önce söylediklerinin doğrulandığını hissetti. Lee'nin kendisinden ayrılmak istediğini söylediği günden bu yana ilk kez karşılaşıyorlardı ve Matt'in yüzünde kalbi kırılmış bir adam görünümü yoktu. Tam tersine Sandra'yla birlikte hayatını yaşıyormuş gibiydi.

Slade'de nerelerdeydi? Lee çevresindeki insanların acıyan bakışlarından sıkılmaya başlamıştı. Slade ortalarda görünmüyordu. Bu saate kadar çoktan üstünü değiştirmiş olması gerekirdi. Ama onu bir grup insanla konuşurken gördüğü zaman, bu kadar merak ettiği için kendine kızdı. Slade'in yanına gelmek için hiç de acele edermiş gibi bir hali yoktu, kalbi acıyla burkuldu.

<<Slade'de şuradaymış!>> diye bağırdı Matt. <<Herkes onun nereye kaybolduğunu merak ediyordu. Neredeyse gelmeyeceğine inanmaya başlıyordum.>>

<<Nigel da, <<Üç haftadan beri burada yoktu,>> diye açıkladı Lee'ye.

Lee bir robot gibi onayladı onun sözlerini. Bilmiyormuş gibi mi davranmalıydı? Birkaç saniye sonra Slade yanlarına gelmişti, böylece daha fazla düşünmekten kurtuluyordu genç kadın. Slade'in nazik bir ev sahibi gibi, <<Herkes hayatından memnun mu bakalım?>> diye sordunu duydu.

Herkes çok memnun olduğunu bildirmişti. Matt kızları Slade'le tanıştırdı, sonra gayet dikkatli bir biçimde, <<Lee'le daha önceden tanışıyorsunuz sanırım?>> diyerek Lee'ye döndü.

<<Evet.>> Ve Slade kolunu genç kadının beline doladı. <<Dostluğumuz çok eskilere dayanır, öyle değil mi Lee?>>

Slade siyah takım kıyafetleriyle o kadar yakışıklıydı ki, Lee elinde olmadan gülümseyivermişti. Ama Slade'in vereceği cevabı merakla beklediğini de fark etmekte gecikmedi. Nigel da gözlerini onlara dikmiş bekliyordu, ama onun bakışları daha fazla, Slade'in beline dolanmış kolunun üstünde yoğunlaşmıştı.

Lee'nin, <<Bir zamanlar Mrs Western'in yanında çalışıyordum.>> demesi üzerine rahatlayan Slade onu kendine doğru çekti.

<<Annem ona bayılırdı, ben de>> diye ekledi gülümseyerek.

Sandra dirseğiyle Matt'i dürttü, bir şeylerden şüphelenmişlerdi. Slade'in amacı neydi? Bu onun oyunlarından biri miydi, yoksa eskiden başlayan bir dostluğu vurgulayarak aralarındaki ilişkinin daha da ileri gideceğine dair bir imada mı bulunmak istiyordu? İkinci şık içini rahatlatmıştı, gülümseyerek birlikte bir içki içmelerini öneren Slade'in peşinden bara doğru yürüdü.

Slade'in hala kolunu belinden çekmemiş olması herkesin dikkatini üstlerine çekmeye başlamıştı. Onun amacının ne olduğunu bilmediğinden, dedikodulara hedef olmak istemeyen Lee yavaşça ondan uzaklaştı.

Onun bu davranışı karşısında Slade kaşlarını hafifçe kaldırdı. <<Bu hiç de dostça bir davranış değil.>>

<<Ama akıllıca bir davranış.>>

Genç adamın kaşları hala inmemişti <<Ne zamandan beri akılcı davranmaya başladın sevgilim.>>

<<Yüzüme vurmana gerek yoktu Slade. Sana göre ben dünyanın en akılsız kadınıyım.>>

Slade'in kendisine uzattığı martiniden bir yudum aldı. <<Annen nerede Slade?>> gözlerini konukların arasında dolaştırdı ama Mrs. Western ortalarda gözüküyordu.

<<Onu burada bulman imkansız.>>

<<Biliyorum ama annene bir merhaba bile demedim.>>

<<Koca bir günü birlikte tekne de geçirmişsin ya, bu yeteli olmadı mı?>>

Genç adamın sesi soğuktu, Lee onun memnun olmadığını hissedebiliyor ama nedenini bulamıyordu. <<Trigg Mansfield de bizimleydi. Bütün gün benimle kaldı.>>

<<Bu arada annesiyle babası da hayatlarını yaşadılar, öyle değil mi?>>

Lee birden onları savunma ihtiyacını hissederek, <<George her gün Londra'ya gitmek zorunda, ama Dulcie hep evde oturuyor, arada bir onların da eğlenmeye ihtiyaçları var. Trigg'e bakabilecek bir tek ben varım. Astımı olduğu için pek çok bakıcı onunla kalmak istemiyor.>>

Slade omuzlarını silkti. <<Bak astımını unutmuştum.>>

<<Pek çok kişi bunu unutmayı tercih ediyor nedense>> diye söylendi Lee öfkeli bir tavırla.

<<Kasıtlı olarak yapmadıklarına eminim.>> Elini Lee'nin pembeleşmiş yanağında dolaştırdı. <<Neden bu kadar öfkelenin birden?>>

<<Çevresinde olup bitenlerin farkında olmayan insanlara çok sinirlenirim.>>

<<Ben böyle biri miyim?>> Slade'in incinmiş bir hali vardı.

<<İşine geldiği zamanlarda.>>

<<Ama seni hiçbir zaman unutmadım, öyle değil mi?>>

<<Arada bir hatırlıyorsun ama bu bana pek gurur vermiyor.>>

Slade birden kahkahalarla gülmeye başladı. <<Lee sevgilim gel bu gece kavga etmeyelim, ne dersin?>>

Genç adamın ses tonundaki bu değişiklik Lee'nin birden umutlanmasına neden olmuştu. <<Neden... Bu gecenin ne gibi bir özelliği var?>> 'Tanrım bu gece evlenme teklif etsin bana,' diye yalvardı içinden. Onu sevmese bile... Lee'nin aşkı ikisine de yeterdi. Artık onun metresi olarak yaşayamazdı, onun karısı olmak istiyordu!

Slade sakın bir tavırla, <<Bu gecenin diğer gecelerden neden farkı olduğunu hala anlayamadın mı?>> diye sordu. <<Buraya gelmeden önce yaptıklarımızı düşün. Bundan sonra ne zaman nehri seyretsem, hep bu gece gelecek gözlerimin önüne.>>

Lee ise Paris'i, Sen Nehrini düşünüyordu. O zamanlar Slade bunları hatırlayacağını söylememişi ona. İçini çekti. Bu kadar insanın arasında Slade'in kendine evlenme teklif etmeyeceğinden emindi. Ama onun gözlerindeki arzulu bakışı da kaçırılmıyordu, gözlerini süzdü.

Bakışları karşılaştı. Slade'in yüzü kararmıştı. <<Tanrı aşkına Lee,>> dedi boğuk boğuk. <<Bana göz süzme, yoksa başına geleceklere sorumlu tutmam kendimi.>>

Lee kıpkırmızı kesildi. <<Yapamazsın!>>

<<Tek bir öpücük bile aylarca arkamızdan konuşmalarına yetecektir.>>

Lee'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Onu yeterince cezalandırdığına inanan Slade, genç kadının avuçlarının arasında duran elini sıktı. <<Matt'in pek üzgün bir hali yok.>> dedi. <<Ama kolumu beline dolamamdan hiç hoşlanmadı.>>

<<Zannederim Sandra'dan ne kadar hoşlandığını yeni yeni fark etmeye başladı.>> Eğer sesinde pişmanlık dolu bir ton vardiysa bile Lee bunun farkına varmamıştı, ama Slade birden öfkelenmişti.

<<Daha şimdiden pişmanlık duyuyorsun galiba?>>

Lee artık onunla tartışmak istemiyordu ama yine de, <<Tek pişmanlık duyduğum şey sensin>> demekten de kendini alamamıştı.

Genç adamın öfkesi birden durulmuştu. İnsanın içini donduran bir yumuşaklıkla, <<Belki geçmişte olanla için pişmanlık duyabilirsin Lee, ama biraz daha büyüdüğün zaman...>>

<<Yeterince büyüdüm.>> diyerek onun sözünü kesti Lee.

<<Bu halinle seni daha çok beğeniyorum.>> Slade yumuşamaya başlamıştı. <<Eskiden senin için çok endişeleniyordum. Ama artık olgunlaştın, yaptıklarını bilinçli bir şekilde yapıyorsun. Çok daha doyurucu bir insan oldun.>>

Onun sözlerinin altında yatan gerçek anlamı bir türlü çözememişti genç kadın. Ne düşüneceğini bilemiyordu bir türlü.

Son cümlesinin Lee'nin aklını karıştırmış olduğunu fark etmekte gecikmeyen Slade, bu kez daha anlayışlı bir tavırla, <<Karnın acıkmadı mı?>> diye sordu.

<<Hayır daha acıkmadım.>> Birkaç dakika öncesine kadar açlıktan öleceğini sanan Lee şimdi nedense hiç açlık hissetmiyordu.

Lee'nin elinde tuttuğu dolu kadehi yanlarındaki sehpalarda birinin üstüne bırakan Slade, <<Madem ne açsın, ne de içki içmek istemiyorsun, bari dans edelim.>> dedi.

Aç olmadığını söylediği için Lee çoktan pişman olmuştu. Slade'in peşi sıra bahçede dans pistine yürüdü. Onun kolları arasında olduğu zaman kendinden geçiyordu. Üst üste kaç dans ettiklerini hatırlamıyordu bile, ancak son parça sona erdiği zaman ondan uzaklaşan Slade <<Annem bir süredir bana işaret edip duruyor>> dedi. <<Onu biraz daha görmemezlikten gelirim, sonunda yanımıza kadar gelmek zorunda kalacak. Gidip bakayım, bakalım benden ne istiyormuş.>>

Lee kendini suçlu hissetti birden. <<Görevlerini ihmal ediyorsun.>>

<<Haklısın galiba>> diye onayladı Slade onu. <<Bari benimle birlikte gel de, suçu birlikte paylaşalım.>>

Lydia, Lee'yi sıcak bir gülümsemeyle karşıladıktan sonra oğluna döndü. <<Herkes seni sorup duruyor Slade>> diye azarladı oğlunu. <<Nereye kaybolduğunu merak ettiler.>>

<<Kimseden gizlendiğim yoktu.>> diye karşılık verdi Slade kuru bir sesle. <<Madem istiyorsun bir yarım saatliğine konukların arasında dolaşırım ama ondan sonra Lee'yle oturup bir şeyle yiyeceğiz.>> Yanlarından ayrılmadan önce de, <<Lee'yi gözünün önünden ayırma>> diye annesini uyarmayı ihmal etmedi.

<<Birinin seni kaçırmısından mı korkuyor?>> Lydia bunu neşeli bir yonda söylemişti, ama konukların arasına doğru yürüyen oğlunun arkasından bakarken gözlerinde düşünceli bir ifade belirmişti. Sonra yeniden Lee'ye döndü. Uygun sözcükleri aramakta güçlük çektiği belli oluyordu, sonunda, <<Eskisinden... daha iyi anlaşıyorsunuz,>> dedi.

Demek Lydia hala o günleri unutmamıştı. Hiç renk vermeden, <<Öyle,>> diye karşılık verdi Lee ona.

Lydia içini çekti. Lee'ye partiyi nasıl bulduğunu sorması üzerine, genç kadın onu bu kadar başarılı bir parti verdiği için kutladı ve <<Bütün bunları tek başınıza nasıl hallettiniz şaşıyorum>> diye ekledi.

<<Ann Bowie'nin desteğiyle,>> dedi Lydia. <<Nehirde dolaştığımız gün sana sözünü edecektim. Bana çok büyük destek oldu.>>

Lee birden kanının donduğunu hissetti. Slade'le arasındaki sorunların başlıca nedeni Bowieler olmuştu. Sinirli bir tavırla, <<Bir de oğlu vardı galiba>> dedi.

<<Ray... Deniz aşırı bir ülkede çalışıyor şimdi. Slade ona bir iş buldu, ama Ann hala onun için üzülüyor.>>

<< Slade'in ondan hoşlanmadığını sanıyordum.>>

<<Onun yaşam biçimini tasvip etmiyordu ama, Slade görüldüğü kadar sert bir adam değildir. Ray'le oturup konuştu, onu yola getirmek için elinden geleni yaptı. Ray de onun öğütlerini dinledi.>>

Bir süre daha konuştular. Slade yanlarına geldiği zaman Lydia istemeye istemeye Lee'ye veda etti.

<<Bir daha görüşemezsek, seni telefonla ararım. Bir akşam bize yemeğe gelirsin belki de.>>

Lee ile Slade büfeden yiyeceklerini aldıktan sonra diğerlerinin yanına gittiler. Kısa bir süre içerisinde Slade hem Julia'yı hem de Sandra'yı olumlu bir şekilde etkilemeyi başarmıştı. Ancak Matt arada bir düşünceli düşünceli Lee'den yana bakıyordu. Daha sonra havai fişekleri seyretmek için ön bahçeye çıktılar.

Bir süre sonra Slade <<Biraz daha konukların arasında dolaşmam gerekiyor.>> dedi <<Ama daha sonra buradan gidebiliriz.>>

Tekrar evden içeri girdikleri zaman Lee, Slade'e Julia'yla Sandra'yı bulmaya çalışacağını söyledi ama onları bulamadan başka arkadaşlarıyla karşılaşmıştı, ardından pek fazla tanımadığı bir erkek onu dansa kaldırdı. O andan itibaren onunla dans etmek için erkekler kuyruğa girdiler adeta. Tam biriyle dansı sona ermişti ki, yanlarından geçen bir kadınla çarpıştı ve kadının elinde tuttuğu bardağın içindeki içkinin yarısı Lee'nin üstüne döküldü. Konuklardan biri, eğer hemen eteğini yıkamazsa içkinin leke bırakabileceğini hatırlattı.

Etekleri zambak gibi bacaklarına yapışmış bir halde evden içeri giren Lee telaşla üst kata çıktı. Banyoların nerede olduğunu hatırlıyordu, birincisini denedi, biri kullanıyordu, bunun üzerine ikincisine koştu. Bu boştu, kapıyı arkasından kilitleyen genç kadın elbisesini üstünden çıkarıp eteğini suyla temizledi.

İşi bitmişti. Tekrar koridora çıktı, ama daha iki adım atmamıştı ki karşısında Slade'i buldu.

<<Nereledeydin?>> diye parladı Slade birden.

Onun gözlerindeki öfke karşısında Lee birden ne söyleyeceğini şaşırverdi. Bu fırsattan yararlanan Slade <<Karşına çıkan her erkekle flört ettiğin yetmiyormuş gibi bir de burasını karıştırmaya mı niyetleniyordun?>> diye bağırıldı.

Lee çok incinmişti. <<Kimseyle flört etmedim ben>> dedi zorlukla. <<Konuklarınıza karşı gösterdiğim nezaketi...>>

<<Nezaketi mi?>> Genç adamın dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. <<Neredeyse adamın üstüne yıkılacaktın. Şunu sakın aklından çıkarma, senin eskiden nasıl biri olduğunu hala unutmadım.>>

<<O zamanlar çok gençtim.>> dedi Lee üzüntüyle. <<Erkeklerle sadece uzaktan flört ederdim. Bunu da herhalde kendimi sınamak için yapıyordum. Bu gibi konulardaki cahilliğimi sen de biliyorsun!>> diye hatırlattı Lee acı acı.

Ama bu, Slade'in onu aşağılamasını engellememişti. <<Ama buna eğilimin vardı. Eğer önüne ben çıkmamış olsaydım, karşına çıkan ilk erkekle giderdin. Senin gibi ateşli bir kadının uzun süre dayanacağına ölsem inanmam.>>

<<Seninle birlikte gitmem için beni sen zorladın, şimdide kalkmış bana hakaret ediyorsun!>>

<<Bunu senin iyiliğin için yapmıştım, düzeleceğini sanıyordum! Yakalanırsan başına neler geleceği konusunda seni uyarılmıştım ama sen hala dersini almamışsın. Annemin mücevherlerinin çoğu kasada kilitli ama sen belki bir şeyler bulurum diye bir göz atmak cesaretini gösterdin bakıyorum.>>

<<Sen iğrenç bir yaratıksın!>> Lee'nin gözleri yaşlarla dolmuştu.

<<Oh, Lee!>> diye inledi Slade birden. <<Belki de seni bu hale ben getirdim bilemiyorum. Ama gel bu konuda daha fazla tartışmalım.>>

<<Biri elbiseme içki döktü.>> diye açıkladı Lee hıçkırıklarının arasından. <<Eteğimi yıkamak için çıkmıştım buraya. Sana yemin ederim, buraya çıkmakta başka amacım yoktu.>>

Slade onun başını göğsüne dayadı. Cebinden çıkardığı mendili uzattı. <<Özür dilerim Lee,>> diye mırıldandı. <<Bunu unutamam artık. Parti neredeyse sona ermek üzere, artık rahatça gidebiliriz buradan. Daha aramızda halletmemiz gereken pek çok konu var. Sanırım Lydia bundan sonrasını tek başına halledebilir.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:08:14 ÖS

---

8. bölüm

Arabaya bindikleri zaman Lee kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Slade'e elbisesinin hala ıslak olan eteğini göstermiş, bu arada Slade de aşağıdayken olay hakkında konukların söylediği bazı şeyleri duymuş olduğunu hatırlamıştı. Büyük bir içtenlikle Lee'den üst üste özür dilemesi üzerine genç kadın sonunda onu affetmişti.

Slade yan gözle yanında oturan Lee'ye baktı. Ne kadar da korunmasız görünüyordu. Aslında onun hırsızlık yapabileceğine hiçbir zaman inanmamıştı. Ona tümüyle güvendiği söylenemezdi ama içgüdüsel olarak, hatta geçmişte olan o olay sırasında bile, Lee'nin bir hırsız olabileceğine hiçbir zaman inanmamıştı. Bazı gerçekleri hala bilmemesine rağmen bu geceki öfkesinin asıl nedenini artık biliyordu, onun başka erkeklerle dans ettiğini görmek çileden çıkarmıştı onu. Bahçede dolaşırken konukların, birinin üstüne içki döktüğünden söz ettikleri duymuş ama Lee'yi ortalarda göremeyince, onun dans ettiği erkelerden biriyle ağaçların altında kaybolduğunu sanmıştı. Bütün bahçenin altını üstüne getirmesine rağmen onu bulamayınca evi aramaya karar vermiş ve koridorda karşılaştıkları zaman, öfkesinin asıl nedenini gizleyebilmek için onu hırsızlıkla suçlamıştı. Lee'nin, onu ne kadar kıskandığını öğrenmesini istemiyordu.

Slade motoru çalıştırmamıştı bile, arkasına yaslanmış öylece duruyordu. Lee sinirlerinin gerilmeye başladığını hissetti. Slade'in davranışlarının nedenini araştırmaya çalışmadı bile, çünkü her zamanki gibi, onun kendine güvenmediği sonucuna varacağından emindi. Bu güvensizliği silebilmesi için, o gece Lydia'nın yatak odasında neler olduğunu anlatması gerekiyordu, ama Ann Bowie'nin hala onların yanında çalıştığını öğrendikten sonra bunu yapamazdı. Kendi mutluluğu uğruna, başkalarına zarar gelmesine izin veremezdi. Hem gerçeği öğrendiği zaman Slade'in kendisine karşı daha farklı davranacağını nasıl garanti edebilirdi?

Slade'in hala ağzını açmadığını görünce, daha fazla dayanamayarak, <<Keşke Julia ile Nigel'la dönsedydim.>> dedi.

<<Hayır!>> Slade birden ondan yana döndü ve Lee'nin karşı koymasına fırsat vermeden kendine doğru çekti. Sokak lambalarının ölgün ışığı altında genç adamın yüzü her zamankinden solgun görünüyordu. Başını Lee'nin saçlarının arsına gömdü.

<<Bir tanem>> diye inledi genç adam. <<Bu gece sana ikimizin de unutamayacağı bir gece yaşatmaya söz vermiş olmama rağmen her şeyi berbat ettim... Affet beni ne olur. Beni affettiğini duyana kadar içim rahat etmeyecek. Seni görmeyince ne kadar korktuğumu anlatamam. Sandım ki...>>

Cümlesini tamamlayamadığını gören Lee, onun yeniden aralarındaki güvensizlikten söz edeceğini sandı. Ama genç adamın ellerinin nasıl titrediğini fark edince birden üzüldü, unutmuştu artık o olayı. Slade her zaman o kadar güçlü bir erkekti ki, onun en ufak bir zayıflık göstermesi bile, Lee'nin yüreğinin ona karşı sonsuz bir sevgiyle dolmasına, tüm öfkesinin geçmesine neden oluyordu. Slade, onu ne kadar sevdiğini nasıl da anlayamıyordu? Görmüyor muydu?

Sevgisini daha fazla içinde tutamayacağını hisseden Lee onu yanağından öptü ve yumuşak bir sesle <<Seni affettim.>> dedi.

Slade içini çekti. <<Dans ettiğin o erkekler...>>

Slade bunları söyleyebilmek için kendini ne kadar da zorluyordu. Daha fazla dayanamayan Lee hemen atıldı. <<Onların benim için hiçbir önemi yoktu.>>

Slade'in dudaklarında duyduğu iç rahatlığını gösteren kocaman bir tebessüm belirmişti. Lee'nin dudaklarına mutluluğunu belirten bir öpücük kondurduktan sonra motoru çalıştırdı. <<Suratlarına bir yumruk patlatmamak için kendimi zor tuttum.>>

Lee kıkır kıkır gülüyordu. <<Çok tatlısın.>> demekten alamadı kendini.

Anayola çıktıkları zaman Lee, onun arabayı Reading yönüne sürdüğünü fark etti birden. <<Neden beni evime götürmüyorsun?>> diye sordu hemen. Saat çoktan gece yarısını geçmişti.

<<Senden ayrılmak istemiyorum.>> Slade'in dudakları kasılmıştı. <<Evinse bir sürü insanla dolu. Meraklı gözlerden hiç hoşlanmam.>>

Üç haftadan beri birbirlerini görmemiş olmalarına ve hala ona doyamamış olmasına rağmen, nedense Lee onunla birlikte gitmek istemiyordu. Eğer Slade ona evlenme teklif etme niyetindeyse, neden onu Reading'e götürme ihtiyacını hissetmişti? Hem Reading'te nereye gideceklerdi?

Slade'e nereye gittiklerini sorduğu zaman aldığı cevap, <<Benim daireme.>> oldu.

Bu Lee'nin bir kat daha isteksizleşmesine neden olmuştu. <<River Bende'e dönmeyi tercih ederim Slade. Hem arkadaşlarım bizi rahatsız etmezler..>>

<<Benim dairemi tercih ederim.>> oldu Slade'in cevabı. <<Hem sana söz, gün doğmadan seni evine bırakacağım.>>

Lee, fabrikanın üst katındaki o daireyi çoktan unutmuştu. Çevrede kimsecikler yoktu ama nedense Lee içeri girmek istemiyordu. Artık Slade'in kendine evlenme teklifinde bulunmayacağına iyice inanmaya başlamıştı. Bu durumda, onun özel zevklerine daha fazla alet olmak istemiyordu. Slade'i çok sevmesine rağmen, bu son hareketi onu incitmişti. Onunla birlikte daireye çıkarlarsa, o zaman Slade ondan dilediği gibi yararlanacaktı. Böylece de üstünde her türlü hakka sahip olduğunu ispatlamış olacaktı.

<<Eve gitmeyi tercih ederdim.>> dedi Lee gergin tavrıyla.

<<Lee, buraya gel!>> Slade elini ona uzatmıştı. <<Bir yabancıymışım gibi davranma bana.>> Lee'yi kendine doğru çekti.

Lee bir adım geriledi, ama her zaman ki gibi Slade'e karşı hisleri ağır basmıştı, daha şimdiden onun karşı konulmaz çekimini hissediyordu damarlarında. Slade'in solukları sıklaşmıştı. Onu nasıl böylesine etkileyebildiğini hala anlayamıyordu Lee.

Başını kaldırıp dudaklarını Slade'e uzattı. Daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Onun dudaklarının yumuşaklığını hissetmeye ihtiyacı vardı. Büyük bir açlıkla öpüştüler.

Nefes alabilmek için birbirlerinden uzaklaştıkları bir sırada, <<Slade,>> diye boğuk boğuk fısıldadı Lee. <<Keşke bu an sonsuza dek sürebilse.>>

Slade, dudaklarını onun boynunun en hassas noktalarında dolaştırmaya başladı. <<Hayatta tek istediğim kadın sensin.>> diye inledi Slade. <<Seni buraya bir gecelik zevk uğruna getirmedim... Bana inanmalısın!>>

Lee içini çekti. <<Ancak...>>

Slade başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. <<Ancak... ne?>>

<<Bilemiyorum.>> Lee sıkıntılı bir tavırla kımıldandı. <<Belki de ben bunlarla yetinemiyorum.>>

Slade onu kollarının arasında sıktı ama sesi kuru çıkıyordu. <<Aramızdaki ilişkinin bir eksiği olduğunu hiç sanmıyorum. Sen de çok iyi biliyorsun ki, bunun dışında bir ilişki ikimiz içinde uygun olmazdı.>>

Lee irkildi, ne kadar da ikna edici konuşuyordu. <<Peki, bu ilişkiyi güvence altına almaktan neden korkuyorsun?>>

<<Şu güvence dediğin şeylerin bazı şeyleri öldürmesinden korkuyorum.>> diye sertçe karşılık verdi Slade.

<<Gerçek anlamda birbirimizin olursak korkulacak bir şey olmaz.>>

Slade'in yüz hatları birden gerilmişti. Birden arabadan inen Slade, Lee'yi indirdikten sonra onu asansöre doğru götürdü. Asansörün kapısını arkalarından kapadıktan sonra, <<Seninle konuşmamız gerekiyor >> diye söylendi. <<Yolculuğum sırasında ikimizle ilgili planlar yaptım.>>

<<Planlar mı?>> Lee bunları duymak istediğinden pek emin değildi..

<<Biraz bekle.>> İndikleri küçük koridorun sonundaki oda, Slade'in dairesiydi. İçeri girdikten sonra Lee'nin paltosunu sandalyelerden birinin üstüne atan Slade yeniden genç kadına döndü. <<Daha önce buraya hiç gelmemiştin öyle değil mi?>> diye sordu gülümseyerek.

<<Gelmediğimi sen de biliyorsun.>> Çevresine bakınmadı bile. Gözleri Slade'in üstündeydi. Genç adam her zamanki kendinden emin havasına bürünmüştü yeniden. Gülümsüyordu ama bu Lee'nin içinin daha da kararmasına neden olmuştu. <<Planların neymiş bakalım?>> diye sordu genç adamın içki teklifini reddettikten sonra.

Slade eliyle oturmasını işaret edip, <<Seni daha çok görmek istiyorum,>> diye söze başladı. <<En iyisinin birlikte yaşamamız olduğuna karar verdim.>>

Lee içini çekti bu konuşmanın bugüne kadar yaptıklarından pek farklı olmayacağını anlamıştı. <<Bu tür ilişkiler için yaşım biraz büyük Slade>> dedi yorgun bir tavırla.

<<Başka ne öneriyorsun öyleyse? Birbirimizi istiyoruz ama bunun dışında pek ortak yanımız yok. Bunu böylece kabullenip çocukça davranmaktan vazgeçmelisin.>>

Lee başını dikleştirip, büyük bir cesaretle, <<Sence evlenmek istemek çocukluk mu?>> diye

sordu.

Gösterdiği bu dürüstlük Slade'ı sarsmıştı. Odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu şimdi. <<Bazı insanlar için olmayabilir ama bizim için bir felaket olur. Hem boşanma derdi olmadan ayrılmak çok daha kolaydır.>>

Lee çok incinmişti. <<Yine de evli olmayı tercih ederim Slade.>>

Slade'in kabuğuna çekildiğini hissedebiliyordu. <<İkimiz de evlenebilecek tip insanlar değiliz Lee, bunu sen de biliyorsun. Hiçbir zaman aksini iddia etmedim. Birine bağlı olmaktan hiç hoşlanmıyorum. Açık konuştuğumuza göre, senin iyi bir eş olacak niteliklere sahip olmadığını biliyorum. Çok sorumsuz ve başına buyruk birisin.>>

Lee'nin suskunluğunu isteklerine boyun eğmeye hazır olduğuna yoran Slade, <<Benim dediğim gibi yapalım,>> dedi.

<<Bu yeterli değil.>>

<<Yeterlidir. Dilediğin her şeye sahip olacaksın.>>

<<Senin dışında ama...>>

Slade'in kaşları çatılmıştı. <<Mümkün olduğu kadar yanında olmaya gayret ederim tatlım ama birlikte gidemeyeceğimiz yolculuklar olursa, o zaman seni meşgul edecek bir mesleğin var. Bu konuda çok başarılı olduğumu biliyorum. Senden yazı yazmayı bırakmanı isteyecek kadar bencil değilim.>>

Sıcacık bir öpücük kondurdu Lee'nin dudaklarına. Onu yola getirmenin en iyi yolunun bu olduğuna inandığı belli oluyordu. Lee onun isteklerine boyun eğerse her şey yoluna girecekti, biliyordu ama yapamazdı. Slade'e çok değiştiğini söylemişti, eğer şimdi ona evet derse Slade kendisine bir daha inanmazdı.

Yanaklarından aşağı yaşlar süzülüyordu, Slade'ı seviyordu. Hep onunla birlikte olmak istiyordu ama Slade onu şirin bir oyuncayağıymış gibi görüyordu. Her şeye rağmen, onunla birlikte olmak onsuz yaşamaktan daha iyi değil miydi? Eskiden nasıl yaşamışlarsa yeniden aynı düzeni kurmalarının ne sakıncası vardı?

Ne ki Slade onu sevmiyordu, aradan geçen bunca zamandan sonra da, bir daha sevmeyeceğinden emindi Lee. Onun sevgisi olmadan gerçekten mutlu olabilir miydi? O gerçek bir evlilik istiyordu. Artık olgun bir kadın olmuştu, geleceğini karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan bir beraberlik üzerine kurmak istiyordu.

<<Benden ne istediğinin farkında değilsin sen.>> dedi Lee. Onu kendinden uzaklaştırıcaksa çok güçlü olması gerekiyordu. <<Geçmişteki hataları mı tekrarlırsam büyük bir aptallık etmiş olurum. Senin gibi bir adamla hiçbir zaman mutlu olamayacağımı anladım artık.>>

Bu cevabı Slade'ı çok sarsmıştı. <<Benim gibi bir adamla mı?>> diye patladı Slade birden. Genç adamın yüzü bir anda kararmıştı.

<< Slade!>>

<<Açıklamana hiç gerek yok,>> diye tersledi Slade. <<Ne demek istediğini çok iyi anladım. Kafanda geliştirdiğin hayal dünyasına uymadığım için benden kötüsü yok değil mi?>>

<<Hayal dünyası mı? Neden söz ediyorsun sen? Hayal kuran sendin unuttun mu? Son birkaç haftaya kadar kuzeninle nişanlıydım ben.>>

<<Ve ben geri döndüm.>> Genç adamın yeşil gözleri tehlikeli bir biçimde kısılmıştı. <<Ben de ailemizde ki tek aptal yaratığın Matt olduğunu sanıyordum. Nişanınızı bozmam pek zor olmadı, değil mi? Hala seni unutamamış olduğumu fark ettiğin an, gözünü daha yükseklere çevirdin... Ben araya girmeseydim bile Matt'den ayrılacaktın. Ama şimdi, benim Matt gibi zayıf biri olmadığımı anlayınca sinirleniyorsun!>>

Lee'nin yüzü solmuştu sesi acıyla doluydu. <<Benim hakkımda böyle düşündüğüne göre, bundan böyle birbirimizi görmemiz için bir neden kaldığını sanmıyorum.>>

<<Matt'e mi döneceksin? Yoksa başka bir erkek mi bulacaksın kendine?>>

<<Hayır!>> Boğazı düğümlenmişti adeta. Slade'in kendini daha fazla incitmesine izin vermeden oradan gitmeliydi. Yerinden fırlayıp kapıya doğru koştu., ama kapı kilitliydi ve Slade da arkasında duruyordu. <<Ben evime dönüyorum!>> diye bağırdı.

<<Hiçbir yere gitmiyorsun sen!>> Lee kadar o da kararlı görünüyordu. Genç kadını kolundan tutup kendine çevirdi. <<Gitmek istediğini de hiç sanmıyorum. İstemeseydin benimle buraya gelmezdin.>> Lee'yi kollarının arasına alıp vahşi bir ihtirasla öpmeye başladı.

<<En iyi anlaşma yolumuz bu.>> diye mırıldandı Slade nefes almak için dudakları ayrıldığında. <<Ne zaman konuşmaya kalksak sonu kavgayla bitiyor.>>

<<Lütfen beni evime götür.>> diye boynunu büktü Lee. <<Kapıyı aç, eve kadar yürümeye bile razıyım.>>

Ama Slade onun bu sözlerine gülüp geçmişti. Genç adamın elleri bedeninde dolaşmaya başlayınca Lee titremeye başladı. Bir türlü kendine hakim olamıyordu. Dudakları yeniden birleşirken genç adamın adını fısıldıyordu farkında olmadan. İçinden yükselen ihtiras dalgasına daha fazla karşı koyamayacağını hissederek, son bir gayretle dudaklarını, kendine binlerce ayrı zevk yaşatan genç adamın dudaklarından çekti ve <<Yapma>> diye yalvardı.

Ama Slade ona aldırmamıştı bile. Lee'nin tüm çırpınışlarına rağmen, kendisini arzuladığına öylesine emindi ki.

<<Lee, biraz mantıklı ol,>> diye mırıldandı Slade.

<<Mantıklı olmaya çalışıyorum zaten.>> Lee kendini boğulmak üzere olan bir yüzücüye benzetiyordu şu an. <<Mantıksız olan sensin!>>

Slade'in öpücükleri giderek daha ateşli olmaya başlamıştı, bacaklarının kendini daha fazla taşıyamayacağını hisseden Lee düşmemek için ona sıkı sıkı tutundu.

Onun bu halini fark eden Slade, hiç vakit kaybetmeden, <<Gerçekten beni istemediğini iddia edebilir misin artık?>> diye sordu.

Lee'ye hiçbir şey söylemeden ona bakıyordu. Ama yarı aralık duran dudakları Slade'e aradığı cevabı vermişti.

Slade onu kucağına aldığı gibi koridorun öbür ucundaki yatak odalarından birine götürdü. Genç kadını yavaşça yatağın üstüne bıraktıktan sonra elbisesini üstünden çıkarıp aldı. Bir süre olduğu

yerde durup Lee'nin çıplak vücudunu seyrettikten sonra kendiside soyundu ve Lee'nin yanına uzandı.

Lee bugüne kadar hiç böylesine muhteşem bir birleşme yaşadıklarını hatırlamıyordu. Genç adamın kollarında yatarken, birlikte yaşadıkları anın etkisinden sıyrılamamış olan Lee, hala hafif hafif ürpermesine rağmen yüreğinde bir ağırlık hissetti.

Slade'se savaşı kazanmasına rağmen yenik düşmüş bir komutan ezikliğiyle yatıyordu yanında. Lee'nin ayağa kalkmak için yerinden doğrulması üzerine, genç adam onu kolundan tuttu. Dirseğinin üstünde doğrulup genç kadının biçimli vücuduna baktı. <<Benden nefret ediyorsun değil mi?>> diye sordu Slade.

Nefret mi? Buna inanmak üzereydi. Slade onun için büyük bir zevk kaynağıydı, ama başka bir açıdan bakıldığında bundan büyük bir utanç duyduğunu da itiraf etmek zorundaydı. Kendini aşağılanmış hissediyordu. Duyguları yüzüne yansımış olmalıydı, zira Slade'in yüzü birden kireç gibi bembeyaz kesildi.

<<Söyle bana, doğru değil mi?>> diye ısrar etti Slade.

<<Şu anda... Evet.>>

<<Tanrının cezası... Giyin artık.>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:09:04 ÖS

Slade sanki aralarındaki her şey bitmiş gibi konuşmuştu. Lee içinde bir şeylerin koptuğunu hissetti. Yataktan kalkan Slade, yerden giysilerini aldıktan sonra odadan çıktı. Lee güçlükle yutkundu, kalbini buz gibi bir elin sıkıştığını hissediyordu.

Slade onu oturma odasında bekliyordu. Genç adamın yüzündeki ciddi ifade Lee'yi bir kez daha sarsmıştı. Boş gözlerini Lee'ye dikmiş bakıyordu, genç kadınsa onun bir şeyler söylemesini bekledi.

Solgun bir yüzle karşısında duran Lee'ye bir süre baktıktan sonra, sanki boğazına bir şey takılmış gibi üst üste birkaç kez yutkunan Slade, <<Artık benden korkman için hiçbir neden yok, Lee.>> dedi. Genç adamın sesindeki kendi kendini aşağılayan ton, Lee'nin irkilmesine neden olmuştu.

Onun hayatında ilk kez olarak, yaptığından utandığına şahit oluyordu Lee. Onunla konuşmak ona bir şeyler söylemek istedi, ama dudaklarından sadece genç adamın adı dökülmüştü. Kafasının içi öylesine allak bullak olmuştu ki, söyleyecek başka bir şey bulamadı. Bir süre ona baktı. Slade giyinmişti, ama dağınık saçlarını taramamıştı. Sanki sonucuna katlanması çok zor olmasına rağmen, kendine göre birtakım kararlar almış gibi bir hali vardı genç adamın. Gergin görünüyordu, dudakları sert bir çizgi halini almıştı.

Birden Lee'nin içinde, yanına gidip onu teselli etmek geldi, ama Slade onu önemsemiyordu ki, hiçbir zaman da önemsememişti zaten! Aralarında yalnızca cinselliği aşmayan karşılıklı bir çekim vardı ve her karşılaştıklarında Slade kendini buna kaptırıp genç kadına sahip olmuştu. Ve Lee'den istediklerini elde edebilmek için de yine bu cinsel çekime başvurmuştu. İşte şu anda kendinden bu kadar utanmasının nedeni buydu. Kendine çok yeni olan bu duyguya daha fazla tahammül edemeyeceğini hissetmiş olmalıydı. Şu anda Slade'in tek düşüncesi onu başından atmaktı, böylece süreli hatasını hatırlamak zorunda kalmayacaktı.

Gözlerini Slade'den koparan Lee pardösüsünü aramaya başladı. Ama ondan daha atik davranan Slade, girdikleri zaman bir sandalyenin üstüne bıraktığı pardösüyü alıp onun omzuna koydu hemen. Ali Lee'nin koluna değdiği zaman, genç kadının elektrik çarpmış gibi yerinden sıçradığını o da fark etmişti.

Onun bu hareketini kendine göre yorumlayan Slade, <<Seni evine bırakacağım korkma.>> dedi.

Lee yutkundu. Genç kadının yüzündeki acı dolu ifadeyi kaçırmamış olan Slade, onun kendinden korktuğunu sanmıştı, yüzü iyice asıldı. <<Artık benden korkman için bir neden olmadığını söylememiş miydin sana Lee?>>

<<Biliyorum,>> diye fısıldadı genç kadın.

<<Duygularını önemsemediğimi sanıyordum ama öyle değil...>>

<<Slade?>>

<<Benden ne kadar nefret ettiğini tekrarlamana gerek yok.>> diye mırıldandı Slade. <<Sonunda sana inanmaya başladım. İkimiz için yaptığım planları artık uygulamak niyetinde değilim. Şu son beş yıl içerisinde değiştiğini söylüyordun, galiba bende değişmişim...>>

Lee birden sinirlendi. <<Eğer ikimizde düş kırıklığına uğradıysak, bu senin kabahatin!>> diye bağırdı genç adamın yüzüne. <<Her istediğini elde edersin, öyle değil mi? Ama bir an için durup da kurbanının neler hissettiğini düşünmedin. Seksin tek başına yeterli olmadığını anlamaya başladıysan, sana bir şey söyleyeyim mi, senin doymak bilmeyen zevklerini kimsenin tatmin edebileceğine inanmıyorum.>>

Biraz fazla ileri gitmişti galiba... Slade'in yüzü bembeyaz kesilmişti. Aralarında buz gibi bir sessizlik oldu. Sonunda sessizliği ilk bozan Slade'in buz gibi sesi oldu. <<Bitti mi?>> diye soruşundan Lee onun kendini hiçbir zaman affetmeyeceğini anlamıştı. <<Öfkeli bir bakire gibi davranıyorsun ama seks konusunda seninde benden aşağı kalır yanın yok. Bana vermeye hazır olduğundan fazlasını istemedim senden. Bunun için de çok yüksek bir bedel ödedim, unuttun mu?>>

Lee ona dikkatle bakıyordu şimdi. Genç adamın gözlerinde şimdi bile bir açlık vardı, ancak şu sırada yeniden sevişirlerse bunun sevgiden çok bir öç alma olacağını anlamıştı. Gururla başını dikleştirip, <<Sanki yaptıklarım için bir karşılık beklemişim gibi konuşuyorsun.>> dedi Lee.

<<Ama son istediğini kabul etmedim.>>

<<Özgürlüğünden söz ediyor olmalısın,>> dedi Lee alaycı bir tavırla. <<Ölsen bile vazgeçmeyeceksin bundan galiba.>>

Slade hafifçe irkildi. <<Bugüne kadar hiçbir kadın bunu benden alamadı, alamayacak da.>>

Bu Lee için her şeyin sonu demekti. Artık söyleyecek başka bir şey kalmamıştı. <<Senden nefret ediyorum!>> diyebilirdi sadece.

<<Eğer için rahat edecekse, yaptığım bazı şeylerden dolayı bende kendimden nefret ediyorum. Şimdi gidebilir miyiz?>>

Arabaya bindikleri zaman, Lee'nin yanaklarından süzülen yaşları görünce, cebinden çıkardığı mendilli genç kadının kucağına bırakarak motoru çalıştırdı. Genç adamın dudakları bir çizgi halini almıştı, direksiyonu kavrayan parmaklarıysa, sıkılmaktan bembeyaz kesilmişti. Lee şu anda gururunu ayaklar altına alıp ona yalvardığı takdir de genç adamın kendisini affedeceğinden ve

yeniden birlikte olacaklarından emindi. Ama bunun durumu olduğundan daha iyiye götürmeyeceğini biliyordu. İçten olmayan bir sevgi, ikisini de daha fazla üzmemekten başka bir işe yaramayacaktı.

River Bend'e geldikleri zaman Lee, ona kendini eve bıraktığı için teşekkür etmeyi ihmal etmemişti. Slade'se onu başıyla selamladıktan sonra arkasına bile bakmadan yola koyulmuştu.

Ertesi saba Julia onunla dalga geçti. <<Dün gece herkesin gözü senin üstündeydi Lee.>>

<<Çok da ağzı sıkı biriymişsin,>> diye atıldı Sandra da. <<Kasabanın en gözde erkeği ile aran bu kadar iyi olduğunu kimseye söylememiştin.>> Sonra birden, <<En gözde erkeklerinden biriyle,>> diye düzeltti sözünü. Lee onun Matt'i düşündüğünü anladı.

O sabah kahvaltayı hazırlama sırası kendisinde oldu için Lee, utançtan kızaracağı yerde üzüntüsünden solan yüzünü ocağa dönerek arkadaşlarından gizlemeyi başarmıştı. <<Eğer bu sözlerinle Slade Western'i kastediyorsan onu bir daha görmeyeceğim.>> İlgisini tavada pişen omlete vermeye çalıştı. Sakin görünmeye çalışarak <<Hem benim gibi kasabalı kızlar ona göre değil>> diye ekledi.

<<Ama dün gece herkesin üzerinde daha farklı bir izlenim uyandırdınız.>> diye ısrar etti Sandra.

<<İyi ama benimle bir daha görüşmek istediğini söylemedi bana.>>

Aradan birkaç gün geçmesine rağmen Slade'in hala kendini aramaması üzerine Lee onun, bir daha görüşmemeleri isteğini kabullenmiş olduğunu ve kendini aramayacağını anlamıştı. Ara sıra verdiği kararın yerinde olup olmadığı konusunda şüpheye düştüğü oluyordu. Kendini bu kadar kötü hissedeceğini hiç tahmin etmemişti. Hele Nigel'in sofrada ondan söz ettiği anlarda, her şeyi bir yana bırakıp onu aramak isteği yükseliyordu içinden... Onunla her türlü koşul altında bile yaşamaya razı olduğu anlar oluyordu...

Paris'te, Slade'den kaçtığı zaman çok üzülmüştü, ama onu izleyen kaza ve bellek kaybı bu şokun etkisini önemli bir ölçüde hafifletmişti. Ama o günden bu yana, kendisi bile farkına varmadan, genç adama karşı sevgisi her geçen gün biraz daha artmıştı ve şu andaki üzüntüsü geçmiştekine hiç benzemiyordu. Matt'le nişanlanmasının ne kadar büyük bir hata olduğunu artık daha iyi anlıyordu. Tüm acımasızlığına rağmen Slade ona büyük bir iyilik yapmış ve sonu bir felakete bitmesi olası bir ilişkiden onu tam zamanında çekip almıştı. Belki zamanla Slade'i kalbinden söküp atacak ve yeniden aşık olacaktı, ama onu tümüyle içinden atmadan başka bir erkeğe bağlanması cinayet olurdu.

Slade'in River Bend'e uğramadığını gören Julia ile Sandra bir süre sonra ona takılmaktan vazgeçmişlerdi. Ancak her geçen gün Lee'nin biraz daha sararıp solduğu Matt'in gözünden kaçmamıştı. Yine de genç adam bu konuda bir şey söylememeyi tercih ediyordu.

Slade'in hala Reading'te olduğunu bilmesine rağmen pek ender kasabaya inen Lee, onunla karşılaşmayacaklarını biliyordu. Yeniden karşılaştıklarında, barbekünün verildiği geceden bu yana aradan tam üç hafta geçmişti. Oturup Slade'i düşüneceği yerde bir an önce kitabını bitirmeye karar veren genç kadın, sonunda bu işi tamamlamıştı. Tek karar veremediği nokta, bunu postayla mı yollayacağı yoksa yayın evine gidip elden mi vereceğiydi. Tam bu sırada Dulcie ona telefon etmiş ve birkaç günlüğüne Trigg'e bakıp bakamayacağını sormuştu.

Kitabı bittiği için aklını meşgul edecek bir şeyi olmayan Lee bunu sevinerek kabul etti. Kitabını hangi yolla yayın evine ulaştıracağı konusunu Trigg gittikten sonra düşünmeye karar verdi. Trigg, River Bend'e geldiği gün, ona oyuncak trenlerle ilgili bir kitap almak üzere Reading'e inmişlerdi. Girdikleri kitapçıda Mrs. Western ve Slade'le karşılaştılar.

Onları ilk gören Trigg oldu. Bağıra bağıra, <<Bak Lee>> dedi. <<Senin motosikletini çalan adamla bizi teknesiyle dolaştıran hanım var şurada! Acaba bu kez de onun teknesini mi çalacak dersin?>>

Herkesin gülümseyerek kendilerine baktığını fark eden Lee, Trigg'i susturdu. Slade onları duymamış gibi elindeki kitabın sayfalarını çevirmeye devam ediyordu ama Mrs. Western hemen yanlarına geldi.

<<Merhaba küçük dostum,>> diyerek Trigg'in yanaklarını öptükten sonra Lee'ye dönen Mrs. Western, <<Seni gördüğüme çok sevindim>> dedi <<Nasılsın?>>

<<İyiyim ya siz?>> diye sordu Lee neşeli görünmeye çalışarak.

Mrs. Western'in da iyi olduğunu söylemesinden sonra, gözlerini Slade'in kendilerine dönük olan sırtından çeken Lee buraya geliş nedenlerini açıkladı. <<Trigg'e oyuncak trenlerle ilgili bir kitap arıyorduk.>>

<<Yine Lee'nin yanında kalıyorum,>> dedi Trigg dudaklarında memnun bir gülümsemeye. <<Annemle babam birkaç günlüğüne Londra'ya gittiler.>>

Mrs. Western, Trigg'le konuşmaya başlamıştı. Lee onlara belli etmeden başını kaldırıp Slade'e baktı. Genç adamın kendilerinden birkaç adım uzakta durduğunu gördüğü zaman epeyce şaşırıldı. Slade acı dolu gözlerini onun yüzüne dikmiş bakıyordu. Lee gibi o da zayıflamıştı. Bakışları karşılaştığı zaman Lee, nu gözlerde onun duygularıyla ilgili hiçbir şey bulamadı. Şu anda iki yabancı olabilirdi, genç adamın gözleri bombuştu.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:09:27 ÖS

Dokuzuncu bölüm

Lee üst üste birkaç derin soluk aldı. Slade'in gözlerindeki buz gibi ifadeyi görmesine rağmen hala onu gördüğü zaman içinde bir kıvılcım parlıyordu sanki. Mrs. Western'in kendisine, kitabını bitirip bitirmediğini sorduğunu duydu. Başıyla dalgın dalgın onayladıktan sonra birden kendini toparlayarak, <<Önümüzdeki hafta ya postayla yollayacağım ya da kendim elden götüreceğim.>> dedi.

<<Eminim yayımcın çok beğenecektir onu. Bir akşam yemeğe gelsene bize, bana kitabından söz edersin. Bu cumaya ne dersin?>> diyen Lydia ardından oğluna dönerek, <<Cuma akşamı senin için de uygun mu Slade?>> diye sordu.

Lee, Slade'den yana bakmaya korkuyordu. Slade'in onun annesiyle birlikte yemek yemesinden hoşlanmayacağından emindi. Yoksa Slade onun bu teklifi hemen kabul edeceğini mi sanıyordu? Beklide karşılaşmamak için o gece evde olmayabilirdi Slade.

Lee gülümsemeye çalışarak, <<Çok sevinirim.>> dedi. Slade'se umursamaz bir tavırla omuzlarını silkmişti.

<<Buna çok sevindim işte.>> Lydia memnun görünüyordu. << Slade eve pek ender kız arkadaşlarını getirir. En son...>>

Slade birden annesinin sözünü keserek, <<Miss Moreau'nun benim boş zamanlarımı nasıl değerlendirdiğini merak ettiğini hiç sanmıyorum anne.>> dedi.

<<Miss Moreau mu?>> Mrs. Western irileşmiş gözlerle oğluna bakıyordu. <<Ne kadar resmisin Slade. Ama bana Lee'nin yarı Fransız olduğunu hatırlattın. Fransız akrabalarıyla hiç görüşüyor musun Lee?>>

<<Hayır.>> Lee duraksadı. <<Bundan sonraki kitabıma başlamadan önce onları aramayı düşünüyordum. Birkaç haftalığına Fransa'ya gidebilirim.>>

Slade'in kaşları çatılmıştı ama hiçbir şey söylemedi.

<<Güzel bir değişiklik olur senin için.>> dedi Lydia. <<Hem kim bilir, bakarsın orada özel birisiyle tanışırın ve bir daha da geri dönmezsin. Fransızlar da epeyce yakışıklı oluyorlar.>> diye takıldı Mrs. Western. <<İlk bebeğinin vaftiz törenini görmek için ben de gelirim.>>

<<Lee kendi hayatını kendi başına düzenleyebilir.>> diye parladı Slade birden.

<<Ama iyi bir tatile ihtiyacı var.>> Mrs. Western, Lee'yi baştan aşağı şöyle bir süzdükten sonra, <<Seni son gördüğümde bu yana kaç kilo verdin?>> diye sordu.

<<Annem çok zayıfladığını söylüyor>> diye araya girdi Trigg.

<<Rejim yapıyordum.>> Trigg'e dönen Lee gitme zamanın geldiğini bildirdi ona. Mrs. Western'ı başıyla selamladıktan sonra Slade'e bir göz atmakla yetinip, Trigg'in elinden tuttuğu gibi kitapçıdan çıktı.

Bu karşılaşma Lee'yi çok sarsmıştı, kendini toparlaması epeyce sürdü. Akşam yemeği davetinden sıyrılmak için bir bahane aramasına rağmen ertesi sabah Lydia ona telefon ederek kendisini beklediklerini bildirmişti. Slade'in orada olmayacağını bilmesine rağmen, o evden içeri adımını attı andan itibaren her şeyin ona Slade'i hatırlatacağını biliyordu Lee. Lydia'nın teklifine hayır dememekle büyük bir yüreklilik göstermiş oluyordu.

Mrs. Western'in akşam yemeklerinde resmi giyinmekten hoşlandığını bildiği için o gece üstüne sade, siyah bir elbise giydi.

Kapıdan içeri giren Lee, Slade'in oturma odasında içkileri hazırlamakta olduğunu görünce, gerisin geriye dönüp kaçmamak için büyük çaba harcadı. Slade hiç kıpırdamadan yerinde durmuş onun içeri girmesini bekliyordu. Kendini yeterince topladığına kanaat getiren Lee içeri girdi. Odada kendisi dışında birkaç konuk daha vardı. Mrs. Western, Slade'in son anda fikrini değiştirip birkaç arkadaşını daha davet ettiğini söylemesi üzerine Lee gülümsemeye çalışarak, <<Çok iyi etmiş.>> dedi.

Kısa bir süre sonra diğer konukların, Slade'in iş arkadaşları olduğunu öğrendi. Bunlar Slade'in yakın arkadaşları olmadığından, sofrada genel konulardan söz edildi. Lee bunun nedenini anlamakta gecikmedi, Slade Lydia ile Lee'nin baş başa kalmalarını önlemek için bu insanları çağırılmıştı.

Özel konulara değinildiği tek zaman, konuklardan birinin Fransa'ya yaptığı turdan söz etmesi üzerine Mrs. Western'in Lee'ye dönerek, <<Miss Moreau'nun orada akrabaları vardır...>> dediği zaman oldu.

<<Öyle,>> dedi Lee konuyu açan çifte gülümseyerek. <<Ama bu güne kadar onlarla tanışmak kısmet olmadı. Birkaç yıl önce onları aramak için Dordogne'a inerken bir kaza geçirdim ve bu iş

orada kaldı.>>

Konuk kadın hemen ilgilenmişti. <<Size bir şey oldu mu?>> diye sordu. <<Fransızlar çok hızlı araba kullanıyorlar.>>

Bu konuyu açtığına bin kere pişman olan Lee kendisine bir şey olmadığını ancak bir süre için hafızasını kaybettiğini belirtti kısaca.

Lydia hemen onun imdadına yetişmişti. <<Yakında tekrar gidecek. Döndüğünde yeniden bir araya gelir bol bol Fransa'dan söz ederiz. Lee'nin babası Fransız'mış, annesiyse ünlü Amerikalı film yıldızı Belinda Farrell'di.>>

Birden bütün gözler Lee'nin üstüne çevrilmişti. <<Oh, ne kadar güzel!>> diye atıldı konuklardan biri. <<Miss Farrell'i çok beğenirdim.>>

Bir diğeriye, <<Annenize çok benziyorsunuz Miss Moreau>> dedi. <<Ama annenizin izinde yürümediniz galiba.>>

Ama bir süre sonra, annesinin açtığı bu konunun tüm ilgileri Lee'nin üstünde toplamasına sinirlenmiş olan Slade, konuyu başka yöne çevirdi.

Bir aralık, Slade'in Amerika'dan gelen bir telefonu cevaplandırmak için çalışma odasına geçmesini fırsat bilen Lee, gitmek üzere ayağa kalktı. Bütün gece Slade gözlerini onun üstünden çekmemişti, Lee bu duruma daha fazla tahammül edemeyeceğini hissediyordu. Eğer Slade'in gözlerinde bir sıcaklık olsaydı, belki bir süre daha buna dayanırdı ama genç adamın buz gibi bakışlarını sürekli üstünde hissetmek onu yormuştu.

Lydia gitmesini istemiyordu ama Lee kararını vermişti bir kere. Lydia'yı yanaklarından öpüp onu tekrar arayacağını söyledikten sonra arabasına atladığı gibi yola koyuldu. Ama son bir kez daha dönüp arkasına bakmaktan alamamıştı kendini.

Ertesi gün, akşamüstüne doğru, Trigg'in evinde unuttuğu çorapları götürdü Willows'a. Genellikle onunla oturup konuşmaktan hoşlanmayan Dulcie bu kez onu gördüğüne çok sevinmişti.

<<Konuşacak birini bulduğum için Tanrıya şükürler olsun.>> diyerek Lee'yi mutfağa sürükledi. <<Dün gece George ile Trigg yüzünden tartıştık. Konuşmazsam çatlarım!>>

Dulcie'nin gösterdiği sandalyelerden birine oturan Lee büyük bir merakla genç kadının anlatacaklarını dinlemeye başladı.

<<Şu yatılı okul için imzalamamız gereken bazı evraklar var.>> diye açıkladı Dulcie. <<Her şeyi hazırladım, ama George bu yaptıklarımın dolaylı bana teşekkür edeceği yerde, 'şimdi kalsın' diyor. Bugüne kadar beni destekliyor gibiydi ama iş ciddiye binince birden fikrini değiştirdi.>>

<<Neden birkaç yıl daha beklemiyorsunuz?>> diye sordu Lee. <<Belki o zaman George da Trigg de fikrini değiştirirler.>>

Dulcie odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. <<Neden arada bir de bana arka çıkmıyorsun?>> diye çattı ona.

<<Ben taraf tutmuyorum Dulcie>> dedi Lee büyük bir sabırla. <<Ben hem seni hem de Trigg'i düşünüyorum .>>

<<Pekala.>> Ama Dulcie'nin hala tatmin olmadığı belli oluyordu. <<Bir fincan kahve içelim

bari.>>

<<İyi ama Trigg'in okul işi ne olacak?>>

<<En iyisi bunu unutmak.>> Dulcie içini çekti <<İnsanın yanıldığını kabul etmesi her zaman o kadar kolay olmuyor. Sanırım bu kez ben hatalıydım.>>

Kahvesini bitirdikten sonra Lee oradan ayrıldı. Dulcie'nin hazırladığı kahve kendini kötü hissetmesine engel olamamıştı. River Bend'e geldiği zaman Slade'in abrasında oturduğunu görmesi her şeyin üstüne tüy dikti. Arabasını park ettikten sonra ağır ağır Slade'e doğru yürüdü. Slade ondan ne istiyordu? Eğer Slade onu durdurmamış olsaydı, onu görmemezlikte gelip evden içeri girecekti.

<<Lee!>> arabasından fırlayan Slade onun yolunu kesti. <<Saatlerden beri seni bekliyorum!>>

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:10:04 ÖS

<<Öyle mi?>>

Lee'nin kendisini davet etmesini beklemeden, onun arkasından içeri girdi. Lee doğru mutfağa gitti, Slade de peşinden. Mutfak masasına gelince Lee birden ondan yana döndü, bakışları karşılaştı.

<<Buraya çay içmeye gelmedim>> diye mırıldandı Slade.

Lee kendini onun kollarının arasına atmamak için kendini zor tutuyordu.

<<Neden geldin? Ne istiyorsun?>>

<<Senden bir açıklama yapmanı istiyorum>> dedi Slade kısaca.

Lee onun bir şeylere kızdığını hissedebiliyordu ama bunun ne olduğunu anlayamamıştı. <<Biraz daha açık konuşur musun?>> diye sordu.

<<Bunu senin yapmanı bekliyorum,>> oldu Slade'in cevabı. <<Beni bırakıp gittikten sonra Fransa'da neler olduğunu öğrenmek istiyorum.>>

Lee bir gece önce sofrada boş bulunup söylediklerini hatırladı birden. Yirmi beş yaşına gelmesine rağmen konuşmadan önce düşünmesi gerektiğini hala öğrenememişti. Aralarında her şey bitmiş olmasına rağmen Slade neden bunları öğrenmek istiyordu?

<<Bu seni hiç ilgilendirmez>> diye inatçı bir tavırla mırıldandı. <<Hem neden senin merakını gidereyim?>>

<<Merakımı giderecekmiş! Tanrım, Lee. Sen gittikten sonra Paris'te neler çektiğimi biliyor musun? Seni bulmak için çırpındım.>>

<<Demek öyle?>> Lee'nin gözleri birden dalmıştı.

Birden neler söylediğinin farkına varan Slade kendini toparlayarak daha soğukkanlı bir havaya girdi. <<On dokuz yaşındaydın. Seni bu kadar çok merak etmem için bu tek başına yeterli bir neden değil miydi? Bense otuz yaşındaydım, hatırladın mı?>>

Demek onun için endişelenmişti. <<Büyükbabamı arayabilirdin.>> diye hatırlattı Lee ona.

Slade omuzlarından tuttu. <<Onu boş yere telaşlandırmamak için, fark ettirmeden ağzını aradım.>>

<<Kendine casuslar tuttun herhalde?>>

<<Bunu küçümseme Lee, bazen yararlı oluyorlar.>>

<<Sonunda benim bir erkekle kaçtığıma karar verdin demek?>>

<<Yeniden karşılaşana kadar.>>

Lee kalbinin küt küt attığını hissediyordu. Yeniden buluştukları zaman yaşadıkları o güzel anlar gelmişti gözlerinin önüne. Ve Slade'e, ondan başka erkekle beraber olmadığını itiraf etmesi. Yoksa Slade'de mi bunları geçiriyordu aklından? Genç adamın alnında biriken boncuk boncuk terleri fark eden Lee, birden endişelenmişti.

<< Slade?>>

Onu duymazlıktan gelen genç adam, <<Bana şu hafızanı kaybetmeden söz et biraz.>> dedi sertçe.

Lee içini çekti. <<Söyledim ya, Fransız akrabalarımı arıyordum. Annem onlardan hoşlanmadığını söylerdi hep, ama ben onun akrabalarımla hiç tanışmadığından emindim ve senden ayrıldıktan sonra onları bulmaya karar verdim. Sana hala on sekiz aylık bir borcum vardı, eğer onları bulursam emniyette olacaktım.>>

Slade irkilmmişti. Lee onu can evinden vurmıştu. <<Sonra?..>>

<<Otopost yapıyordum, hava kararmıştı. Arkamdan gelen bir araba sesi duyduğumu hatırlıyorum, ardından dünyam karardı birden. Bana çarpan araba durmadan kaçmış, kim olduğunu bulamadık. Ertesi sabah yol kenarında dolaşırken görmüşler beni ve oraya yakın bir yerlerdeki manastıra götürüp bırakmışlar. Yaralanmamıştım ama Fransızca konuştuğum için beni Fransız sandılar. Hafızam yerine gelene kadar bana rahibeler baktılar. Hepsi bu.>>

<<Hepsi bu mu?>> Slade'in yüzü kararmıştı. <<Ölebilirdin!>>

<<Özür dilerim. Sanırım o zamanlar, yaşımın verdiği şaşkınlıkla bunun farkına varmadım. Hafızam yerine geldikten sonra geri döndüm. Büyükbabam hastaydı.>>

Slade sanki kötü bir kâbustan uyanmış gibi, derin bir soluk aldı. Onun yüzünün solduğunu fark eden Lee'nin kaşları çatılmıştı. Eğer ölmüş olsaydı, herhalde Slade bundan kendini sorumlu tutardı. Birkaç dakika süreyle Slade hiçbir şey söylemeden öylece durdu, sonra ağır ağır, <<Matt büyükbabama baktığından söz etmişti bana.>> dedi.

<<Julia'yla birlikte baktık ona.>>

<<Bir yılı aşkın bir süre.>>

Lee'nin yanakları kızarmıştı. <<Bir yıl süreyle onu ihmal etmişim ama... Hiç olmazsa bu kadarını yapabildim onun için. Bunu, onu sevdiğim için yapmıştım. Sanırım büyükbabam da bunun farkındaydı ve içi rahat öldü.>>

Slade dikkatle onu inceliyordu. <<Yaşlı bir adama bakmak senin için büyük bir değişiklik olmalı.>>

Genç adamın kendisiyle alay ettiğini sanan Lee irkilmmişti. <<Manastırda geçirdiğim altı ay için de pek çok şey öğrendim. Rahibeler nazik ama disiplinli insanlardı. Orada hasta bakımıyla ilgili pek çok şey öğrendim. Bu arada gerçek değerlerle sahteleri arasındaki farkı da gördüm. Sana değiştiğimi söylemişim.>>

<<Ama fiziksel olarak değil.>>

Lee'nin biçimli yüz hatları gerilmişti. <<Sen beni yalnız bir vücut olarak mı göreceksin Slade?>>

<<Hayır.>> Genç adam sinirli bir tavırla ellerini yumruk yapıp açıyordu. <<Lee...>> Sesi gergin çıkıyordu Slade'in. <<Sana sormak istediğim bir şey var. Arkadaşların ne zaman geri dönerler?>>

<<Birazdan gelirler.>

<<Londra'ya ne zaman gideceksin? Lydia ile konuşmalarından anladığım kadarıyla yakında gitmeyi düşünüyorsun.>>

Soracağı soruyla Londra arasındaki bağlantıyı kuramamış olan Lee şaşkın şaşkın ona baktı. <<Pazartesi.>>

<<Nasıl gideceksin?>>

<<Arabamla.>>

<<Seni ben götürürüm.>> dedi Slade kararlı bir tavırla. <<Erkenden uğrar seni alırım. Sana söylemek istediklerim bütün sabahımızı alabilir.>>

Bu sözler Lee'yi ürkütmüştü. <<Kendi başıma gitmeyi tercih ederim.>>

<<Pek sağlıklı görünmüyorsun Lee.>>

<<Bir şeyim yok.>> diye itiraz etti Lee. <<Birkaç hafta önce üşüttüm, mideme vurdu sanırım. Yarın eczaneye uğrayıp bir ilaç alırım.>>

<<Çok zayıflamışsın>> dedi Slade. <<Benimle tartışma. Nasıl olsa pazartesi günü ben de Londra'ya gidiyorum. Öğleden sonra, mutlaka gitmem gereken bir randevum var, onun için seni dokuz gibi alırım...>>

Uzanıp Lee'yi dudaklarından öptükten sonra gitmişti.

Slade'in bu hiç ummadık tavrı Lee'yi çok şaşırtmıştı. Bir anlam veremediği bu davranışı incelemekten vazgeçip yemek hazırlamaya karar verdi. Tepsiyi fırına sürdükten sonra Mrs. Western'i arayarak dün geceki yemek için teşekkür etti. Lee'nin sesini duyduğuna sevinen Lydia, onunla sohbet etmeye başladı.

<<İnsanın konuşabileceği bir dostu olması ne güzel bir şey. Slade bütün gün meşgul. Ortadoğulu birtakım iş adamlarıyla elektronik aletler konusunda önemli konuşmalar yapıyor, sanırım onu hafta sonu hiç göremeyeceğim. Pazartesi günü de, yine bu iş adamlarından biriyle Londra da önemli bir toplantısı var. Ona çok çalıştığını söylüyorum ama beni dinlemiyor. Şu son günlerde iyice süzüldü.>>

'Yalnız o mu?' diye geçirdi içinden Lee. Şu son günlerde yemek görmeye bile dayanamaz olmuştu. Onu böyle yapan soğuk algınlığıydı ama Slade'in zayıflamasının nedenini bilmiyordu doğrusu. Her zaman çok çalışmıştı; bu konuda annesine hak vermemek elde değildi.

Hafta sonu geçmek bilmemişti. Jula'yla Nigel, Julia'nın ailesiyle tanışmak için Cuma akşamından yola çıkmışlardı. Sandra'ysa Matt'ler de kalacaktı. Matt'in babası yeniden hastalanmıştı, annesi de ona bakmaktan yorgun düşmüştü. Lee evin içinde tek başınaydı. İstese arkadaşlarından birinin gidebilirdi ama canı yerinden kalkmak bile istemiyordu. Londra'da en azından bir gece kalmaya karar verdi. Biraz alış veriş yaparsa belki eski neşesi yerine gelirdi. Hatta saçlarını bile yaptırabilirdi.

Slade'in teklifini nasıl yorumlayacağına hala karar verememişti, ama bundan memnun kaldığı da söylenemezdi. Pazar akşamı, yatmadan önce saati yediye kurdu. Slade'le bir saat bile tartışmadan oturamayacaklarına emindi, onun için bu yolculuğu tek başına yapmaya karar vermişti sonunda.

Ama pazartesi sabahı, yataktan kalktığı zaman, değil yola çıkmak, evden dışarı adımını bile atacak hali olmadığını gördü. Ne zaman yerinden kıvıldamaya kalksa midesi alt üst oluyordu. 'Biraz daha uzanırsam, belki aşağı inip kendime bir çay hazırlayacak kadar toparlanırım' diye geçirdi içinden.

Tekrar uyandığı zaman, birkaç dakika yerinden kıpırdamadan öylece yattı, sonra kararlı bir tavırla yataktan kalkıp, midesinin bulanmasına aldırmadan mutfağa indi. Saat sekizi geçiyordu, Slade'e telefon edip ona haber vermeliydi, ama onu nerede bulacağını bilemiyordu. Belki de Slade çoktan fikrini değiştirmişti bile.

Çay yerine kahve yapmaya karar verdi. Bir yandan da ekmek kızartıyordu. Ama masaya oturalı on dakika olmasına rağmen hala önündeki yiyeceklerle el sürmemişti. Kapının çalındığını duyduğunda, bunun Slade'den başkası olamayacağını bilmesine rağmen yine de irkilmmişti. Yorgun bir tavırla kapıyı açtı.

<<Londra'ya gitmemeye karar verdim.>> dedi Lee, onun 'Günaydın' bile demesine fırsat bırakmadan.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter
Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:10:29 ÖS

<<Ne oldu Lee?>> diye sordu Slade.

<<Hiçbir şey. Fikrimi değiştiremez miyim?>>

<<Sen hastasın.>>

Lee incecik sabahlığının önünü sıkıca örttü. <<Özür dilerim uyuya kalmışım. Saatin dokuz olduğunu çok geç fark ettim. Ama Londra'ya gitmemekte kararlıyım, kitabımı postayla yollayacağım.>>

Lee'nin kapıyı yüzüne kapamaya hazırlandığını gören Slade, <<O kadar acele etme,>> diyerek kapıyı ardına kadar açtı. <<Seni bu halde bırakıp gideceğimi mi sanıyorsun? Hem senin neyin var Lee? Korkuluğa benziyorsun, yüzünde limon gibi. Eskiden uykusuzluktan hiç etkilenmezdin. Bu kadar da değişmiş olamazsın!>>

Lee surat asıyordu. <<Övgüne teşekkür ederim ama benim bir şeyim yok.>>

Slade genç kadını içeri soktuktan sonra kapıyı arkalarından kapadı. <<Nerede oturuyordun?>>

<<Mutfakta.>>

<<Haydi bakalım, öyleyse mutfağa gidiyoruz.>> diyerek Slade onun koluna girdi ve mutfağa geçtiler.

Slade kendisiyle bu kadar ilgilendiği için sevinmesi gerekirken, onun teklifsizce evine girmesine neden sinirlenmişti birden? Slade yanında olduğu için mutlu olması gerekmez miydi? Gözlerine dolan yaşları genç adama belli etmemek için başını önüne eğdi.

Masanın üstünde duran yiyeceklere bir göz atan Slade, <<kahvaltı dediğin bu mu?>> diye çıkıştı ona.

<<Evet.>>

<<Bunları bana kapıyı açmadan çok önce hazırlamış olman gerek. Neden yemedin?>>

<<Son zamanlarda pek iştahım yok,>> dedi Lee.

<<Cuma akşamı da pek bir şey yemedin.>>

Slade'in o gece gözlerini bir an bile üstünden ayırmamış olduğunu hatırlayan Lee sinirli bir tavırla, <<Yediğimden eminim.>> diye itiraz etti hemen.

<<Tabağındaki yemeklerle oynadın sadece.>> Lee'nin bu sözler üzerine omuzlarını silktiğini gören Slade, <<Her zaman için iştahlı bir kadındın, özellikle kahvaltı konusunda>> diye hatırlattı.

<<Çok yerdim.>>

<<Öyle demek istemedim. Tanrım, Lee ben seni eleştirmek değil, sana ne olduğunu anlamak istiyorum sadece. Senin yerinde ben olsaydım, aynı şeyleri benim için hissetmez miydin? Bu yaşta böylesine hastalıklı bir görünüm olur mu hiç? Bir doktora gittin mi?>>

<<Hayır.>>

<<En doğru hareket bu olmaz mıydı?>>

<<Zamanım olursa giderim. Hem yakında iyileşeceğimden eminim.>>

Slade alaycı bir tavırla <<En son ne zaman bir doktora görüldün?>> diye sordu.

'Büyükbabamın hastalığı sırasında' diye geçirdi içinden Slade ama bunu ona söylemeye hiç niyeti yoktu. Yerinden doğrulmaya çalışarak, <<Kahve içer misin?>> diye sordu.

<<Dur ben yaparım. Sen otur.>> Lee'nin itiraz etmeye hazırlandığını görünce, omuzlarından tutup onu yeniden sandalyesine oturttu. <<Lee, Tanrı aşkına.>>

Sabahlığına iyice sarıyan Lee, Slade'in kahvelerini hazırlamasını yorgun gözlerle izledi. Slade'in endişeli davranması onu duygulandırmıştı, önüne konan ekmeklerden birini alıp, sırf Slade'i memnun etmek için, yemeğe başladı.

<<Eskiden kahvaltıda kahve içmezdin sen.>> diye hatırlattı Slade ona.

<<Son zamanlarda zevklerimde bazı değişiklikler oldu Slade.>>

Slade duraksadı, sonra omuzlarını silkip kendine kahve koymak için yerinden kalktı. Yeniden Lee'nin karşısına oturduğu zaman, gözlerinde saklamaya çalışmadığı bir endişe vardı. Lee'nin elindeki ekmeği hala bitirmemiş olduğunu fark edince, <<Bitir bakalım,>> diye sertçe emretti.

Aralarında gergin bir sessizlik oldu. Şüphyle birbirlerine baktılar bir süre. Slade'in derin derin içini çekmesi sanki bir şeyler anlatmak ister gibiydi Lee'ye. Ama Lee onun kendine karşı gösterdiği sabra sinirlendiğinden bu konun pek üstünde durmadı. Slade'e karşı çıkmanın, kafasını taş bir duvara vurmaktan farklı olmadığını artık çok iyi öğrenmişti. Sonunda zararlı çıkacak olan kendisiydi. Aradan geçen beş yıl içerisinde bunu öğrenmişti işte. Onun için uslu bir çocuk gibi elinde tuttuğu ekmeği yemeye başladı.

Ekmeğini bitirdiği zaman Slade <<Kendini daha iyi hissetmeye başladın mı?>> diye sordu.

Lee <<Evet>> demek zorunda hissetti kendini.

<<Londra'ya gidiyor muyuz? Daha hala zamanımız var.>>

<<Hayır.>> O yolu göze alamazdı genç kadın.

Slade'in bakışları kararmıştı birden. <<Yani benimle birlikte gelmek istemediğini mi söylemek istiyorsun?>>

Gözlerini sıkıca yumdu, bu sorunun cevabını vermek istemiyordu. Kendini kimsenin ulaşamayacağı karanlık bir boşluğa gizlemek istiyordu. Bu sabah Londra'ya gitmek gelmiyordu içinden. Hem sağlığı yerinde olsaydı bile, yine de Slade'le birlikte gitmeyecekti. Aralarında her şeyin bittiğini bildiğinden, onunla birlikte olduğu anlarda yüreğinde duyduğu acının şiddetine dayanamayacağını biliyordu.

Gözlerine dolan yaşlara aldırmadan birden yerinden fırladı. Amacı Slade'e bir an önce buradan çıkıp gitmesini söylemekti, ama birden başı dönmeye başladı.

<<Lee!>>

Slade onu kollarının arasına almış, bembeyaz olan yüzüne merakla bakıyordu. Sonra genç kadını kucağına aldığı gibi, mutfağın bahçeye bakan penceresinin önündeki geniş kanepenin üstüne yatırdı.

<<Bir şeyim yok.>> diye fısıldadı Lee, midesinin ağzına kadar yükseldiğini hissetmesine rağmen. <<Beni üzmemeliydin.>>

<<Ben seni üzüyor muyum?>>

<<Evet...Hayır...>> Birden ağlamaya başladı genç kadın.

<<İyiyim diyorsun ama bak bir lokma ekmek bile seni rahatsız etti. Bir doktora görüneceksin.>>

<<Çok acil olmadığı takdirde önceden randevu almak gerekir.>> diye hatırlattı Lee ona.

<<Bu çok acil bir durum.>> Slade çok ciddiye. <<Seni benim doktoruma götürüyorum, onun için benimle tartışma. Aynı zamanda benim çok yakın bir dostum olur.>>

Slade arkadaşına telefon etmeye bile gerek görmeden Lee'yi hastaneye götürmüştü. Ve doktor

onu hemen muayene odasına aldı.

Aradan yarım saat geçmeden doktorun muayenesi bitmişti. Lee'ye tahlil neticelerini kendisine telefonla bildireceğini söyledikten sonra arabada beklemesini, Slade'le bazı şeyler konuşmak istediğini ekledi. Slade arabaya döndüğünde yüzündeki o endişeli ifade silinmişti. Doktor arkadaşı ne söylemişse, genç adamın içi rahatlamıştı.

Her şeye rağmen Slade, Lee'den ilgisini eksik etmedi. Eve döner dönmez hemen yatmasını ve fazla ayakta dolaşmamasını söyledi ona. Lee'yi evden içeri soktuktan sonra, onu oturma odasındaki kanepelerden birine yatırdı, ayağının altına da bir yastık koymayı ihmal etmedi. Ardından mutfağa geçip Lee için hafif bir öğle yemeği hazırladı ve genç kadının hazırladığı yemeği yemesini dudaklarında muzip bir gülümsemeyle izledi. Lee'ye onun bu ani ilgisine bir anlam verememişti.

Birden saatini bir göz atan Slade <<Aman Tanrım, neredeyse unuttuyordum!>> diye bir çılgık attı. <<Bugün akşamüstü kaçırmam gereken bir randevum var Londra da. Pek çok insanın geleceği buna bağlı olmasaydı umursamazdım bile, ama bu çok önemli. Ben geri dönene kadar kendine iyi baksın değil mi sevgilim?>>

<<Neden bakmayacakmışım ki?>> diye gülümsedi Lee ona.

<<Erken dönmeye gayret ederim>> diye söz verdi Slade. <<Hala sana sormaya fırsat bulamadığım bir şey var.>>

Bunun ne olduğunu merak eden Lee, genç adama gülümsedi. Slade'in davranışlarındaki yumuşaklığı hissedebiliyordu. Gelecekte, hala iki arkadaş olarak kalabilirlerse, o zaman fazla acı çekmezdi belki de.

Slade gittikten sonra ağır ağır yukarı çıkan Lee bir duş aldıktan sonra yatağına yattı. Slade'in doktor arkadaşının verdiği ilacın etkisiyle derin bir uykuya daldı. Yeniden uyandığında saat altı olmuştu.

Kapının zili çalıyordu. Herhalde onu uyandıran da bu ses olmalıydı.

Gelen Slade'di. Genç adam birden duraksadı, ilk kez Lee'nin ne kadar yorgun olduğunu fark ediyordu. <<Yolunu kaybetmiş çocuklara benziyorsun Lee.>> Derin derin içini çekti. <<Haydi, gel mutfağa geçelim sana bir kahve yapayım.>>

Lee kendini çok yorgun hissediyordu, bir tek düşünce vardı kafasında, o da bir an önce tekrar yatağına girmek. <<Kusura bakma ama canım kahve içmek istemiyor Slade.>> dedi <<Eminim sende evine dönmek için sabırsızlanıyorsundur.>>

<<İyi değil misin?>> Slade büyük bir dikkatle onu inceliyordu.

<<Yo, hayır sadece çok yorgunum. Arkadaşının verdiği ilacı aldıktan sonra kendimi çok daha iyi hissettim. Sanırım o ilaç hastalığıma iyi geldi.>>

Slade boş gözlerle ona bakıyordu. Lee bu bakışların altında elinde olmadan ürperdi. Slade soğukça <<Gerçekten neyin olduğunu bilmiyor musun?>> diye sordu. <<Seni rahatsız edenin ne olduğunu tahmin edemedin mi?>>

Aradan saniyeler geçiyordu. Lee boş gözlerle Slade'e bakmaya devam etti ve birden gerçeği anladı. Yüzü bembeyaz kesilmişti. Olamazdı! Ama bundan başka bir açıklama da yoktu!

<<Ben...>>

<<Hamilesin.>> Birden Lee'yi kollarının arasına aldı. <<Sanırım bunu senden önce anlamıştım ama bu sabah öğrendiğini sanıyordum. Paul'ün sana telefon ettiğini düşündüm.>>

Lee şiddetle başını iki yana salladı inanmak istemiyordu. Büyük bir aptallık yapmışlardı. Sonunda böyle bir şeyin olacağını başından düşünmeleri gerekirdi.

Acıyla yutkundu. Slade dikkatle onu her hareketini izliyordu. Genç adamın iri gövdesi bir yaprak gibi titriyordu. 'Şimdi anlıyorum' diye düşündü Lee acı acı. Slade her zaman ona, bağlanmaktan hoşlanmadığını söylememiş miydi? Eğer onu sevseydi ve onunla evlenmek isteseydi, şu anda mutluluğundan uçuyor olurdu hâlbuki. Ama Lee'yi istemiyordu o, onun tek istediği genç kadını bir an önce başından savmaktı. Genç adamın gözlerinin içine baktığında, orada gördüğü karanlık ifade de bu düşünceleri doğruluyordu adeta. Acı dolu bir iniltiyle genç adamın kollarından kurtuldu ve karşısına dikildi.

<<Gitsen artık!>> diye bağırdı.

<<Lee!>> Lee'nin peşinden koşmaya başladı. <<Lütfen bekle! Bu halinle beni geri yollayamazsın!>>

Slade'in sesinde bugüne kadar hiç duymadığı bir rica vardı ve bu Lee'yi durdurmaya yetti. Herhalde Slade ona ya para teklif edecek, ya da ondan özür dileyecekti. Belki de ikisini birden yapardı. Yeniden koşmaya başladı genç kadın. İkişer ikişer basamakları çıkarken, arkasını bile dönmeden, <<Senden hiçbir şey istemiyorum!>> diye bağınyordu. <<Yalnız lütfen çıkınca kapıyı arkandan kapa!>>

Yatak odasından içeri girdiği zaman her yeri zangır zangır titriyordu. Bir an için düşüp bayılacağını sandı. Ardından sokak kapısının büyük bir gürültüyle kapandığını duydu. Slade gitmişti, ondan gitmesini isteyen kendisiydi ve Slade bir daha geri dönmek üzere gitmişti artık. Lee kendini yatağın üstüne attı, ağlamak istiyordu. Kendini çok kötü hissetmesine rağmen gözünden bir damla yaş bile akmamıştı.

Konu Başlığı: Ynt: Kördüğüm- Margaret Pargeter

Gönderen: billur üzerinde Temmuz 10, 2007, 08:11:21 ÖS

O gece ne ağladı ne de uyudu. İlk şokun etkisi geçtikten sonra yatağına uzanıp, bunu neden daha önce anlayamadığını düşünmeye başladı. Son zamanlarda kafasını meşgul edecek o kadar çok şey olmuştu ki bedenindeki değişikliklerin farkına bile varamamıştı. Her şeye rağmen çocuğunu doğurmakta kararlıydı. Ve onun acı çekmemesi için her türlü fedakârlığa katlanacaktı. Hayatını doğacak çocuğına adayacaktı. Kendi durumunda olan pek çok anneden daha şanslı olduğunu düşünüyordu. Başını sokacağı bir evi ve yaşamını sağlayacağı bir işi vardı. Julia'yla Nigel'in yakında evleneceklerini biliyordu, ardından Matt'le Sandra'nın evlenmesi ihtimali de büyüktü. Ama gerektiği takdirde evine yeni konuklar alacaktı.

Ama bir türlü Slade'i kafasından çıkaramıyordu. Ne yaparsa yapsın onu düşünüyordu. Keşkeler ile başlayan hayallerin ne yararı vardı insana? Olmayacak bir şeyi istemenin kendisine bir yararı olmadığını düşündü. Slade gitmişti ve onu bir daha görmeyecekti. Belki de şu anda New York'a uçuyordu.

Güneşin doğduğunu gören Lee yatağından kalkıp banyoya geçti. Duştan çıkınca hiç acele etmeden saçlarını kuruladı ardından saç kurutma makinesiyle kuruttu. Sonra eski sabahlığını üstüne geçirip aşağı indi. Duş umduğu gibi onu canlandırmamıştı. Karnı da aç değildi, ama oturup bir şeyler

yemeğe gayret edecekti. Bundan böyle kendinden çok çocuğunu düşünmesi gerekiyordu.

Mutfaktan içeri girdiği zaman birden evde yalnız olmadığını anladı. Slade sandığı gibi Amerika yolunda değildi, mutfaktaki masaya başını koymuş uyuyordu. Lee'nin içeri girmesiyle birlikte silkinerek doğruldu. Bir an öylece durup bakiştılar.

Kendini ilk toparlayan Lee olmuştu. Slade'in yüzünde yansıyan üzüntü genç kadının yüreğini sevgiyle doldurmuştu. Onu şimdiye kadar hiç böyle yorgun hayattan bıkmış bir halde gördüğünü hatırlamıyordu. Herhalde onu bu halde gören ender insanlardan biriydi.

<<Sana gitmeni söylemiştim.>> diye fısıldadı Lee. <<Beni duymadın mı?>>

<<Sağır değilim, duydum elbette.>> Slade yerinden kalkıp onun yanına geldi. Yakından bakıldığında, uykusuz geçen bir gecenin etkilerini görmek mümkündü genç adamın yüzünde. Dün geceki kıyafeti vardı üstünde. Pantolonu buruşmuş, ceketi bir sandalyenin üstüne atılmıştı. Yorgun ve bakımsız olmasına rağmen genç adamın erkeksi gücü yine Lee'yi etkilemişti.

Lee yutkundu. <<Sokak kapısının kapandığını duydum>> dedi.

<<Kapıyı açıp kapadım, ama gidemezdim Lee. Peşinden gelip seninle konuşmak istiyordum ama biraz daha düşününce kendini toparlaman için zamana ihtiyacın olduğuna karar verdim. Sabah kalktığımda keyfinin yerine geleceğinden emindim.>>

<<Bütün... bütün geceyi burada mı geçirdin?>>

Genç adamın gözleri acıyla doldu birden. <<Bana ihtiyacın olur diye uyumamaya gayret etti. Arada bir içim geçti ama geri kalan zamanımı düşünmekle geçirdim.>>

<<Korkunç bir haldesin.>> Lee bakışlarını genç adamın tıraşsız yüzünde gezdirdi.

<<Seninde benden aşağı kalır yanın yok>> diye mırıldandı Slade kuru bir sesle. <<Kırk yıllık evli çiftler gibi konuşuyoruz.>>

<<Ama biz evli değiliz.>> diye hatırlattı Lee ona.

<<Ama yakında bu da olacak.>>

Sanki kendini korumak istercesine Lee kollarını göğsünün üstünde kavuşturdu. <<Şaka ediyor olmalısın.>>

<<Hayır etmiyorum küçüğüm. Senden benimle evlenmeni istiyorum sadece.>>

Lee'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. <<Benimle bebek yüzünden mi evlenmek istiyorsun?>> Boğazına bir yumruk tıkanmıştı adeta, ama kendini zorlayarak konuşmaya devam etti. <<Böyle bir evliliğin yürümeyeceğini sen de biliyorsun. Bana her baktığında kendini kapana kısılmış gibi hissedeceksin. Senin dairene gittiğimiz gece, benden nefret ettiğini söylemiştin.>>

Onun daha fazla acı çekmesini önlemek istermişçesine Slade onu kollarının arasına aldı. Lee'nin karşı koymadığını görünce, yanağını genç kadının başına yasladı. <<Benim dairemde geçirdiğim gecedem sonra, benim isteklerimi kabul edip, kendi rızanla bana gelmediğin takdirde seni bir daha görmemeye karar vermiştim. Bu kez biraz fazla ileri gittiğimin farkındaydım ama senin isteklerimden ne kadar incindiğini gördüğüm zaman, bundan etkilenmediğime inandırmaya çalıştım kendimi. Bir hayat boyu tek bir kadına bağlanmak istemediğimi tekrarlıyordum kendi kendime. Kalbimi sana kaptırmadığıma inandırmaya çalıştım kendimi.>>

<<Fikrini değiştirmenin nedeni ne? Bebekten başka bir Şey olamaz.>>

Slade onu kollarının arasında sıktı. <<Paris'te beni bırakıp gittiğin zaman, üzülmeye değmeyecek biri olduğunu söyledim kendi kendime.>> Derin bir nefes alan Slade, <<Hayır bu doğru değildi aslında.>> diye itiraf etti birden. <<Dürüst olmak niyetindeyim... Çok ısırap çektim. Seni istiyordum. Haftalarca uyku uyumadım. Ama yine de senin benim için bir metresten öte biri olmadığını tekrarlayıp duruyordum kendi kendime. New York'a gittiğim zaman Matt'le nişanlandığınızı duydum ve o zaman Reading'de kendime bir iş yaratıp doğru buraya geldim. Ailemize bir hırsızı sokamayacağımı söyleyerek kendimi haklı çıkarmaya çalışıyordum.

<<Nişanı bozmak niyetindeydim. Seninle yeniden karşılaştığımızda, hala senden etkilendiğimi görmeme ve daha sonra birbirimizin kollarında geçirdiğimiz o unutulmaz anlardan sonra, sensiz yapamayacağımı anlamama rağmen, hala istediğim an sana arkamı dönüp gidebileceğime inandırmaya çalışıyordum kendimi.

<<Bu seninle Reading'deki o kitapçı dükkânında karşılaşmamıza kadar sürdü. Ama Lydia senin Fransa'ya gitmeden, ardından orada yakışıklı birini bulup evlenmeden ve ilk çocuğunun vaftiz töreninde yanında olmak istediğinden söz ettiği zaman, eğer günün birinde bir çocuğun olursa, onun babasının ben olmam gerektiğini anladım. Bu güne kadar sana benden başkası sahip olmamıştı, bundan sonra da böyle bir Şeyin olmasına izin veremezdim. Ertesi sabah bir kuyumcuya gidip yüzüklerimizi aldım ve evlenmemiz için gerekli olan işlemleri başlattım. Artık daha fazla sabrım kalmamıştı.>>

<<Öyleyse neden bekledin?>> diye sordu Lee.

<<Hala beni durduran bir Şey vardı.>> diye itiraf etti Slade. <<Sanırım bu gururumdur. Kendi kendime, eğer beni seviyorsa beni arar, diyordum... Aslında korkuyordum.>>

<<Korkmak mı?>> Bu mümkün müydü?

Slade gerileyip acı dolu gözlerini, şaşkın şaşkın kendine bakmakta olan Lee'nin menekşe rengi gözlerine dikti. <<Sana karşı o kadar kaba davranmıştım ki, bana duyduğun tüm sevgiyi yok etmiş olmaktan korkuyordum. Korkağın tekiydim sevgilim. Umutla beklemek, umutlarının bir anda yok edilmesinden çok daha iyidir. Bir riski göze alamıyordum.>>

<<Ama seninle birlikte Londra'ya gelmemi teklif ettin bana,>> diye fısıldadı Lee.

<<Daha fazla sabredemeyeceğimi anlamıştım. Yolda giderken sana evlenme teklif edecektim... Ve Londra'ya vardığımızda bu mutlu olayı kutlayacağımızı umuyordum. Yo, hayır böyle olması için Tanrıya yalvarıyordum.>> Slade derin bir nefes aldı. <<Ama buraya gelip de senin hasta olduğunu görünce, birden nedenini anlar gibi oldum. O zaman sana karşı duyduğum sevgi bir kat daha arttı.>>

<<Yani bebek yüzünden değil...>>

<<O benim de çocuğum Lee... Ve çocuğumun annesine deli gibi aşığım.>>

<<Bense, seni ilk gördüğüm andan beri sevmiştim Slade. Paris'ten kaçmamın nedeni de buydu, bana duyduğun güvensizliğe daha fazla dayanamayacağımı anlamıştım.>>

<<Oh, bir tanem benim,>> diye mırıldandı Slade. <<Bu konuda da büyük bir hata yapmıştım... Sanırım seni elinde annemin kolyesiyle yakaladığım geceden söz ediyorsun... Dün gece Ann Bowie odama gelerek bana gerçeği söylediği zaman onu boğabilirdim.>>

Lee şaşırmişti. <<Sana anlattı mı?>>

<<Vicdanını rahatlatmak istemiş. Aslında bir süreden beri onun bana bir şeyler anlatmak için çırpındığını hissediyordum.>>

<<Ray'i cezalandırmayacaksın değil mi Slade?>>

<<Bir tanem>> diye mırıldandı Slade. <<Bir bakıma en az Ray kadar suçlu sayılıırım. Korkarım babamın bazı hatalarından etkilendim hayatım boyunca.>>

<<Nasıl yani Slade?>>

<<Babam zeki bir adamdı ama pek ender zekâsını kullanırdı. Daha yirmi yaşındayken yasadışı işler yaparak zengin olan bir kadınla evlenmiş. Kadının son vurgunundan hapse girmeden kurtulması için büyükbabam epeyce uğraşmış. Ardından babam ondan ayrılmış. Derken Lydia'yla karşılaşmış onuyla evlenmiş, ama geçmişteki skandallarının unutulması epey zaman almış. Küçüklüğümde bunlarla ilgili pek çok dedikoduya veya suçlamaya şahit oldum. Bu arada babam annemi önüne gelen her kadınla aldatıyordu. Bir gece bir araba kazasında öldü, yanındaysa eski karısı vardı.>>

Demek Slade'in insanlara güvenmemesinin nedeni buydu. Lee içini çekti, kollarını genç adamın boynuna doladı. <<Artık bunlar geçmişte kaldı, unut,>> diye fısıldadı.

Bir süre hiç konuşmadan duran Slade, sonunda <<Hak etmediğim kadar şanslıyım>> dedi boğuk bir sesle.

Aradan bir yıl geçmişti. Yunan adalarından birine inen özel uçaktan çıkan iki kişi kendilerini bekleyen limuzine bindikten sonra, Girit kıyılarındaki beyaz bir villanın önünde indiler. Westernler, balaylarından bu yana ilk kez buraya geliyorlardı.

Yatak odasının kapısını arkalarından kapayan Slade, <<Evliliğimizin ilk yılının şerefine sevgilim.>> diye fısıldadı. <<Seni seviyorum.>>

Lee'nin gözlerinin içi gülüyordu.

Slade artık işlerini evden yürütüyordu. Çocuklarının doğumundan bu yana ilk kez bir tatile çıkıyorlardı. Lee birlikte kısa bir tatil yapmalarının şart olduğuna sonunda onu ikna etmeyi başarmıştı. Küçük Slade büyükannesinin yanında kalmıştı.

Slade yumuşak hareketlerle karısının elbiselerini çıkarmaya başlamıştı.

<<Sofia yemeğin birazdan hazır olacağını söyledi.>> diye uyardı Lee onu.

<<Yemek kimin umurunda?>> diye mırıldanan genç adam karısını kucaklayıp yatağa götürdü. Aradan geçen bu bir yıl, birbirlerine karşı olan özlemlerini dindireceği yerde, daha da artmasına neden olmuştu.

Sanki ilk kez sevişiyorlarmışçasına birbirlerine sarıldılar. Birlikte yeni doruklara yükselirlerken Lee her zamanki gibi kocasının adını fısıldıyordu.

SON

